ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 211
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

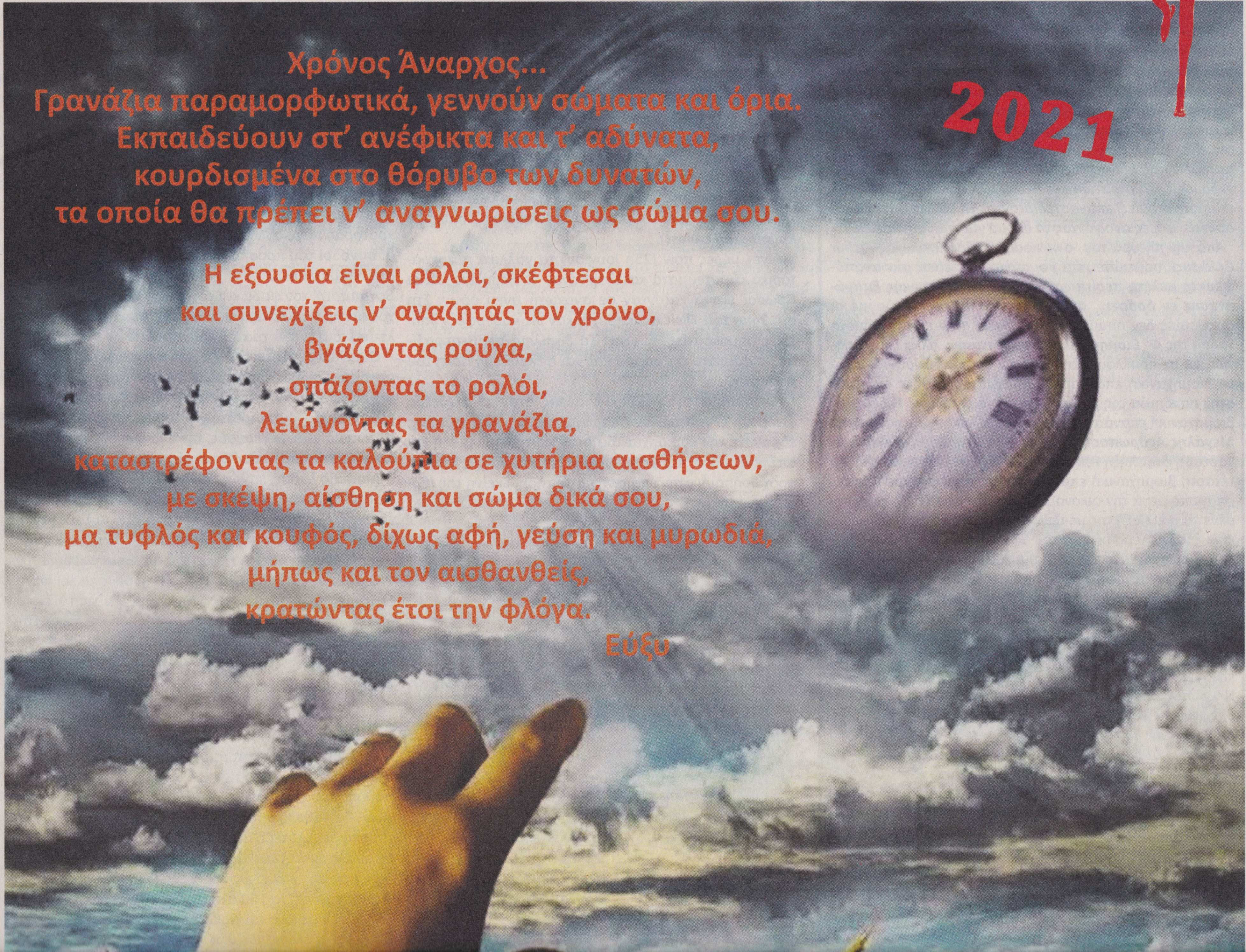
2021

Χρόνος Άναρχος...
Γρανάζια παραμορφωτικά, γεννούν σώματα και όρια.
Εκπαιδεύουν στ' ανέφικτα και τ' αδύνατα,
κουρδισμένα στο θόρυβο των δυνατών,
τα οποία θα πρέπει ν' αναγνωρίσεις ως σώμα σου.

Η εξουσία είναι ρολόι, σκέφτεσαι
και συνεχίζεις ν' αναζητάς τον χρόνο,
βγάζοντας ρούχα,
σπάζοντας το ρολόι,
λειώνοντας τα γρανάζια,
καταστρέφοντας τα καλούπια σε χυτήρια αισθήσεων,
με σκέψη, αίσθηση και σώμα δικά σου,
μα τυφλός και κουφός, δίχως αφή, γεύση και μυρωδιά,
μήπως και τον αισθανθείς,
κρατώντας έτσι την φλόγα.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
2021
1,5 ΕΥΡΩ

και συνεχίζεις ν' αναζητάς τον χρόνο,
βγάζοντας ρούχα,
σπάζοντας το ρολόι,
λειώνοντας τα γρανάζια,
καταστρέφοντας τα καλούπια σε χυτήρια αισθήσεων,
με σκέψη, αίσθηση και σώμα δικά σου,
μα τυφλός και κουφός, δίχως αφή, γεύση και μυρωδιά,
μήπως και τον αισθανθείς,
κρατώντας έτσι την φλόγα.

Εύξυ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ οικονομολόγος *Γιόζεφ Σουμπέτερ* (1883-1950) εισήγαγε τον όρο «***δημιουργική καταστροφή***», θεωρώντας ότι οι οικονομικές «*κρίσεις*» ήταν στην ουσία επανεκκίνηση της οικονομίας και αφετηρίες «*καινοτομίας*». Πολλοί συγκρίνουν σήμερα την κατάσταση αυτή μ' αφορμή την «*πανδημία*» μιλώντας με την ορολογία των Η/Υ, αφού, όπως ισχυρίζονται, είναι σαν να κάνουμε ***βίαιη επανεκκίνηση*** (*reboot*) στον υπολογιστή μας και αναγκαστικά θα πρέπει να «*θυσιάσουμε*» μέρος των εργασιών μας, για τις οποίες δεν είχαμε προηγουμένως προνοήσει τρόπους να «*σωθούν*».

Όπως τονίζει στο βιβλίο ***Η Μεγάλη Επανεκκίνηση*** ο πρόεδρος του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ ***Klaus Schwab***, «*Οι πανδημίες πάντοτε υπήρχαν και πάντοτε ήταν ένα βασικό συστατικό της ανθρώπινης ιστορίας από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να ταξιδεύουν. Τα τελευταία 2000 χρόνια ήταν ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Λόγω της αποδιοργανωτικής φύσης τους, οι επιδημίες έχουν αποδείξει ιστορικά ότι είναι μια δύναμη μόνιμης και συχνά ριζικής αλλαγής: προκαλώντας εξεγέρσεις, προκαλώντας πληθυσμιακές συγκρούσεις και στρατιωτικές ήττες, αλλά επίσης πυροδοτώντας καινοτομίες, επανασχεδιάζοντας τα εθνικά σύνορα και αρκετές φορές ανοίγοντας το δρόμο για επαναστάσεις*».

Από την πλευρά του, ο νοτιοαφρικανός αναλυτής *Arthur Goldstuck* σημειώνει, ότι «***ο κορωναϊός είναι μία αναπόφευκτη μελέτη περίπτωσης της 4ης Βιομηχανικής Επανάστασης εν δράσει***», αφού στην φάση που διανύουμε οι οικονομίες δεν συμμετέχουν, απλώς, στην επιταχυνόμενη χρήση της ***4ης Βιομηχανικής Επανάστασης***, αλλά ταυτοχρόνως και σε ποικίλους βαθμούς την διαμορφώνουν. Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση πραγματοποιήθηκε ανάμεσα στην πανδημία της χολέρας και της πανούκλας. Η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση συνέβη στο λυκαυγές της ***Πρώτης Μεγάλης Ανθρωποσφαγής***, ενώ η τρίτη βιομηχανική επανάσταση στην λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου και τέλος η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση επιταχύνεται με ιδιαίτερο τρόπο μετά την οικονομική «*κρίση*» του 2008, και αναμένεται η εξέλιξή της με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, εξ αιτίας της κήρυξης «*πολέμου*» κατά του COVID-19.

Οι κύριες τεχνολογίες που απαρτίζουν την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι ρομποτική, drones, blockchain, επαυξημένη πραγματικότητα (AR), εικονική πραγματικότητα (VR), τεχνητή νοημοσύνη, προηγμένα υλικά, gig economy, κβαντικοί υπολογιστές, τρισδιάστατοι εκτυπω-

Τα κουνέλια που νίκησαν τον Μέγα Ναπολέοντα

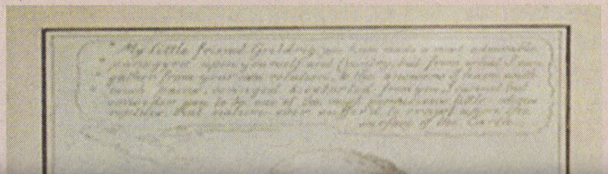
«Ο Πέτσας θα ανακοινώσει τι θα γίνει με μανικιούρ και πεντικιούρ».

Άδωνις Γεωργιάδης,
ο υπουργός υπανάπτυξης σε πρωϊνή εκπομπή.

Τον Ιούλιο του 1807 το άστρο του ***Μ. Ναπολέοντα*** μεσουρανούσε στην Ευρώπη. Είχε μόλις υπογράψει την ***συνθήκη του Tilsit*** με την *Ρωσική αυτοκρατορία* μετά από την αποφασιστική νίκη των γαλλικών στρατευμάτων επί των τσαρικών στο ***Friedland*** (σημερινό ***Kaliningrad Oblast***).

Λίγες μέρες πριν (25η Ιουνίου) τα γαλλικά αυτοκρατορικά στρατεύματα κατελάμβαναν το Βερολίνο και οι Πρώσοι εξαναγκάζονταν σε ανακωχή άνευ όρων. Στη ***συνθήκη του Tilsit*** ανακηρύχθηκαν ως «αδερφές» γαλλικές δημοκρατίες, οι εξής: Το *Βασίλειο της Βεστφαλίας*, το *Δουκάτο της Βαρσοβίας* και η *Ελεύθερη Πόλη* του ***Ντάντσιχ***.

Η σημασία της συνθήκης αυτής ήταν το λιγότερο ιστορική. Ο ***Ναπολέων*** συμμαχώντας με τους ***Ρώσους***, εδραίωνε την κυριαρχία του στην κεντρική Ευρώπη και απελευθέρωνε τα βοναπαρτικά στρατεύματα για να προχωρήσουν στην επόμενη κατάκτηση, εκείνη της ***Ιβηρικής***.

υπομονετικά μέχρι να σφαγούν από τις αυτοκρατορικές λόγχες και κάννες, ώστε να εορταστεί η συνθήκη του ***Tilsit***...

Το σύνθημα δόθηκε επιτέλους από τον αρχηγό με μια κανονιά και τα κουνέλια απελευθερώθηκαν. Έγινε, όμως, κάτι πολύ περίεργο: Αντί να τρέξουν να σωθούν όσο πιο μακριά μπορούσαν, άρχισαν να τρέχουν σαν τρελά προς τον ***Ναπολέοντα*** και τους στρατηγούς του. Οι αξιωματούχοι και ο αυτοκράτορας ξέσπασαν στα γέλια και έριξαν μερικά σμπάρα στον αέρα, όμως τα κουνέλια το εννοούσαν και μετά από λίγο έφτασαν να σκαρφαλώνουν κατά εκατοντάδες στον ***Βοναπάρτη*** και τους προσκεκλημένους ξεσκίζοντας τις βαρύτιμες στολές με τα παράσημα, τα φτερά και τις καπελαδούρες. Σύμφωνα με τον ιστορικό ***David Chandler***, «*η ορδή των κουνελιών κατανοώντας καλύτερα την ναπολεόντειο στρατηγική από τους στρατηγούς του Ναπολέοντα χωρίστηκε σε δύο ρεύματα, υπερφαλάγγισε τις σειρές των στοιχημένων αξιωματικών σε διαφορετικά σημεία και κατόπιν ενώθηκε εφορμώντας προς τον κυρίαρχο της τότε Ευρώπης και την κουστωδία του*».

Η κουστωδία έγινε μαλλιοκούβαρα. Τα κουνέλια άρχισαν μάλιστα να σκαρφαλώνουν επάνω του, ο Αυτοκράτορας πανικοβλήθηκε και το έβαλε στα πόδια, ενώ οι συνοδοί του προσπαθούσαν με ραβδιά να ξεγαντζώσουν τους γλυκούληδες χνουδωτούς εισβολείς από τον *Βοναπάρτη*, τον φόβο και τον τρόμο της Ευρώπης. Οκτώ χρόνια πριν το ***Βατερλώ***, ο ***Μέγας Ναπολέων*** είχε ρεζιλευτεί από ένα «στρατό» κουνελιών.

Οι μελετητές της εποχής και οι βιογράφοι της μεγάλης αυτής προσωπικότητας, σταχυολογώντας από διάφορες πηγές κατέληξαν, ότι για αυτό το απρόσμενο ρεζίλικι ήταν υπεύθυνος ο στρατάρχης του ***Ναπολέοντα***, ο οποίος αντί να μαζέψει λαγούς, την άγρια εκδοχή του κουνελιού, προτίμησε τα δειλά και εξημερωμένα κουνελάκια.

Μοιραίο λάθος, καθώς τα γλυκά κουνελάκια, μαθημένα στο τάϊσμα, δεν είδαν τον ***Ναπολέοντα*** και τους αξιωματούχους του σαν εχθρούς, αλλά σαν αυτούς που θα τα ταΐσουν... Ο φοβερός και τρομερός ***Ναπολέων*** ήταν στα στρογγυλά ματάκια τους ένα πελώριο μαρούλι.

Οπότε, τώρα, όταν ακούτε για (δημοσκοπικές) παντοδυναμίες τηλε-ηγετών, οι οποίοι ορίζουν τις τύχες των υπηκόων τους με την αστυνομική ράβδο και τα κρατικά

πρέπει να «*θυσιάσουμε*» μέρος των εργασιών μας, για τις οποίες δεν είχαμε προηγουμένως προνοήσει τρόπους να «*σωθούν*».

Όπως τονίζει στο βιβλίο ***Η Μεγάλη Επανεκκίνηση*** ο πρόεδρος του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ ***Klaus Schwab***, ***«****Οι πανδημίες πάντοτε υπήρχαν και πάντοτε ήταν ένα βασικό συστατικό της ανθρώπινης ιστορίας από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να ταξιδεύουν. Τα τελευταία 2000 χρόνια ήταν ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Λόγω της αποδιοργανωτικής φύσης τους, οι επιδημίες έχουν αποδείξει ιστορικά ότι είναι μια δύναμη μόνιμης και συχνά ριζικής αλλαγής: προκαλώντας εξεγέρσεις, προκαλώντας πληθυσμιακές συγκρούσεις και στρατιωτικές ήττες, αλλά επίσης πυροδοτώντας καινοτομίες, επανασχεδιάζοντας τα εθνικά σύνορα και αρκετές φορές ανοίγοντας το δρόμο για επαναστάσεις****»***.

Από την πλευρά του, ο νοτιοαφρικανός αναλυτής *Arthur Goldstuck* σημειώνει, ότι «***ο κορωναϊός είναι μία αναπόφευκτη μελέτη περίπτωσης της 4ης Βιομηχανικής Επανάστασης εν δράσει***», αφού στην φάση που διανύουμε οι οικονομίες δεν συμμετέχουν, απλώς, στην επιταχυνόμενη χρήση της ***4ης Βιομηχανικής Επανάστασης***, αλλά ταυτοχρόνως και σε ποικίλους βαθμούς την διαμορφώνουν. Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση πραγματοποιήθηκε ανάμεσα στην πανδημία της χολέρας και της πανούκλας. Η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση συνέβη στο λυκαυγές της ***Πρώτης Μεγάλης Ανθρωποσφαγής***, ενώ η τρίτη βιομηχανική επανάσταση στην λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου και τέλος η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση επιταχύνεται με ιδιαίτερο τρόπο μετά την οικονομική «*κρίση*» του 2008, και αναμένεται η εξέλιξή της με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, εξ αιτίας της κήρυξης «πολέμου» κατά του COVID-19.

Οι κύριες τεχνολογίες που απαρτίζουν την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι ρομποτική, drones, blockchain, επαυξημένη πραγματικότητα (AR), εικονική πραγματικότητα (VR), τεχνητή νοημοσύνη, προηγμένα υλικά, gig economy, κβαντικοί υπολογιστές, τρισδιάστατοι εκτυπωτές (3D printing), Ιντερνετ των πραγμάτων (IOT), Ψηφιακή υγεία, βιοτεχνολογία, νανοτεχνολογία, γονιδιωματική, Νευρωτεχνολογία, Νευρωνικά δίκτυα. Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, το 2022 θα χάσουν τη δουλειά τους 150 εκατομμύρια άνθρωποι, ενώ 300 εκατομμύρια θα πασχίζουν μάταια να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Όμως, η επέλαση των ρομπότ, λόγου χάρη, δεν έχει ξεκινήσει τώρα, απλά συνεχίζεται και θα συνεχιστεί σαρωτικά, αφού ήδη το 75% των εργαζομένων στη χαλυβουργία, για παράδειγμα, έχουν υποκατασταθεί από μηχανές, ενώ το 2030, η επέλαση των ρομπότ στην αγορά εργασίας υπολογίζεται ότι θα εξαλείψει 800 εκατ. θέσεις, που αντιστοιχούν στο 20% του σημερινού παγκόσμιου εργατικού δυναμικού. Όσο για την τηλεργασία, που επίσης δεν αποτελεί καινούργια τάση, θα «σφραγίσει» στα σπίτια επίσης εκατοντάδες εκατομμύρια εργαζομένων.

Είναι κατανοητό, λοιπόν, έστω μέσα από αυτή τη σύντομη καταγραφή και ιστορική υπενθύμιση, ότι οι απαγορεύσεις

Τα κουνέλια που νίκησαν τον Μέγα Ναπολέοντα

«Ο Πέτσας θα ανακοινώσει τι θα γίνει με μανικιούρ και πεντικιούρ».

Άδωνις Γεωργιάδης,
ο υπουργός υπανάπτυξης σε πρωϊνή εκπομπή.

Τον Ιούλιο του 1807 το άστρο του ***Μ. Ναπολέοντα*** μεσουρανούσε στην Ευρώπη. Είχε μόλις υπογράψει την ***συνθήκη του Tilsit*** με την *Ρωσική αυτοκρατορία* μετά από την αποφασιστική νίκη των γαλλικών στρατευμάτων επί των τσαρικών στο ***Friedland*** (σημερινό ***Kaliningrad Oblast***).

Λίγες μέρες πριν (25η Ιουνίου) τα γαλλικά αυτοκρατορικά στρατεύματα κατελάμβαναν το Βερολίνο και οι Πρώσοι εξαναγκάζονταν σε ανακωχή άνευ όρων. Στη ***συνθήκη του Tilsit*** ανακηρύχθηκαν ως «αδερφές» γαλλικές δημοκρατίες, οι εξής: Το *Βασίλειο της Βεστφαλίας*, το *Δουκάτο της Βαρσοβίας* και η *Ελεύθερη Πόλη* του ***Ντάντσιχ***.

Η σημασία της συνθήκης αυτής ήταν το λιγότερο ιστορική. Ο ***Ναπολέων*** συμμαχώντας με τους ***Ρώσους***, εδραίωνε την κυριαρχία του στην κεντρική Ευρώπη και απελευθέρωνε τα βοναπαρτικά στρατεύματα για να προχωρήσουν στην επόμενη κατάκτηση, εκείνη της ***Ιβηρικής***.

Μετά από τέτοιο θρίαμβο ήταν λογικό ο Αυτοκράτορας να θέλει να το ρίξει έξω, το άξιζε άλλωστε και με το παραπάνω. Ένας μεγαλοπρεπής τρόπος, αντάξιος ενός ***Βοναπάρτη*** ήταν μια ακόμα αναίτια σφαγή, όπως όριζαν τα βάρβαρα έθιμα της εποχής, όχι όμως ανθρώπων αλλά κουνελιών, αυτών των χαριτωμένων πλασμάτων

λιά και έριξαν μερικά σμήνη στον αέρα, όμως τα κουνέλια το εννοούσαν και μετά από λίγο έφτασαν να σκαρφαλώνουν κατά εκατοντάδες στον ***Βοναπάρτη*** και τους προσκεκλημένους ξεσκίζοντας τις βαρύτιμες στολές με τα παράσημα, τα φτερά και τις καπελαδούρες. Σύμφωνα με τον ιστορικό ***David Chandler***, «*η ορδή των κουνελιών κατανοώντας καλύτερα την ναπολεόντειο στρατηγική από τους στρατηγούς του Ναπολέοντα χωρίστηκε σε δύο ρεύματα, υπερφαλάγγισε τις σειρές των στοιχημένων αξιωματικών σε διαφορετικά σημεία και κατόπιν ενώθηκε εφορμώντας προς τον κυρίαρχο της τότε Ευρώπης και την κουστωδία του*».

Η κουστωδία έγινε μαλλιοκούβαρα. Τα κουνέλια άρχισαν μάλιστα να σκαρφαλώνουν επάνω του, ο Αυτοκράτορας πανικοβλήθηκε και το έβαλε στα πόδια, ενώ οι συνοδοί του προσπαθούσαν με ραβδιά να ξεγαντζώσουν τους γλυκούληδες χνοδωτούς εισβολείς από τον *Βοναπάρτη*, τον φόβο και τον τρόμο της Ευρώπης. Οκτώ χρόνια πριν το ***Βατερλώ***, ο ***Μέγας Ναπολέων*** είχε ρεζιλευτεί από ένα «στρατό» κουνελιών.

Οι μελετητές της εποχής και οι βιογράφοι της μεγάλης αυτής προσωπικότητας, σταχυολογώντας από διάφορες πηγές κατέληξαν, ότι για αυτό το απρόσμενο ρεζιλίκι ήταν υπεύθυνος ο στρατάρχης του ***Ναπολέοντα***, ο οποίος αντί να μαζέψει λαγούς, την άγρια εκδοχή του κουνελιού, προτίμησε τα δειλά και εξημερωμένα κουνελάκια.

Μοιραίο λάθος, καθώς τα γλυκά κουνελάκια, μαθημένα στο τάϊσμα, δεν είδαν τον ***Ναπολέοντα*** και τους αξιωματούχους του σαν εχθρούς, αλλά σαν αυτούς που θα τα ταΐσουν... Ο φοβερός και τρομερός ***Ναπολέων*** ήταν στα στρογγυλά ματάκια τους ένα πελώριο μαρούλι.

Οπότε, τώρα, όταν ακούτε για (δημοσκοπικές) παντοδυναμίες τηλε-ηγετών, οι οποίοι ορίζουν τις τύχες των υπηκόων τους με την αστυνομική ράβδο και τα κρατικά επιδόματα, καλόν είναι να κρατήσετε το πιο μικρό καλάθι που έχετε!

Ζήτω οι άσκοπες μετακινήσεις!

Ημέρες εορτών και τα ταπεινά «κουνελάκια» έχουν ήδη ξεχυθεί κατά εκατομμύρια σε όλους τους δρόμους του ελλαδικού χώρου προκαλώντας κυκλοφοριακό κομφούζιο, που θυμίζει τις εορταστικές εποχές προ μνημονίων. Το καθολικό «λοκντάουν» έχει ήδη καταρρεύσει κατά το μεγαλύτερο μέρος του, οι πάντες μετακινούνται ασκόπως συστηματικά, έτσι για σπάσιμο και είναι ζήτημα αν σε όλη την επικράτεια εξακολουθούν να βρίσκονται σε καραντίνα 100 άτομα.

Το φαινόμενο είναι αρκετά αξιοπερίεργο, αν σκεφτεί κάποιος ότι όλοι οι μαζικοί φορείς, τα κόμματα, η εκκλησία, όλοι, τέλος πάντων, οι συντελεστές της δημόσιας ζωής και οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης έχουν τα-

στασης εν δράσει», αφού στην φάση που διανύουμε οι οικονομίες δεν συμμετέχουν, απλώς, στην επιταχυνόμενη χρήση της ***4ης Βιομηχανικής Επανάστασης***, αλλά ταυτοχρόνως και σε ποικίλους βαθμούς την διαμορφώνουν. Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση πραγματοποιήθηκε ανάμεσα στην πανδημία της χολέρας και της πανούκλας. Η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση συνέβη στο λυκαυγές της ***Πρώτης Μεγάλης Ανθρωποσφαγής***, ενώ η τρίτη βιομηχανική επανάσταση στην λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου και τέλος η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση επιταχύνεται με ιδιαίτερο τρόπο μετά την οικονομική «*κρίση*» του 2008, και αναμένεται η εξέλιξή της με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, εξ αιτίας της κήρυξης «πολέμου» κατά του COVID-19.

Οι κύριες τεχνολογίες που απαρτίζουν την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι ρομποτική, drones, blockchain, επαυξημένη πραγματικότητα (AR), εικονική πραγματικότητα (VR), τεχνητή νοημοσύνη, προηγμένα υλικά, gig economy, κβαντικοί υπολογιστές, τρισδιάστατοι εκτυπωτές (3D printing), Ιντερνετ των πραγμάτων (IOT), Ψηφιακή υγεία, βιοτεχνολογία, νανοτεχνολογία, γονιδιωματική, Νευρωτεχνολογία, Νευρωνικά δίκτυα. Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, το 2022 θα χάσουν τη δουλειά τους 150 εκατομμύρια άνθρωποι, ενώ 300 εκατομμύρια θα πασχίζουν μάταια να εισέλθουν στην αγορά εργασίας. Όμως, η επέλαση των ρομπότ, λόγου χάρη, δεν έχει ξεκινήσει τώρα, απλά συνεχίζεται και θα συνεχιστεί σαρωτικά, αφού ήδη το 75% των εργαζομένων στη χαλυβουργία, για παράδειγμα, έχουν υποκατασταθεί από μηχανές, ενώ το 2030, η επέλαση των ρομπότ στην αγορά εργασίας υπολογίζεται ότι θα εξαλείψει 800 εκατ. θέσεις, που αντιστοιχούν στο 20% του σημερινού παγκόσμιου εργατικού δυναμικού. Όσο για την τηλεργασία, που επίσης δεν αποτελεί καινούργια τάση, θα «σφραγίσει» στα σπίτια επίσης εκατοντάδες εκατομμύρια εργαζομένων.

Είναι κατανοητό, λοιπόν, έστω μέσα από αυτή τη σύντομη καταγραφή και ιστορική υπενθύμιση, ότι οι απαγορεύσεις δεν είναι απλά ένα ακόμη εργαλείο επιβολής της «νέας κανονικότητας», αλλά η εντελώς απαραίτητη προϋπόθεση ώστε να προληφθούν ανέλεγκτες εξεγέρσεις, ακόμα και επαναστάσεις, όπως θύμισε ο ***Klaus Schwab*** στους ομόσταβλους του, που ετοιμάζονται να πανηγυρίσουν την «νίκη» στην κρίσιμη μάχη που δίνουν, όχι βέβαια ενάντια στον νέο κορωναϊό, αλλά ενάντια στην ανθρωπότητα. Ας μην τους αναγνωρίσουμε καμία νίκη. Ας καταλάβουμε ότι αν οι κυρίαρχοι επιβληθούν στον πόλεμο αυτό, δύσκολα θα υπάρχει επιστροφή στην ανθρωπινότητα, μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται...

Ιανουάριος 2021

Πρώσοι εξαναγκάζονταν σε ανακωχή άνευ όρων. Στη ***συνθήκη του Tilsit*** ανακηρύχθηκαν ως «αδερφές» γαλλικές δημοκρατίες, οι εξής: Το *Βασίλειο της Βεστφαλίας*, το *Δουκάτο της Βαρσοβίας* και η *Ελεύθερη Πόλη* του ***Ντάντσιχ***.

Η σημασία της συνθήκης αυτής ήταν το λιγότερο ιστορική. Ο ***Ναπολέων*** συμμαχώντας με τους ***Ρώσους***, εδραίωνε την κυριαρχία του στην κεντρική Ευρώπη και απελευθέρωνε τα βοναπαρτικά στρατεύματα για να προχωρήσουν στην επόμενη κατάκτηση, εκείνη της ***Ιβηρικής***.

Μετά από τέτοιο θρίαμβο ήταν λογικό ο Αυτοκράτορας να θέλει να το ρίξει έξω, το άξιζε άλλωστε και με το παραπάνω. Ένας μεγαλοπρεπής τρόπος, αντάξιος ενός ***Βοναπάρτη*** ήταν μια ακόμα αναίτια σφαγή, όπως όριζαν τα βάρβαρα έθιμα της εποχής, όχι όμως ανθρώπων αλλά κουνελιών, αυτών των χαριτωμένων πλασμάτων με τα μεγάλα αυτιά, τους μεγάλους κοπτήρες και την ουρά σαν τούφα, που είναι ο φόβος και ο τρόμος των μποστανιών. Ο Αυτοκράτωρ ανέθεσε στον αρχηγό ΓΕΕΘΑ του, ***Alexandre Berthier*** να βρει τα κουνέλια και να οργανώσει την θριαμβική αυτή εκδήλωση.

Ο ***Berthier*** πράγματι οργάνωσε ένα ωραίο πικ νικ στην εξοχή, προσκάλεσε πολλούς ανώτατους αξιωματικούς της αυτοκρατορίας και κατάφερε να βρει και να μαντρώσει μερικές εκατοντάδες ή κατά ορισμένους ιστοριοδίφες 3.000 κουνέλια, που έπρεπε να περιμένουν

Βοναπάρτη, τον φόβο και τον τρόμο της Ευρώπης. Οκτώ χρόνια πριν το ***Βατερλώ***, ο ***Μέγας Ναπολέων*** είχε ρεζιλευτεί από ένα «στρατό» κουνελιών.

Οι μελετητές της εποχής και οι βιογράφοι της μεγάλης αυτής προσωπικότητας, σταχυολογώντας από διάφορες πηγές κατέληξαν, ότι για αυτό το απρόσμενο ρεζιλίκι ήταν υπεύθυνος ο στρατάρχης του ***Ναπολέοντα***, ο οποίος αντί να μαζέψει λαγούς, την άγρια εκδοχή του κουνελιού, προτίμησε τα δειλά και εξημερωμένα κουνελάκια.

Μοιραίο λάθος, καθώς τα γλυκά κουνελάκια, μαθημένα στο τάϊσμα, δεν είδαν τον ***Ναπολέοντα*** και τους αξιωματούχους του σαν εχθρούς, αλλά σαν αυτούς που θα τα ταΐσουν... Ο φοβερός και τρομερός ***Ναπολέων*** ήταν στα στρογγυλά ματάκια τους ένα πελώριο μαρούλι.

Οπότε, τώρα, όταν ακούτε για (δημοσκοπικές) παντοδυναμίες τηλε-ηγετών, οι οποίοι ορίζουν τις τύχες των υπηκόων τους με την αστυνομική ράβδο και τα κρατικά επιδόματα, καλόν είναι να κρατήσετε το πιο μικρό καλάθι που έχετε!

Ζήτω οι άσκοπες μετακινήσεις!

Ημέρες εορτών και τα ταπεινά «κουνελάκια» έχουν ήδη ξεχυθεί κατά εκατομμύρια σε όλους τους δρόμους του ελλαδικού χώρου προκαλώντας κυκλοφοριακό κομφούζιο, που θυμίζει τις εορταστικές εποχές προ μνημονίων. Το καθολικό «λοκντάουν» έχει ήδη καταρρεύσει κατά το μεγαλύτερο μέρος του, οι πάντες μετακινούνται ασκόπως συστηματικά, έτσι για σπάσιμο και είναι ζήτημα αν σε όλη την επικράτεια εξακολουθούν να βρίσκονται σε καραντίνα 100 άτομα.

Το φαινόμενο είναι αρκετά αξιοπερίεργο, αν σκεφτεί κάποιος ότι όλοι οι μαζικοί φορείς, τα κόμματα, η εκκλησία, όλοι, τέλος πάντων, οι συντελεστές της δημόσιας ζωής και οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης έχουν ταχθεί από την αρχή στο πλευρό της κυβέρνησης επικροτώντας ένα από τα πιο αυταρχικά «λοκντάουν» σε όλον τον πλανήτη, αν όχι πλειοδοτώντας για ακόμα πιο σκληρούς περιορισμούς.

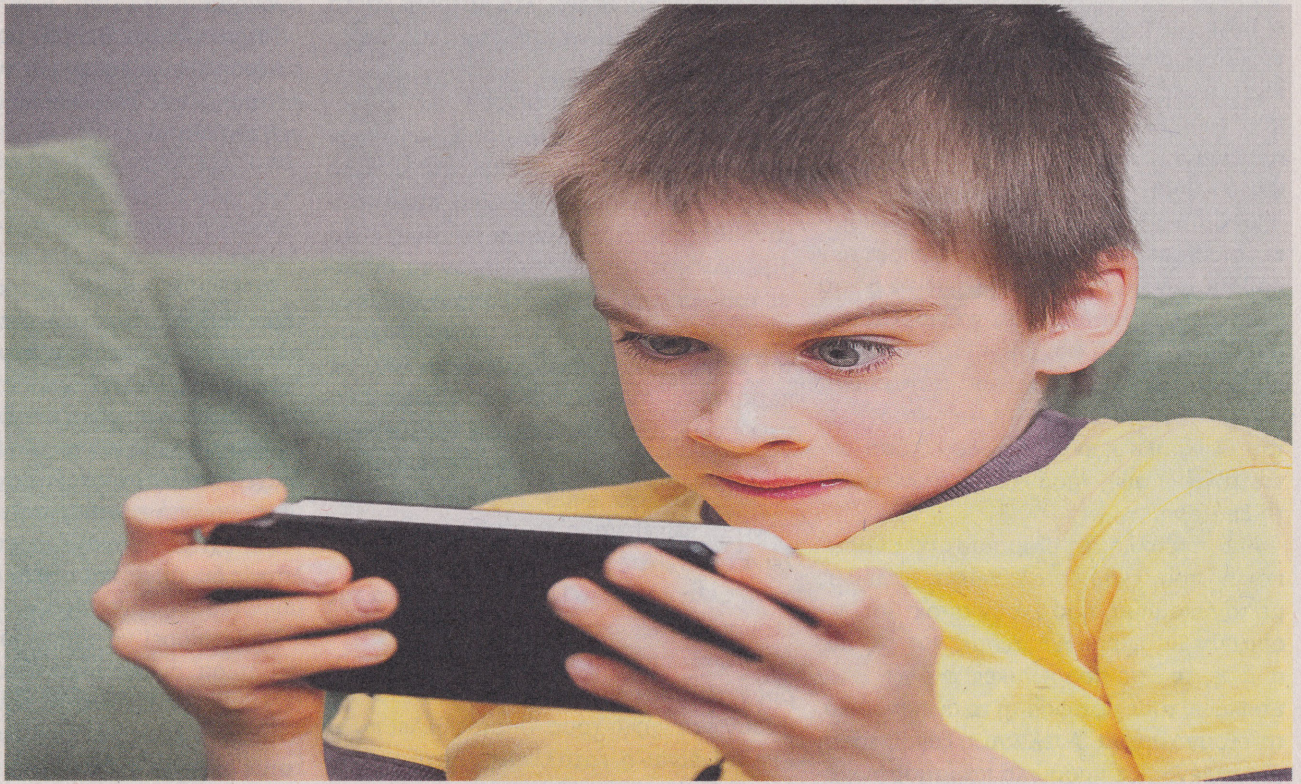
Δεν είναι στους σκοπούς αυτού του σημειώματος η ερμηνεία αυτού του φαινομένου, ωστόσο εκ πρώτης όψεως φαίνεται πως ο στενά ατομικιστικός τρόπος, με τον οποίο έχει διδαχτεί, να λειτουργεί ο «*έλληνας*» διαχρονικά, βρήκε τη συλλογική έκφραση του στους δρόμους και στις πλατείες.

συνέχεια στη σελ. 4

Τηλεκπαίδευση και υπερέκθεση σε οθόνες
Να μην γίνουμε τα χρήσιμα πιόνια της εξουσίας

Τι μπορεί να σημαίνει η μακροχρόνια τηλεκπαίδευση και κατ' επέκταση ο εγκλεισμός, στον ψυχισμό αλλά και στο σώμα των παιδιών και των εφήβων, σε μια πραγματικότητα που ήταν ήδη φορτισμένη από την υπερέκθεση των παιδιών και των εφήβων σε οθόνες; Από τις 16 Νοεμβρίου 2020 όλα τα σχολεία της χώρας παραμένουν κλειστά, με αποτέλεσμα να έχει μπει σε εφαρμογή η διαδικασία της τηλεκπαίδευσης για όλους τους μαθητές, από το νηπιαγωγείο μέχρι και το λύκειο. Η διαδικασία ξεκίνησε με πολλά τεχνικά προβλήματα που φανέρωσαν την ανετοιμότητα του κράτους. Το κράτος είχε αρκετούς μήνες να προετοιμαστεί και να θωρακιστεί για το βέβαιο γεγονός του κλεισίματος των σχολείων, αλλά παρ' όλα αυτά το κύριο μέλημά του ήταν να συνάψει οικονομική συμφωνία με την εταιρία τηλεδιασκέψεων Cisco, χωρίς βεβαίως να την δημοσιοποιήσει. Τα αποτελέσματα τα είδαμε, σε συνδυασμό με τις ηλεκτρονικές υποδομές του κράτους, τουλάχιστον για την πρώτη βδομάδα εφαρμογής της τηλεκπαίδευσης, χωρίς βέβαια τα προβλήματα να σταματούν εκεί.

Η ουσία, βέβαια, δεν κρύβεται στην διαχείριση της τηλεκπαίδευσης από το κράτος και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας –τα παραπάνω αποτελούν πεδίο για αντιπολίτευση και κέρδους πολιτικής υπεραξίας από τα κόμματα– αλλά στην ολοένα μεγαλύτερη έκθεση των παιδιών και των εφήβων σε οθόνες και στον εγκλεισμό τους στους μεγάλους ή μικρούς τοίχους των σπιτιών τους. Ειδικότερα, πολλά παιδιά που βρίσκονται σε μεγάλες πόλεις, είναι σχεδόν μόνιμα μέσα στο σπίτι από το κλείσιμο των σχολείων στις 16 Νοεμβρίου. Τα παιδιά, ειδικότερα αυτά που μένουν στο κέντρο της Αθήνας και σε υποβαθμισμένες περιοχές, επειδή οι γονείς δεν τους επιτρέπουν να βγουν απ' το σπίτι για λόγους ασφάλειας, αφού κλείσουν τις οθόνες των σχολείων και των φροντιστηρίων, ανοίγουν αυτές των φίλων τους. Και έτσι κυλούν οι μέρες και οι μήνες μέσα σε τέσσερις τοίχους. Επίσης, σε όλη αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να προσθέσουμε και το αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι σε πολλά σπίτια η τηλεόραση είναι μονίμως ανοιχτή, άσχετα αν κάποιος βλέπει ή όχι. Οπότε ένα παιδί, ειδικότερα αυτούς τους μήνες της τηλεκ-

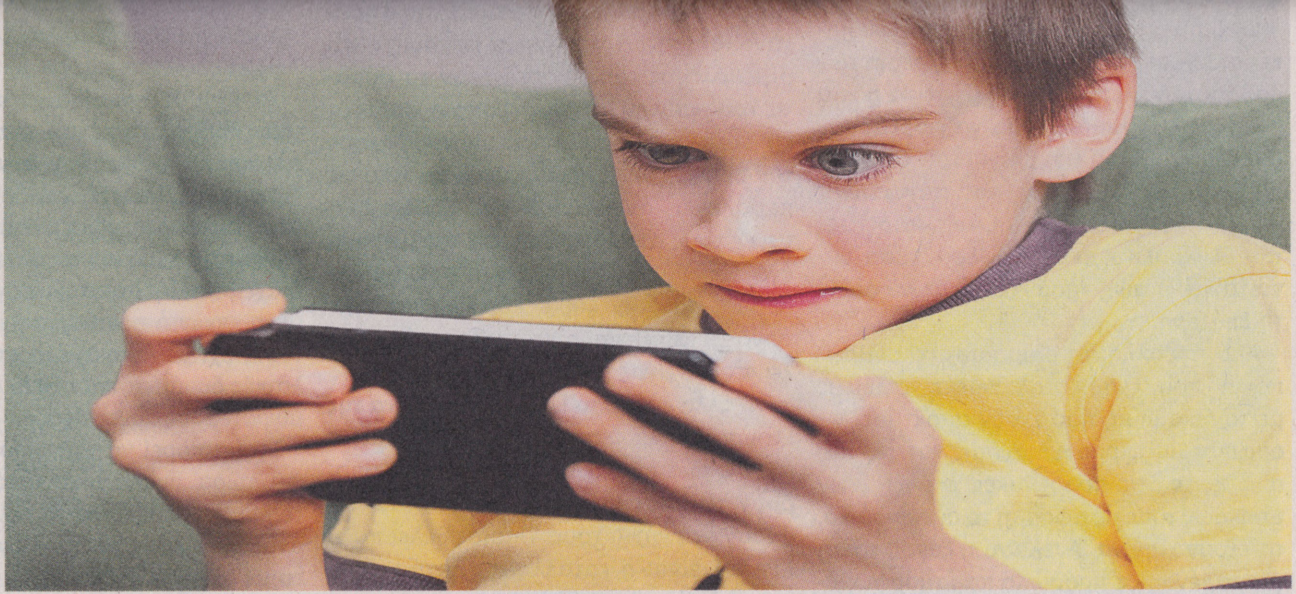
Σύμφωνα πλέον και με πολλές έρευνες που έχουν γίνει γύρω από το θέμα[1], η έκθεση των παιδιών σε οθόνες δημιουργεί πληθώρα δυσλειτουργιών στο σώμα και στον ψυχισμό τους. Εκτός από τα μυοσκελετικά προβλήματα, καθώς και προβλήματα στην όραση, η παρατεταμένη έκθεση σε οθόνες μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στον ύπνο, την διάθεση και τη γνωστική ικανότητα, υπερδιέγερση και ψυχαναγκαστική χρήση των οθονών. Επίσης, ενδεικτικά αναφέρεται ότι η παρατεταμένη έκθεση διαταράσσει το εσωτερικό ρολόι του παιδιού, καθυστερώντας και καταστέλλοντας την παραγωγή της ορμόνης της μελατονίνης, η οποία βοηθά στην διαδικασία του ύπνου. Η αυξημένη εγκεφαλική διέγερση λόγω των οθονών δεν βοηθάει ώστε να υπάρξει ο απαραίτητος βαθύς ύπνος για τον εγκέφαλο των παιδιών.

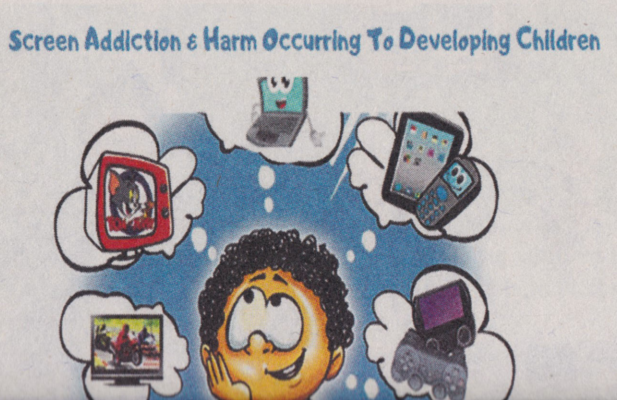
μία μόνιμη ιδιαίτερη πίεση και άγχος που με την σειρά του μπορεί να προκαλέσει αλλαγές στην χημεία του εγκεφάλου και των ορμονών αυξάνοντας την ευερεθιστότητα. Επίσης, η υπερέκθεση σε τηλεοράσεις και υπολογιστές σε παιδιά δημοτικού, συμβάλλει στην μείωση της ικανότητας ανάγνωσης και αριθμητικής[2].

Όσον αφορά στην χρήση οθονών σε παιδιά ηλικίας μέχρι 6 χρονών, δηλαδή μέχρι το νηπιαγωγείο και την πρώτη τάξη του δημοτικού, έχει ενδιαφέρον η άποψη του ερευνητή νευροψυχολόγου και καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Λυών Michel Desmurget, στο βιβλίο του «Η κατασκευή του ψηφιακού ηλίθιου». Ο Michel Desmurget υποστηρίζει, ότι *«Ήδη από την ηλικία των δύο ετών τα παιδιά των δυτικών κοινωνιών συγκεντρώνουν κατά μέσο όρο καθημερινά σχεδόν 3 ώρες μπροστά στις οθό-*

νουν κλειστά, με αποτέλεσμα να έχει μπει σε εφαρμογή η διαδικασία της τηλεκπαίδευσης για όλους τους μαθητές, από το νηπιαγωγείο μέχρι και το λύκειο. Η διαδικασία ξεκίνησε με πολλά τεχνικά προβλήματα που φανέρωσαν την ανετοιμότητα του κράτους. Το κράτος είχε αρκετούς μήνες να προετοιμαστεί και να θωρακιστεί για το βέβαιο γεγονός του κλεισίματος των σχολείων, αλλά παρ' όλα αυτά το κύριο μέλημά του ήταν να συνάψει οικονομική συμφωνία με την εταιρία τηλεδιασκέψεων Cisco, χωρίς βεβαίως να την δημοσιοποιήσει. Τα αποτελέσματα τα είδαμε, σε συνδυασμό με τις ηλεκτρονικές υποδομές του κράτους, τουλάχιστον για την πρώτη βδομάδα εφαρμογής της τηλεκπαίδευσης, χωρίς βέβαια τα προβλήματα να σταματούν εκεί.

Η ουσία, βέβαια, δεν κρύβεται στην διαχείριση της τηλεκπαίδευσης από το κράτος και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας –τα παραπάνω αποτελούν πεδίο για αντιπολίτευση και κέρδους πολιτικής υπεραξίας από τα κόμματα– αλλά στην ολοένα μεγαλύτερη έκθεση των παιδιών και των εφήβων σε οθόνες και στον εγκλεισμό τους στους μεγάλους ή μικρούς τοίχους των σπιτιών τους. Ειδικότερα, πολλά παιδιά που βρίσκονται σε μεγάλες πόλεις, είναι σχεδόν μόνιμα μέσα στο σπίτι από το κλείσιμο των σχολείων στις 16 Νοεμβρίου. Τα παιδιά, ειδικότερα αυτά που μένουν στο κέντρο της Αθήνας και σε υποβαθμισμένες περιοχές, επειδή οι γονείς δεν τους επιτρέπουν να βγουν απ' το σπίτι για λόγους ασφάλειας, αφού κλείσουν τις οθόνες των σχολείων και των φροντιστηρίων, ανοίγουν αυτές των φίλων τους. Και έτσι κυλούν οι μέρες και οι μήνες μέσα σε τέσσερις τοίχους. Επίσης, σε όλη αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να προσθέσουμε και το αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι σε πολλά σπίτια η τηλεόραση είναι μονίμως ανοιχτή, άσχετα αν κάποιος βλέπει ή όχι. Οπότε ένα παιδί, ειδικότερα αυτούς τους μήνες της τηλεκπαίδευσης, χωρίς υπερβολή, από το πρωί μέχρι το βράδυ είναι έκθετο σε οθόνες. Μπορεί το σχολείο και οι απογευματινές δραστηριότητες να φαντάζουν και αυτά μικρές

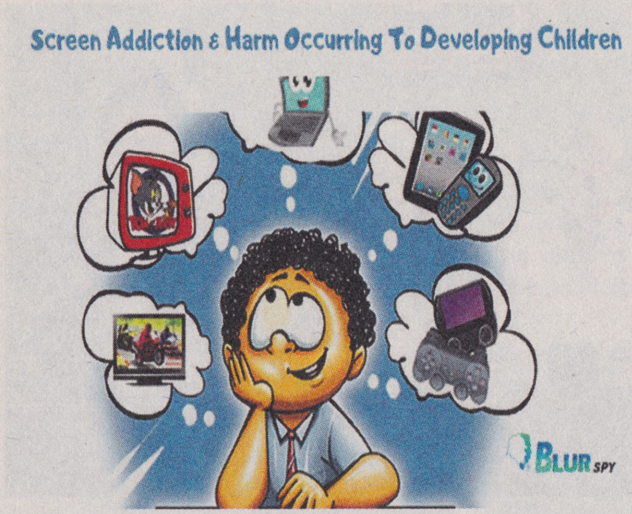

Σύμφωνα πλέον και με πολλές έρευνες που έχουν γίνει γύρω από το θέμα[1], η έκθεση των παιδιών σε οθόνες δημιουργεί πληθώρα δυσλειτουργιών στο σώμα και στον ψυχισμό τους. Εκτός από τα μυοσκελετικά προβλήματα, καθώς και προβλήματα στην όραση, η παρατεταμένη έκθεση σε οθόνες μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στον ύπνο, την διάθεση και τη γνωστική ικανότητα, υπερδιέγερση και ψυχαναγκαστική χρήση των οθονών. Επίσης, ενδεικτικά αναφέρεται ότι η παρατεταμένη έκθεση διαταράσσει το εσωτερικό ρολόι του παιδιού, καθυστερώντας και καταστέλλοντας την παραγωγή της ορμόνης της μελατονίνης, η οποία βοηθά στην διαδικασία του ύπνου. Η αυξημένη εγκεφαλική διέγερση λόγω των οθονών δεν βοηθάει ώστε να υπάρξει ο απαραίτητος βαθύς ύπνος για τον εγκέφαλο των παιδιών.

Επίσης, η εστίαση σε ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και ο καταιγισμός ερεθισμάτων που αυτά προβάλουν, δημιουργούν αδυναμία συγκέντρωσης στα παιδιά, με αποτέλεσμα ο κόσμος ν' αρχίζει να γίνεται απίστευτα βαρετός, μπροστά στα προσφερόμενα ερεθίσματα που μπορεί να δώσει μια οθόνη. Όταν πολλές λειτουργίες του εγκεφάλου υπερδραστηριοποιούνται, παράγουν συνεχώς ντοπαμίνη και έτσι το άτομο νιώθει ευχάριστα. Οι υποδοχείς που λαμβάνουν την ντοπαμίνη γίνονται ολοένα και λιγότερο ευαίσθητοι και έτσι, σταδιακά ο εγκέφαλος χρειάζεται ολοένα και περισσότερη διέγερση ώστε το άτομο να βιώσει ευχαρίστηση. Εν τω μεταξύ, η ντοπαμίνη είναι κρίσιμη για την ικανότητα του παιδιού να εστιάζει σε ένα σκοπό και να βρίσκει κίνητρο για να ολοκληρώσει μία εργασία. Είναι φυσικά περιττό να πούμε, ότι, ακόμη και μικρές αλλαγές στην ευαισθησία της ντοπαμίνης, μπορεί να μία μόνιμη ιδιαίτερη πίεση και άγχος που με την σειρά του μπορεί να προκαλέσει αλλαγές στην χημεία του εγκεφάλου και των ορμονών αυξάνοντας την ευερεθιστότητα. Επίσης, η υπερέκθεση σε τηλεοράσεις και υπολογιστές σε παιδιά δημοτικού, συμβάλλει στην μείωση της ικανότητας ανάγνωσης και αριθμητικής[2].

Όσον αφορά στην χρήση οθονών σε παιδιά ηλικίας μέχρι 6 χρονών, δηλαδή μέχρι το νηπιαγωγείο και την πρώτη τάξη του δημοτικού, έχει ενδιαφέρον η άποψη του ερευνητή νευροψυχολόγου και καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Λυών Michel Desmurget, στο βιβλίο του «Η κατασκευή του ψηφιακού ηλίθιου». Ο Michel Desmurget υποστηρίζει, ότι *«Ήδη από την ηλικία των δύο ετών τα παιδιά των δυτικών κοινωνιών συγκεντρώνουν κατά μέσο όρο καθημερινά σχεδόν 3 ώρες μπροστά στις οθόνες. Ανάμεσα στα 8 και στα 12 περνούν με τον ίδιο τρόπο 4 ώρες και 45 λεπτά της ημέρας, ενώ μεταξύ 13 και 18, 6 ώρες και 45 λεπτά. Αν αθροιστούν ετησίως αυτές οι ώρες, τότε συσσωρεύονται 1.000 ώρες για έναν μαθητή του νηπιαγωγείου – δηλαδή περισσότερο από τις ώρες που περνάει στο σχολείο κατά το διάστημα του έτους, 1.700 ώρες για έναν μαθητή του δημοτικού (δηλαδή το αντίστοιχο δύο σχολικών ετών) και 2.400 ώρες για τον μαθητή του λυκείου»*. Η αύξηση της καθιστικής ζωής, από την παιδική πλέον ηλικία, δημιουργεί *«προβλήματα στο πεδίο της γλωσσικής επάρκειας, της δημιουργικότητας, της μνήμης, της συγκέντρωσης της προσοχής, της προσαρμογής στο κοινωνικό σχολικό περιβάλλον, συναισθηματικά προβλήματα, επιθετικότητα και αντικοινωνικές συμπεριφορές, αλλά και προβλήματα που σχετίζονται με την κλασική παιδιατρική: δυσχέρειες στην κινητικότητα, παχυσαρκία,*

λίτευση και κέρδους πολιτικής υπεραξίας από τα κόμματα– αλλά στην ολοένα μεγαλύτερη έκθεση των παιδιών και των εφήβων σε οθόνες και στον εγκλεισμό τους στους μεγάλους ή μικρούς τοίχους των σπιτιών τους. Ειδικότερα, πολλά παιδιά που βρίσκονται σε μεγάλες πόλεις, είναι σχεδόν μόνιμα μέσα στο σπίτι από το κλείσιμο των σχολείων στις 16 Νοεμβρίου. Τα παιδιά, ειδικότερα αυτά που μένουν στο κέντρο της Αθήνας και σε υποβαθμισμένες περιοχές, επειδή οι γονείς δεν τους επιτρέπουν να βγουν απ' το σπίτι για λόγους ασφάλειας, αφού κλείσουν τις οθόνες των σχολείων και των φροντιστηρίων, ανοίγουν αυτές των φίλων τους. Και έτσι κυλούν οι μέρες και οι μήνες μέσα σε τέσσερις τοίχους. Επίσης, σε όλη αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να προσθέσουμε και το αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι σε πολλά σπίτια η τηλεόραση είναι μονίμως ανοιχτή, άσχετα αν κάποιος βλέπει ή όχι. Οπότε ένα παιδί, ειδικότερα αυτούς τους μήνες της τηλεκπαίδευσης, χωρίς υπερβολή, από το πρωί μέχρι το βράδυ είναι έκθετο σε οθόνες. Μπορεί το σχολείο και οι απογευματινές δραστηριότητες να φαντάζουν και αυτά μικρές

και μεγάλες φυλακές με κονσερβοποιημένη γνώση και εκπαίδευση, αλλά δεν παύουν να είναι ενεργά κοινωνικά πεδία, μέσα επικοινωνίας, ακόμα και διεκδικήσεων, σε άμεση σύνδεση με την υπόλοιπη κοινωνία. Με αυτή την οπτική, λοιπόν, τα παιδιά έχουν αποκοπεί από την φυσική διάδραση, η οποία έχει αντικατασταθεί μ' έναν ψηφιακό κόσμο που ανταγωνίζεται σε ερεθίσματα και εικόνες τον φυσικό.

Σύμφωνα πλέον και με πολλές έρευνες που έχουν γίνει γύρω από το θέμα[1], η έκθεση των παιδιών σε οθόνες δημιουργεί πληθώρα δυσλειτουργιών στο σώμα και στον ψυχισμό τους. Εκτός από τα μυοσκελετικά προβλήματα, καθώς και προβλήματα στην όραση, η παρατεταμένη έκθεση σε οθόνες μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στον ύπνο, την διάθεση και τη γνωστική ικανότητα, υπερδιέγερση και ψυχαναγκαστική χρήση των οθονών. Επίσης, ενδεικτικά αναφέρεται ότι η παρατεταμένη έκθεση διαταράσσει το εσωτερικό ρολόι του παιδιού, καθυστερώντας και καταστέλλοντας την παραγωγή της ορμόνης της μελατονίνης, η οποία βοηθά στην διαδικασία του ύπνου. Η αυξημένη εγκεφαλική διέγερση λόγω των οθονών δεν βοηθάει ώστε να υπάρξει ο απαραίτητος βαθύς ύπνος για τον εγκέφαλο των παιδιών.

Επίσης, η εστίαση σε ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και ο καταιγισμός ερεθισμάτων που αυτά προβάλουν, δημιουργούν αδυναμία συγκέντρωσης στα παιδιά, με αποτέλεσμα ο κόσμος ν' αρχίζει να γίνεται απίστευτα βαρετός, μπροστά στα προσφερόμενα ερεθίσματα που μπορεί να δώσει μια οθόνη. Όταν πολλές λειτουργίες του εγκεφάλου υπερδραστηριοποιούνται, παράγουν συνεχώς ντομαμίνη και έτσι το άτομο νιώθει ευχάριστα. Οι υποδοχείς που λαμβάνουν την ντομαμίνη γίνονται ολοένα και λιγότερο ευαίσθητοι και έτσι, σταδιακά ο εγκέφαλος χρειάζεται ολοένα και περισσότερη διέγερση ώστε το άτομο να βιώσει ευχαρίστηση. Εν τω μεταξύ, η ντοπαμίνη είναι κρίσιμη για την ικανότητα του παιδιού να εστιάζει σε ένα σκοπό και να βρίσκει κίνητρο για να ολοκληρώσει μία εργασία. Είναι φυσικά περιττό να πούμε, ότι, ακόμη και μικρές αλλαγές στην ευαισθησία της ντοπαμίνης, μπορεί να επιφέρουν μεγάλες αλλαγές στα συναισθήματα και την εγκεφαλική λειτουργία του παιδιού. Αυτό με την σειρά του μπορεί να φέρει καταθλιπτικά συμπτώματα και ψυχαναγκασμούς που σχετίζονται με τον έλεγχο των οθονών. Η απώλεια της ικανότητας του παιδιού να διατηρήσει την προσοχή του σε κάτι και μεθοδικά να το παρατηρήσει, να το επεξεργαστεί και να το κατανοήσει, δημιουργεί εκνευρισμό και ξεσπάσματα θυμού. Έτσι, ο εγκέφαλος είναι σε μία μόνιμη ιδιαίτερη πίεση και άγχος που με την σειρά του μπορεί να προκαλέσει αλλαγές στην χημεία του εγκεφάλου και των ορμονών αυξάνοντας την ευερεθιστότητα. Επίσης, η υπερέκθεση σε τηλεοράσεις και υπολογιστές σε παιδιά δημοτικού, συμβάλλει στην μείωση της ικανότητας ανάγνωσης και αριθμητικής[2].

Όσον αφορά στην χρήση οθονών σε παιδιά ηλικίας μέχρι 6 χρονών, δηλαδή μέχρι το νηπιαγωγείο και την πρώτη τάξη του δημοτικού, έχει ενδιαφέρον η άποψη του ερευνητή νευροψυχολόγου και καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Λυών Michel Desmurget, στο βιβλίο του «Η κατασκευή του ψηφιακού ηλίθιου». Ο Michel Desmurget υποστηρίζει, ότι *«Ήδη από την ηλικία των δύο ετών τα παιδιά των δυτικών κοινωνιών συγκεντρώνουν κατά μέσο όρο καθημερινά σχεδόν 3 ώρες μπροστά στις οθόνες. Ανάμεσα στα 8 και στα 12 περνούν με τον ίδιο τρόπο 4 ώρες και 45 λεπτά της ημέρας, ενώ μεταξύ 13 και 18, 6 ώρες και 45 λεπτά. Αν αθροιστούν ετησίως αυτές οι ώρες, τότε συσσωρεύονται 1.000 ώρες για έναν μαθητή του νηπιαγωγείου – δηλαδή περισσότερο από τις ώρες που περνάει στο σχολείο κατά το διάστημα του έτους, 1.700 ώρες για έναν μαθητή του δημοτικού (δηλαδή το αντίστοιχο δύο σχολικών ετών) και 2.400 ώρες για τον μαθητή του λυκείου»*. Η αύξηση της καθιστικής ζωής, από την παιδική πλέον ηλικία, δημιουργεί *«προβλήματα στο πεδίο της γλωσσικής επάρκειας, της δημιουργικότητας, της μνήμης, της συγκέντρωσης της προσοχής, της προσαρμογής στο κοινωνικό σχολικό περιβάλλον, συναισθηματικά προβλήματα, επιθετικότητα και αντικοινωνικές συμπεριφορές, αλλά και προβλήματα που σχετίζονται με την κλασική παιδιατρική: δυσχέρειες στην κινητικότητα, παχυσαρκία, πρώιμος διαβήτης...»*. Οι οθόνες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν την ανθρώπινη επαφή. Ένα παιδί, όσο νιώθει ότι έρχεται σε διάδραση με άλλους στον ψηφιακό κόσμο με τόση ευκολία και μια φαινομενική ασφάλεια, μπορεί να νιώθει ότι η επικοινωνία στην πραγματική του ζωή είναι πιο δύσκολη, με αποτέλεσμα να απομακρύνεται και να αποστασιοποιείται από τους δικούς του. Ο Dedmurget καταλήγει πως τα παιδιά μέχρι τα 6 δεν θα πρέπει να έρ-

συνέχεια στη σελ. 5

---

1. https://jamanetwork.com/journals/jamapediatrics/fullarticle/2722666
https://www.aaojournal.org/article/S0161-6420(17)33464-4/fulltext

2. https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0237908#:~:text=In%20one%20of%20the%20first,in%20numeracy%20two%20years%20later.

συνέχεια από την σελ. 2

Χωρίς στριμώγματα, χωρίς κορναρίσματα, χωρίς τους γνώριμους εκνευρισμούς, ο ένας με τον άλλον βρήκαν επιτέλους το θάρρος να δραπετεύσουν, έστω για λίγες ώρες, από την απέραντη φυλακή, που τους έκλεισαν τα μισητά αγέλαστα ανθρωπάκια που κάθονται σε εκείνα τα ψηλά κτίρια.

Φοβισμένοι, ακόμα, από τις αστυνομικές απαγορεύσεις και την αυθαιρεσία των ραβδούχων, με τις μάσκες μέχρι τα μάτια βγήκαν με τα παιδιά τους, να γιορτάσουν μια πρωτόγνωρη βουβή γιορτή. Όσο συντεταγμένα κλείστηκαν μέσα στην πρώτη καραντίνα, ακολουθώντας τις υποδείξεις του γλυκούλη κυρίου Τσιόδρα, τόσο συντεταγμένα αψήφησαν (εντός των ορίων) τη δεύτερη.

Από την άλλη, τα εξουσιαστικά ανθρωπάκια που έχουν παλαβώσει, τελείως, με το δικαίωμα, που έχουν αποκτήσει να ορίζουν με φιρμάνια ακόμα και τις πιο ιδιαίτερες και προσωπικές στιγμές των υπηκόων τους με αφορμή το υγειονομικό, τα έχουν χαμένα. Αγέλαστοι, ξυνοί, κακογερασμένοι, με πρόσωπα παραμορφωμένα από την περιφρόνηση για τους «ανεύθυνους πολίτες», ανακοινώνουν ξερά τα αστεία, είναι η αλήθεια, φιρμάνια τους: απαγορεύονται τα σχολεία, απαγορεύονται τα αθλήματα, απαγορεύεται το ψάρεμα και το κολύμπι. Απαγορεύεται να παίζουν τα παιδιά, απαγορεύεται να κάνετε πάρτυ, απαγορεύεται να ξενυχτάτε, απαγορεύεται το αλκοόλ, απαγορεύεται να κάνετε έρωτα (κολλάει), θα έχετε απόσταση 2 μέτρα στο δρόμο και τρία εντός του ΙΧ, θα φοράτε μάσκες στο σαλόνι, αλλά όχι στο υπνοδωμάτιο, θα κάνετε τραπέζι μόνο εννιά άτομα και όχι δέκα, γιατί απαγορεύεται.

Η αλλαγή του χρόνου θα γίνει μεσημέρι, ... σπίτια και θα μετράνε τους καλεσμένους, θα ψάχνουν κάτω από τα κρεβάτια και στο πατάρι, θα μετρούν τα ποτήρια και τα άπλυτα πιάτα για να πιάσουν τους παραβάτες.

Δεν κάνει πλάκα, το εννοεί!

Οι εξουσιαστές λατρεύουν να ακούν τη φωνή τους και να βλέπουν το είδωλό τους στην κάμερα, ως τα όρια της αυτοϊκανοποίησης. Η πιο γλυκιά μουσική είναι ο μονόλογός τους. Βασανίζουν τα θύματά τους με την πιο αποτρόπαιη σαδιστική διάθεση, ηδονίζονται να κρυφακούν τον θρήνο όσων καταστρέφονται από τις παράλογες, αντιφατικές και ηλίθιες διαταγές τους απολαμβάνοντας ταυτόχρονα ένα λουκούλλειο γεύμα ή μια ωραία εκδρομή, σαν τον κύριο *Κυρβάλ* στο σκοτεινό αριστούργημα του ***μαρκησίου Ντε Σαντ «120 μέρες στα Σόδομα»***.

Μ' άλλα λόγια, τα κατώτερα όργανα της εξουσίας διεκδικούν κι αυτά το μερίδιο στον σαδισμό, ταλαιπωρώντας όσο μπορούν τα δύστυχα ανθρωπάκια, που πέφτουν στα νύχια τους. Όποιος θέλει πολύ ΚΡΑΤΟΣ είναι η κατάλληλη εποχή για να το απολαύσει, υπεύθυνα πάντα.

Για να μην τους αδικούμε, όμως, έχουν και τη **βικτωριανή, φιλάνθρωπη** πλευρά τους. Ορίστε, ο **μεγαλοπρεπής** υπουργός, **μέσα στην ανεξάντλητη επιεικειά του**, έσβησε το πρόστιμο 300 ευρώ στην κυρία, που πήγε να αφήσει ένα γαρύφαλλο στο Πολυτεχνείο και μαθαίνουμε επισήμως ότι το αστυνομικό όργανο λυπήθηκε τη γιαγιούλα, που πήγε να χαζέψει το στολισμένο Σύνταγμα και δεν της μπουμπούνισε το πρόστιμο.

Ο ***Μητσοτάκης ο Β'*** έκανε ένα διάλειμμα από τις ατελείωτες διακοπές του, φόρεσε ποδιά και μοίρασε συσσίτιο στους άπορους πολίτες **στο Κερατσίνι**, ενώ την κάνει) στο κάτω-κάτω.

Άλλη χάρη δεν έχουμε ζητήσει από το σύστημα.

Παρακαλούμε θερμά, ας συστηθεί μια επιτροπή ψυχιάτρων για να εξετάσει την επιτροπή των λοιμωξιολόγων, είναι ανάγκη απόλυτη...

Το τείχος της δημοκρατίας εμβολιάζεται

Το έχουμε επισημάνει και σε παλαιότερα άρθρα, ότι τα τελευταία χρόνια κάτι αλλάζει όσον αφορά τις συνήθειες των πολιτικών αρχόντων. Παρά τις κάποιες επιμέρους διαφορές, είναι ολοφάνερο ότι έχει επικρατήσει μια συναντίληψη στις βασικές διαχειριστικές στρατηγικές για την πτωχευμένη και υπό εκκαθάριση ***«Δανία του Νότου»***, όχι μόνο ανάμεσα στις βασικές πολιτικές δυνάμεις και τζάκια αλλά και στους μικρότερους συνεταίρους.

Έτσι, μπορεί να αποκαλύπτονται ακόμα και τώρα οικονομικά «σκάνδαλα», ενίοτε και μεγάλα, όπως το τελευταίο για την ανάμειξη στελεχών του ***Συριζα*** στο πάρτυ με την ***Folli Follie***, αλλά υπάρχει πάντα κάποιος αυτοφωράκιας, που θα φάει την καρπαζιά, όπως ο σεσημασμένος ***Μπαλαούρας***, που πληρώνεται ακριβώς γι' αυτό το λόγο από τον ***Τσίπρα***.

Η πανδημία ήταν μια ξεχωριστή ευκαιρία για μια άτυπη οικουμενική, ευκαιρία που δεν πήγε χαμένη, καθώς, όπως ξέρουμε, η κρίση γεννά ευκαιρίες.

Η πρωτόδικη καταδίκη του γνώριμου αυτοφωράκια, που λεγόταν «***Χρυσή Αυγή***», ήταν πολύ βολική αφορμή για τα επίσημα αποκαλυπτήρια της νέας οικουμενικής συμμαχίας.

Ήρθε η ώρα της εφαρμογής.

Το νέο κρατικό στοίχημα είναι ο μαζικός εμβολιασμός σε μια επιδημία, που αντί να ... δριμεία κριτική στους δυσώνυμους αντιεμβολιαστές.

Στην υγειονομική οικουμενική κυβέρνηση εκτάκτων υπερεξουσιών της *Ουγγαρίας του Νότου* συμμετέχει, επίσης, ο ήρωας του 2015, ο ***Γιάνης Βαρουφάκης***, αλλά και ο μαρξιστής πολιτικός ***Μήτσος Κουτσούμπας***! Ο τελευταίος εμβολιάζεται στις 30 Δεκεμβρίου «για να στείλει το μήνυμα της αναγκαιότητας του μαζικού εμβολιασμού».

Θα είμαστε όλοι εκεί!

Je m' en fous (Ζαν μαν φου) και δυο αυγά Τουρκίας...

«Για μία ακόμη φορά η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να σπιλώσει το όνομά μου, το κόμμα μου και την πολιτική μου διαδρομή. Οι υπόνοιες και οι έωλοι και συκοφαντικοί ισχυρισμοί σε βάρος μου θα τεθούν στην κρίση της Δικαιοσύνης, η οποία και στο παρελθόν σε αντίστοιχες επιθέσεις με δικαίωσε. Ουδέποτε παρεμπόδισα τον έλεγχο της υπόθεσης Folli Follie. Ουδέποτε επεδίωξα οποιοδήποτε προσωπικό όφελος από οποιαδήποτε δραστηριότητα και ιδίως κοινοβουλευτική, όπως αφήνεται συκοφαντικά να εννοηθεί. Και φυσικά, ουδέποτε έλαβα ούτε μισό ευρώ με οποιοδήποτε αντάλλαγμα, όπως επίσης συκοφαντικά αφήνεται να εννοηθεί. Είναι προφανές πως κάποιοι για ακόμη μία φορά επιχειρούν με μηχανορραφίες να στήσουν αβάσιμες συκοφαντίες, με πρόσχημα δωρεές σε δημόσια νοσοκομεία της περιφέρειάς μου. Δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να εμφανίσει ως δήθεν προσωπικό μου όφελος ή προσωπική μου απολαβή, τις δωρεές ύψους 80.000 ευρώ σε ιατρικά μηχανήματα που έγιναν απευθείας στα νοσοκομεία της Ηλείας, όπως άλλωστε και αντίστοιχη δωρεά από το ίδρυμα Μαρτίνου ύψους 50.000 ευρώ και οι οποίες δεν έγιναν εν κρυπτώ αλλά ...

κές απαγορεύσεις και την αυθαιρεσία των ραβδούχων, με τις μάσκες μέχρι τα μάτια βγήκαν με τα παιδιά τους, να γιορτάσουν μια πρωτόγνωρη βουβή γιορτή. Όσο συντεταγμένα κλείστηκαν μέσα στην πρώτη καραντίνα, ακολουθώντας τις υποδείξεις του γλυκούλη κυρίου Τσιόδρα, τόσο συντεταγμένα αψήφησαν (εντός των ορίων) τη δεύτερη.

Από την άλλη, τα εξουσιαστικά ανθρωπάκια που έχουν παλαβώσει, τελείως, με το δικαίωμα, που έχουν αποκτήσει να ορίζουν με φιρμάνια ακόμα και τις πιο ιδιαίτερες και προσωπικές στιγμές των υπηκόων τους με αφορμή το υγειονομικό, τα έχουν χαμένα. Αγέλαστοι, ξυνοί, κακογερασμένοι, με πρόσωπα παραμορφωμένα από την περιφρόνηση για τους «ανεύθυνους πολίτες», ανακοινώνουν ξερά τα αστεία, είναι η αλήθεια, φιρμάνια τους: απαγορεύονται τα σχολεία, απαγορεύονται τα αθλήματα, απαγορεύεται το ψάρεμα και το κολύμπι. Απαγορεύεται να παίζουν τα παιδιά, απαγορεύεται να κάνετε πάρτυ, απαγορεύεται να ξενυχτάτε, απαγορεύεται το αλκοόλ, απαγορεύεται να κάνετε έρωτα (κολλάει), θα έχετε απόσταση 2 μέτρα στο δρόμο και τρία εντός του ΙΧ, θα φοράτε μάσκες στο σαλόνι, αλλά όχι στο υπνοδωμάτιο, θα κάνετε τραπέζι μόνο εννιά άτομα και όχι δέκα, γιατί απαγορεύεται.

Η αλλαγή του χρόνου θα γίνει μεσημέρι και η ανάσταση ξημερώματα, επειδή έτσι μας αρέσει. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου, διότι έτσι γουστάρουμε. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις γενικώς, εκτός αν πρόκειται για φίλους της κυβέρνησης. Όσοι θέλουν να δουν το έτερον ήμισυ, θα πρέπει να παντρευτούν και να ζουν κάτω από την ίδια στέγη, ώστε να μην έχουμε άσκοπες μετακινήσεις. Αλλιώς υπάρχει και το skype. Απαγορεύονται τα νυχάδικα, επιτρέπουμε, όμως, τα κομμωτήρια.

Απαγορεύουμε τα πάντα στην βιομηχανική πίσω αυλή των Αθηνών, στο Θριάσιο, επειδή μπορούμε. Και το σημαντικότερο. Απαγορεύεται να έχετε διαφορετική γνώμη από τη δική μας. Απαγορεύεται

κανοποίησης. Η πιο γλυκιά μουσική είναι ο μονόλογός τους. Βασανίζουν τα θύματα τους με την πιο αποτρόπαια σαδιστική διάθεση, ηδονίζονται να κρυφακούν τον θρήνο όσων καταστρέφονται από τις παράλογες, αντιφατικές και ηλίθιες διαταγές τους απολαμβάνοντας ταυτόχρονα ένα λουκούλλειο γεύμα ή μια ωραία εκδρομή, σαν τον κύριο *Κυρβάλ* στο σκοτεινό αριστούργημα του **μαρκησίου Ντε Σαντ «*120 μέρες στα Σόδομα*»**.

Μ' άλλα λόγια, τα κατώτερα όργανα της εξουσίας διεκδικούν κι αυτά το μερίδιο στον σαδισμό, ταλαιπωρώντας όσο μπορούν τα δύστυχα ανθρωπάκια, που πέφτουν στα νύχια τους. Όποιος θέλει πολύ ΚΡΑΤΟΣ είναι η κατάλληλη εποχή για να το απολαύσει, υπεύθυνα πάντα.

Για να μην τους αδικούμε, όμως, έχουν και τη **βικτωριανή, φιλάνθρωπη** πλευρά τους. Ορίστε, ο **μεγαλοπρεπής** υπουργός, **μέσα στην ανεξάντλητη επιεικειά του**, έσβησε το πρόστιμο 300 ευρώ στην κυρία, που πήγε να αφήσει ένα γαρύφαλλο στο Πολυτεχνείο και μαθαίνουμε επισήμως ότι το αστυνομικό όργανο λυπήθηκε τη γιαγιούλα, που πήγε να χαζέψει το στολισμένο Σύνταγμα και δεν της μπουμπούνισε το πρόστιμο.

Ο **Μητσοτάκης ο Β'** έκανε ένα διάλειμμα από τις ατελείωτες διακοπές του, φόρεσε ποδιά και μοίρασε συσσίτιο στους άπορους πολίτες **στο Κερατσίνι,** ενώ την προηγούμενη μέρα η φιλόζωη *Πρόεδρος της Δημοκρατίας* μοίρασε συσσίτιο μαζί με τους εθελοντές της κουζίνας για απόρους «***Ο άλλος άνθρωπος***». Η πρόεδρος της δημοκρατίας, είναι η ίδια η οποία με την ψήφο της ως ανώτατη δικαστικός, τρεις φορές επικύρωσε τα μνημόνια της λεηλασίας και της αρπαγής των περιουσιών από τους ανθρώπους.

Περασμένα ξεχασμένα...

Κι αν ο φωνακλάς ***Άδωνις Γεωργιάδης*** είναι επαγγελματίας περφόρμερ και γι' αυτόν κάθε μέρα δημοσιότητας είναι ακόμα μια μέρα ρουτίνας, μια κατηγορία δυναστών δεν μπορεί να διαχειριστεί με τίποτα αυτή την απρόσμενη δημοσιότητα.

Είναι το φοβερό και τρομερό μαύρο

εμβολιάζεται

Το έχουμε επισημάνει και σε παλαιότερα άρθρα, ότι τα τελευταία χρόνια κάτι αλλάζει όσον αφορά τις συνήθειες των πολιτικών αρχόντων. Παρά τις κάποιες επιμέρους διαφορές, είναι ολοφάνερο ότι έχει επικρατήσει μια συναντίληψη στις βασικές διαχειριστικές στρατηγικές για την πτωχευμένη και υπό εκκαθάριση «***Δανία του Νότου***», όχι μόνο ανάμεσα στις βασικές πολιτικές δυνάμεις και τζάκια αλλά και στους μικρότερους συνεταίρους.

Έτσι, μπορεί να αποκαλύπτονται ακόμα και τώρα οικονομικά «σκάνδαλα», ενίοτε και μεγάλα, όπως το τελευταίο για την ανάμειξη στελεχών του ***Συριζα*** στο πάρτυ με την ***Folli Follie***, αλλά υπάρχει πάντα κάποιος αυτοφωράκιας, που θα φάει την καρπαζιά, όπως ο σεσημασμένος ***Μπαλαούρας,*** που πληρώνεται ακριβώς γι' αυτό το λόγο από τον ***Τσίπρα***.

Η πανδημία ήταν μια ξεχωριστή ευκαιρία για μια άτυπη οικουμενική, ευκαιρία που δεν πήγε χαμένη, καθώς, όπως ξέρουμε, η κρίση γεννά ευκαιρίες.

Η πρωτόδικη καταδίκη του γνώριμου αυτοφωράκια, που λεγόταν «***Χρυσή Αυγή***», ήταν πολύ βολική αφορμή για τα επίσημα αποκαλυπτήρια της νέας οικουμενικής συμμαχίας.

Ήρθε η ώρα της εφαρμογής.

Το νέο κρατικό στοίχημα είναι ο μαζικός εμβολιασμός σε μια επιδημία, που αντί να ψάχνουν οι ασθενείς τους γιατρούς, κυνηγούσαν οι γιατροί και μετά οι αστυνομικοί τους φορείς και τους ασθενείς.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τη συνέχεια!

Την ιδέα για εμβολιασμό των πολιτικών αρχηγών προς παραδειγματισμό των «άτακτων μαζών», δημοσιοποίησε το πρώην συγκρότημα Λαμπράκη αποκαλύπτοντας την κοινή πολιτική στάση όλων των κομμάτων της βουλής, πλην Βελόπουλου.

Ήταν η εποχή των δια-

αναγκαιότητα του μαζικού εμβολιασμού».

Θα είμαστε όλοι εκεί!

Je m' en fous (Ζαν μαν φου) και δυο αυγά Τουρκίας...

«Για μία ακόμη φορά η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να σπιλώσει το όνομά μου, το κόμμα μου και την πολιτική μου διαδρομή. Οι υπόνοιες και οι έωλοι και συκοφαντικοί ισχυρισμοί σε βάρος μου θα τεθούν στην κρίση της Δικαιοσύνης, η οποία και στο παρελθόν σε αντίστοιχες επιθέσεις με δικαίωσε. Ουδέποτε παρεμπόδισα τον έλεγχο της υπόθεσης Folli Follie. Ουδέποτε επεδίωξα οποιοδήποτε προσωπικό όφελος από οποιαδήποτε δραστηριότητα και ιδίως κοινοβουλευτική, όπως αφήνεται συκοφαντικά να εννοηθεί. Και φυσικά, ουδέποτε έλαβα ούτε μισό ευρώ με οποιοδήποτε αντάλλαγμα, όπως επίσης συκοφαντικά αφήνεται να εννοηθεί. Είναι προφανές πως κάποιοι για ακόμη μία φορά επιχειρούν με μηχανορραφίες να στήσουν αβάσιμες συκοφαντίες, με πρόσχημα δωρεές σε δημόσια νοσοκομεία της περιφέρειάς μου. Δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να εμφανίσει ως δήθεν προσωπικό μου όφελος ή προσωπική μου απολαβή, τις δωρεές ύψους 80.000 ευρώ σε ιατρικά μηχανήματα που έγιναν απευθείας στα νοσοκομεία της Ηλείας, όπως άλλωστε και αντίστοιχη δωρεά από το ίδρυμα Μαρτίνου ύψους 50.000 ευρώ και οι οποίες δεν έγιναν εν κρυπτώ αλλά τις είχα ανακοινώσει δημοσίως στο σύνολο του τοπικού Τύπου. Τα υπόλοιπα ενώπιον της Δικαιοσύνης, στην οποία και θα προσφύγω».

γερασμένοι, με πρόσωπα παραμορφωμένα από την περιφρόνηση για τους «ανεύθυνους πολίτες», ανακοινώνουν ξερά τα αστεία, είναι η αλήθεια, φιρμάνια τους: απαγορεύονται τα σχολεία, απαγορεύονται τα αθλήματα, απαγορεύεται το ψάρεμα και το κολύμπι. Απαγορεύεται να παίζουν τα παιδιά, απαγορεύεται να κάνετε πάρτυ, απαγορεύεται να ξενυχτάτε, απαγορεύεται το αλκοόλ, απαγορεύεται να κάνετε έρωτα (κολλάει), θα έχετε απόσταση 2 μέτρα στο δρόμο και τρία εντός του ΙΧ, θα φοράτε μάσκες στο σαλόνι, αλλά όχι στο υπνοδωμάτιο, θα κάνετε τραπέζι μόνο εννιά άτομα και όχι δέκα, γιατί απαγορεύεται.

Η αλλαγή του χρόνου θα γίνει μεσημέρι και η ανάσταση ξημερώματα, επειδή έτσι μας αρέσει. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου, διότι έτσι γουστάρουμε. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις γενικώς, εκτός αν πρόκειται για φίλους της κυβέρνησης. Όσοι θέλουν να δουν το έτερον ήμισυ, θα πρέπει να παντρευτούν και να ζουν κάτω από την ίδια στέγη, ώστε να μην έχουμε άσκοπες μετακινήσεις. Αλλιώς υπάρχει και το skype. Απαγορεύονται τα νυχάδικα, επιτρέπουμε, όμως, τα κομμωτήρια.

Απαγορεύουμε τα πάντα στην βιομηχανική πίσω αυλή των Αθηνών, στο Θριάσιο, επειδή μπορούμε. Και το σημαντικότερο. Απαγορεύεται να έχετε διαφορετική γνώμη από τη δική μας. Απαγορεύεται η κριτική, απαγορεύεται να γράφετε, πως έχουμε διπλό σύστημα καταμέτρησης των κρουσμάτων, απαγορεύονται οι κτηνώδεις επιθέσεις στα μέλη της κυβέρνησης με... τρυκάκια, απαγορεύεται να ισχυρίζεστε πως οι αστυνομικοί δεν είναι οι άγγελοι της τάξης αλλά κάτι άλλο.

Ο Χρυσοχοΐδης, ο εθνικός μας υπουργός δημοσίας τάξεως βρίσκεται στο στοιχείο του, ζει ένα όνειρο, ότι οι πραιτωτιανοί του θα μπαίνουν πόρτα-πόρτα στα ΚΡΑΤΟΣ είναι η κατάλληλη εποχή για να το απολαύσει, υπεύθυνα πάντα.

Για να μην τους αδικούμε, όμως, έχουν και τη **βικτωριανή, φιλάνθρωπη** πλευρά τους. Ορίστε, ο **μεγαλοπρεπής** υπουργός, **μέσα στην ανεξάντλητη επιείκειά του**, έσβησε το πρόστιμο 300 ευρώ στην κυρία, που πήγε να αφήσει ένα γαρύφαλλο στο Πολυτεχνείο και μαθαίνουμε επισήμως ότι το αστυνομικό όργανο λυπήθηκε τη γιαγιούλα, που πήγε να χαζέψει το στολισμένο Σύνταγμα και δεν της μπουμπούνισε το πρόστιμο.

Ο ***Μητσοτάκης ο Β'*** έκανε ένα διάλειμμα από τις ατελείωτες διακοπές του, φόρεσε ποδιά και μοίρασε συσσίτιο στους άπορους πολίτες **στο Κερατσίνι,** ενώ την προηγούμενη μέρα η φιλόζωη *Πρόεδρος της Δημοκρατίας* μοίρασε συσσίτιο μαζί με τους εθελοντές της κουζίνας για απόρους «***Ο άλλος άνθρωπος***». Η πρόεδρος της δημοκρατίας, είναι η ίδια η οποία με την ψήφο της ως ανώτατη δικαστικός, τρεις φορές επικύρωσε τα μνημόνια της λεηλασίας και της αρπαγής των περιουσιών από τους ανθρώπους.

Περασμένα ξεχασμένα...

Κι αν ο φωνακλάς ***Άδωνις Γεωργιάδης*** είναι επαγγελματίας περφόρμερ και γι' αυτόν κάθε μέρα δημοσιότητας είναι ακόμα μια μέρα ρουτίνας, μια κατηγορία δυναστών δεν μπορεί να διαχειριστεί με τίποτα αυτή την απρόσμενη δημοσιότητα.

Είναι το φοβερό και τρομερό μαύρο τάγμα των «*λοιμωξιολόγων*» με τις γκραν γκινιόλ φάτσες. Προηγουμένως, εντελώς άγνωστοι στο ευρύ κοινό και εμφανώς απροετοίμαστοι για τόση δημοσιότητα, όταν δουν μαρκούτσι και κάμερα ξεστομίζουν του κόσμου τις βλακείες, τα μάτια τους βγάζουν σπίθες και είναι τόσο αποκρουστικοί ανάμεσα στους αποκρουστικούς, που πρακτικά σε εξωθούν να κάνεις τα αντίθετα από όσα συστήνουν. Αντιπροσωπεύουν την *Επιστήμη* (ο θεός να το με την ***Folli Follie***, αλλά υπάρχει πάντα κάποιος αυτοφωράκιας, που θα φάει την καρπαζιά, όπως ο σεσημασμένος ***Μπαλαούρας,*** που πληρώνεται ακριβώς γι' αυτό το λόγο από τον ***Τσίπρα***.

Η πανδημία ήταν μια ξεχωριστή ευκαιρία για μια άτυπη οικουμενική, ευκαιρία που δεν πήγε χαμένη, καθώς, όπως ξέρουμε, η κρίση γεννά ευκαιρίες.

Η πρωτόδικη καταδίκη του γνώριμου αυτοφωράκια, που λεγόταν «***Χρυσή Αυγή***», ήταν πολύ βολική αφορμή για τα επίσημα αποκαλυπτήρια της νέας οικουμενικής συμμαχίας.

Ήρθε η ώρα της εφαρμογής.

Το νέο κρατικό στοίχημα είναι ο μαζικός εμβολιασμός σε μια επιδημία, που αντί να ψάχνουν οι ασθενείς τους γιατρούς, κυνηγούσαν οι γιατροί και μετά οι αστυνομικοί τους φορείς και τους ασθενείς.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τη συνέχεια!

Την ιδέα για εμβολιασμό των πολιτικών αρχηγών προς παραδειγματισμό των «άτακτων μαζών», δημοσιοποίησε το πρώην συγκρότημα Λαμπράκη αποκαλύπτοντας την κοινή πολιτική στάση όλων των κομμάτων της βουλής, πλην Βελόπουλου.

Ήταν η εποχή των διαξιφισμών για το εξοχικό του Τσίπρα και όμως η διεύθυνση της εφημερίδας επισημαίνει πως, παρά την προηγούμενη κοινοβουλευτική διαμάχη τους γι' αυτό το θέμα, τόσο ο υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης, ***Γιώργος Γεωργαντάς*** όσο και ο πρώην πρόεδρος της βουλής επί Συριζα ***Νίκος Βούτσης*** άσκησαν και οι δύο

κοινοβουλευτική, όπως αφήνεται συκοφαντικά να εννοηθεί. Και φυσικά, ουδέποτε έλαβα ούτε μισό ευρώ με οποιοδήποτε αντάλλαγμα, όπως επίσης συκοφαντικά αφήνεται να εννοηθεί. Είναι προφανές πως κάποιοι για ακόμη μία φορά επιχειρούν με μηχανορραφίες να στήσουν αβάσιμες συκοφαντίες, με πρόσχημα δωρεές σε δημόσια νοσοκομεία της περιφέρειάς μου. Δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να εμφανίσει ως δήθεν προσωπικό μου όφελος ή προσωπική μου απολαβή, τις δωρεές ύψους 80.000 ευρώ σε ιατρικά μηχανήματα που έγιναν απευθείας στα νοσοκομεία της Ηλείας, όπως άλλωστε και αντίστοιχη δωρεά από το ίδρυμα Μαρτίνου ύψους 50.000 ευρώ και οι οποίες δεν έγιναν εν κρυπτώ αλλά τις είχα ανακοινώσει δημοσίως στο σύνολο του τοπικού Τύπου. Τα υπόλοιπα ενώπιον της Δικαιοσύνης, στην οποία και θα προσφύγω».

Άντε τώρα να σε λένε Μπαλαούρα, να είσαι βουλευτής του Συριζα και να σε κατηγορούνε ότι νταλαβερίστηκες με τους Κουτσολιούτσους (ο πατήρ εις το μέσον της φωτό μάλλον το σκέφτεται...) ή κάπως έτσι...
O la, la, Trello kai palavo...

Φρουρά, φρουρά, φρουρά...
Τον έπιασαν, δηλαδή, με την γίδα στην

πλάτη και προσπαθεί να βγει και από επάνω. Θα ***trellathoume entelos***;

Μα όταν «εκτίθεται», κανονίζει και απαιτεί η «δωρεά» να καταλήξει, –ως πολιτικό αντάλλαγμα βεβαίως-βεβαίως για την ευνοϊκή μεταχείριση της ***Folli follie***–, στην εκλογική περιφέρεια του ιδίου, ο οποίος τύγχανε και πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, ωφελείται ο ίδιος πολιτικά ή όχι;

Και οικονομικά βεβαίως-βεβαίως, αφού η επανεκλογή του βασίστηκε εν πολλοίς και σε τέτοιου είδους «δωρεές», προβάλλοντας μάλιστα και ένα ανθρωπιστικό προσωπείο, αφού αδιαμφισβήτητα πατάει επάνω στον ανθρώπινο πόνο εφ' όσον η δωρεά αφορά ιατρικό εξοπλισμό.

Φυσικά δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κάποιος, ότι ο ***Μπαλαούρας*** «εκτέθηκε» τόσο ανοικτά για τον έναν και μοναδικό λόγο. Ήξερε, λόγου χάριν, ότι ένας από τα μεγάλα αφεντικά του Συριζα, ο κυρ-Αλέκος *Φλαμπουράρης*, όχι μόνο ήταν μπλεγμένος μέχρι τα μπούνια, αλλά ότι το γεγονός αυτό σηματοδοτούσε την άμεση εμπλοκή του Μαξίμου, δηλαδή και του ιδίου του Τσίπρα στην «υπόθεση», όπως την χαρακτηρίζει, ***Folli follie***.

Τουτέστιν, το λεγόμενο μαύρο πολιτικό χρήμα, όχι μόνο έρευσε στην συγκεκριμένη «υπόθεση» προς όφελος των συγκεκριμένων στελεχών, αλλά και προς τα κομματικά ταμεία. Είναι αυτό που λέει ο σοφός λαός: αν δεν λαδώσεις τους τροχούς η άμαξα δεν τρέχει. Αμ, πως...

Folli follie, eimai ena trello sirizaiiko pouli, Ballaouri....

εξευτελιστικό, την έλξη προς την χυδαιότητα και την διαφθορά.

Αυτή τη «***νοσταλγία για την λάσπη***» ένιωθαν και οι Συριζαίοι, όταν κατέκτησαν την εξουσία, ποτισμένοι από την πρώτη στιγμή από την επιθυμία να κατακτήσουν ακόμη περισσότερη, και ακόμη περισσότερη, χώθηκαν σαν έτοιμοι από καιρό στα μεγάλα κόλπα, διψασμένοι και έτοιμοι για ακόμη μεγαλύτερα.

Γι' αυτό ζητούσαν περισσότερο χρόνο. Κυβερνούμε έλεγαν, αλλά δεν έχουμε πάρει ακόμα την εξουσία. Τι εννοούσαν; Μα το απλούστατο. Εθίστηκαν τόσο γρήγορα, που η σκέψη και μόνο ότι θα απομακρυνθούν τούς ήταν αδιανόητη. Όπως έλεγε και ο Frédéric Bastiat (1801-1850), γάλλος οικονομολόγος και κοινωνιολόγος, «***Όταν η αρπαγή γίνεται τρόπος ζωής για μια ομάδα ανθρώπων σε μια κοινωνία, με την πάροδο του χρόνου αναπτύσσουν ένα νομικό σύστημα που την νομιμοποιεί και έναν ηθικό κώδικα που την επιβραβεύει***». Τα τελευταία «συριζαίικα» νέα από το «σκάνδαλο» της ***Folli follie***, είναι απλώς ενδεικτικά.

ρικτές μας στην υπόθεση. **Αφού μου είπε πόσο δύσκολο είναι το όλο εγχείρημα και πόσο εκτίθεται ο άνθρωπος του και τι έχει κάνει μέχρι τώρα για μας και ότι θα είναι μέχρι να τελειώσουν όλα δίπλα μας, μου είπε ότι έχει κάποιες ανάγκες.** *(80) Δεν θα ήθελα ούτε μέσω email ούτε τηλεφωνικά να μιλήσουμε πιο αναλυτικά. Νομίζω ότι τη στιγμή αυτή δεν έχουμε την πολυτέλεια κανένα σύμμαχό μας να χαρίσουμε στους αντιπάλους μας για οποιονδήποτε λόγο.* ***Πρέπει δυστυχώς να διαθέσετε ένα κονδύλι για αυτές τις επαφές.*** *Δεν είμαι υπέρ και το ξέρετε, αλλά σε αυτή την περίπτωση δε νομίζω ότι γίνεται διαφορετικά. Ενημερώστε με πως προχωρώ τουλάχιστον σε αυτή την περίπτωση. Παρακαλώ μονολεκτικά λόγω της σοβαρότητος. Με ένα ναι ή ένα όχι για να ξέρω τι να πω αύριο που περιμένουν απάντηση. Αν είναι ναι, μην πείτε το λόγο σε κανένα.»*

Τάδε διεμήνυσε μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας υπάλληλος της ***Folli follie*** προς τον γόνο της οικογενείας ***Κουτσολιούτσου***, τον Τζώρτζη. Το μήνυμα σαφές: δεν γίνεται διαφορετικά.

Οι «ανάγκες» έπρεπε να αντιμετωπιστούν δραστικά μέσω των κατάλληλων «προσώπων», που ήδη γνώριζαν τα «προβληματάκια» που περιγράφονται στην σχετική έκθεση ελέγχου: εικονικές πωλήσεις της ***Folli follie***, χειραγώγηση της τιμής των μετοχών εικονικής αξίας εκατομμυρίων ευρώ, υπεξαιρέσεις εταιρικών περιουσιακών στοιχεί-

συνέχεια από τη σελ. 3

χονται σε επαφή με οθόνες και πως από εκεί και ύστερα πρέπει να κυμαίνεται από μισή μέχρι μια ώρα την ημέρα.

Τα παραπάνω δεδομένα ήταν ήδη γνωστά αρκετά χρόνια πριν. Χρόνια τώρα υπάρχει η ενημέρωση για αυτούς τους κινδύνους και για την εξάρτηση των παιδιών και εφήβων στις οθόνες. Οι ευθύνες των γονιών πάνω στα θέματα που αφορούν την έκθεση σε οθόνες, είναι μεγάλες. Για χάρη ευκολίας, τα παιδιά παραδίδονται κυριολεκτικά μπροστά σε μια οθόνη τάμπλετ, κινητού ή υπολογιστή, ώστε ο γονιός να αποκτήσει λίγες στιγμές «ηρεμίας», αγνοώντας έτσι τις παραπάνω επιπτώσεις, παραμελώντας τα ίδια του τα παιδιά. Όλα αυτά για χάρη της ευκολίας και της ηρεμίας, λες και τα πλάσματα που ήρθαν στον κόσμο ήρθαν παρά την θέληση των γονέων, ίσως εξ αιτίας κοινωνικών συμβάσεων, που αντί να τους ολοκληρώνουν και να τους γεμίζουν, τους αφαιρούν κομμάτια από τον εαυτό τους και έτσι οι γονείς με την σειρά τους καταστρέφουν αυτά τα πλάσματα δημιουργώντας έναν ατέρμονο κύκλο. Η έλλειψη επικοινωνίας και η συναισθηματική αποστασιοποίηση μεγαλώνει καθώς η χρήση αυξάνεται και το αντίστροφο. Ο ηλεκτρονικός «φροντιστής» ενός παιδιού δεν επαρκεί για τις ανάγκες του, που αργά ή γρήγορα θα έρθουν και θα εκδηλωθούν στις πτυχές της ζωής του, χωρίς έλεγχο. Η παράδοση της ανατροφής των παιδιών από τους γονείς σε όλα αυτά τα ηλεκτρονικά μέσα δημιουργεί με την σειρά της ενήλικες που είναι έτοιμοι να παραδοθούν στην «ευκολία» και την καλοπέραση με την πρώτη ευκαιρία.

Ακόμα και πιο πέρα απ' όλα αυτά, η κοινωνική αποστασιοποίηση, η ψηφιακή διάδραση και η κατ' επίφαση επικοινωνία, είναι

της Βουλής, ωφελείται ο ίδιος πολιτικά ή όχι;

Και οικονομικά βεβαίως-βεβαίως, αφού η επανεκλογή του βασίστηκε εν πολλοίς και σε τέτοιου είδους «δωρεές», προβάλλοντας μάλιστα και ένα ανθρωπιστικό προσωπείο, αφού αδιαμφισβήτητα πατάει επάνω στον ανθρώπινο πόνο εφ' όσον η δωρεά αφορά ιατρικό εξοπλισμό.

Φυσικά δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κάποιος, ότι ο ***Μπαλαούρας*** «εκτέθηκε» τόσο ανοικτά για τον έναν και μοναδικό λόγο. Ήξερε, λόγου χάριν, ότι ένας από τα μεγάλα αφεντικά του Συριζα, ο κυρ-Αλέκος *Φλαμπουράρης*, όχι μόνο ήταν μπλεγμένος μέχρι τα μπούνια, αλλά ότι το γεγονός αυτό σηματοδοτούσε την άμεση εμπλοκή του Μαξίμου, δηλαδή και του ιδίου του Τσίπρα στην «υπόθεση», όπως την χαρακτηρίζει, ***Folli follie***.

Τουτέστιν, το λεγόμενο μαύρο πολιτικό χρήμα, όχι μόνο έρευσε στην συγκεκριμένη «υπόθεση» προς όφελος των συγκεκριμένων στελεχών, αλλά και προς τα κομματικά ταμεία. Είναι αυτό που λέει ο σοφός λαός: αν δεν λαδώσεις τους τροχούς η άμαξα δεν τρέχει. Αμ, πως...

Folli follie, eimai ena trello sirizaiiko pouli, Ballaouri....

Λαδώνω (ρήμα): «*Λιπαίνω έναν ηγέτη ή άλλον σπουδαίο κρατικό λειτουργό, που είναι ήδη αρκούντως γλοιώδης*».

Αμβρόσιος Μπηρς, 1842–1914,
Αμερικανός συγγραφέας

«Ὡς οἱ Ἰνδοὶ εἰς φυλάς, οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας: α) Εἰς συμπολιτευομένους, ἤτοι ἔχοντας κοχλιάριον νὰ βυθίζωσιν εἰς τὴν χύτραν τοῦ προϋπολογισμοῦ, β) Εἰς ἀντιπολιτευομένους, ἤτοι μὴ ἔχοντας κοχλιάριον καὶ ζητοῦντας ἐν παντὶ τρόπῳ νὰ λάβωσιν τοιοῦτον καὶ γ) Εἰς ἐργαζομένους, ἤτοι οὔτε ἔχοντας κοχλιάριον οὔτε ζη-

διψασμένοι και έτοιμοι για ακόμη μεγαλύτερα.

Γι' αυτό ζητούσαν περισσότερο χρόνο. Κυβερνούμε έλεγαν, αλλά δεν έχουμε πάρει ακόμα την εξουσία. Τι εννοούσαν; Μα το απλούστατο. Εθίστηκαν τόσο γρήγορα, που η σκέψη και μόνο ότι θα απομακρυνθούν τούς ήταν αδιανόητη. Όπως έλεγε και ο Frédéric Bastiat (1801-1850), γάλλος οικονομολόγος και κοινωνιολόγος, «***Όταν η αρπαγή γίνεται τρόπος ζωής για μια ομάδα ανθρώπων σε μια κοινωνία, με την πάροδο του χρόνου αναπτύσσουν ένα νομικό σύστημα που την νομιμοποιεί και έναν ηθικό κώδικα που την επιβραβεύει»***. Τα τελευταία «συριζαίικα» νέα από το «σκάνδαλο» της ***Folli follie***, είναι απλώς ενδεικτικά.

Connard **(skatokefale)** ***Mitsotakis poutain, jean-foutre*** **(axreie),** ***ferme ta gueule*** **(kleise to stoma sou),** ***je m' en fous*** **(sta paparia mou),** ***tu es bête comme tes pieds*** **– (Eisai toso xazos oso ta podia sou)...**

Qu'est-ce que je ferais sans toi; (Τι θα έκανα χωρίς εσένα;)

«Κύριε Τζώρτζη (Κουτσιολούτσο) όπως έχετε ήδη ενημερωθεί ιδίως η παρουσία του προέδρου είναι καταλυτική. Είμαι σίγουρος ότι με την πίεση που τους ασκείται από τους ανθρώπους μας θα προχωρήσει ομαλά χωρίς εκπλήξεις η όλη διαδικασία. Όπως αντιλαμβάνεστε είναι πολύ δύσκολο για την τη στιγμή αυτή δεν έχουμε την πολυτέλεια κανένα σύμμαχό μας να χαρίσουμε στους αντιπάλους μας για οποιονδήποτε λόγο. ***Πρέπει δυστυχώς να διαθέσετε ένα κονδύλι για αυτές τις επαφές****. Δεν είμαι υπέρ και το ξέρετε, αλλά σε αυτή την περίπτωση δε νομίζω ότι γίνεται διαφορετικά. Ενημερώστε με πως προχωρώ τουλάχιστον σε αυτή την περίπτωση. Παρακαλώ μονολεκτικά λόγω της σοβαρότητος. Με ένα ναι ή ένα όχι για να ξέρω τι να πω αύριο που περιμένουν απάντηση. Αν είναι ναι, μην πείτε το λόγο σε κανένα.»*

Τάδε διεμήνυσε μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας υπάλληλος της ***Folli follie*** προς τον γόνο της οικογενείας ***Κουτσολιούτσου***, τον Τζώρτζη. Το μήνυμα σαφές: δεν γίνεται διαφορετικά.

Οι «ανάγκες» έπρεπε να αντιμετωπιστούν δραστικά μέσω των κατάλληλων «προσώπων», που ήδη γνώριζαν τα «προβληματάκια» που περιγράφονται στην σχετική έκθεση ελέγχου: εικονικές πωλήσεις της ***Folli follie***, χειραγώγηση της τιμής των μετοχών εικονικής αξίας εκατομμυρίων ευρώ, υπεξαιρέσεις εταιρικών περιουσιακών στοιχείων δίχως την έγκριση του ΔΣ της εταιρείας ή της γενικής συνέλευσης των μετόχων.

Εδώ, όμως, ας προσέξουμε το εξής: Μέχρι τη σύνταξη της έκθεσης έχουν θεσπιστεί 5 ευνοϊκές νομοθετικές ρυθμίσεις για την ***Folli follie***, που αφορούν την παράταση της εφαρμογής του άρθρου 14 της Οδηγίας και επιτρέπουν τη λειτουργία των καταστημάτων πώλησης αφορολόγητων ειδών στους μεθοριακούς σταθμούς έως και την 31/12/2022. Μετά τις «αποκαλύψεις», ο Μάκης Μπαλαούρας, τότε πρόεδρος της Επιτροπής Οι-

στις οθόνες. Οι ευθύνες των γονιών πάνω στα θέματα που αφορούν την έκθεση σε οθόνες, είναι μεγάλες. Για χάρη ευκολίας, τα παιδιά παραδίδονται κυριολεκτικά μπροστά σε μια οθόνη τάμπλετ, κινητού ή υπολογιστή, ώστε ο γονιός να αποκτήσει λίγες στιγμές «ηρεμίας», αγνοώντας έτσι τις παραπάνω επιπτώσεις, παραμελώντας τα ίδια του τα παιδιά. Όλα αυτά για χάρη της ευκολίας και της ηρεμίας, λες και τα πλάσματα που ήρθαν στον κόσμο ήρθαν παρά την θέληση των γονέων, ίσως εξ αιτίας κοινωνικών συμβάσεων, που αντί να τους ολοκληρώνουν και να τους γεμίζουν, τους αφαιρούν κομμάτια από τον εαυτό τους και έτσι οι γονείς με την σειρά τους καταστρέφουν αυτά τα πλάσματα δημιουργώντας έναν ατέρμονο κύκλο. Η έλλειψη επικοινωνίας και η συναισθηματική αποστασιοποίηση μεγαλώνει καθώς η χρήση αυξάνεται και το αντίστροφο. Ο ηλεκτρονικός «φροντιστής» ενός παιδιού δεν επαρκεί για τις ανάγκες του, που αργά ή γρήγορα θα έρθουν και θα εκδηλωθούν στις πτυχές της ζωής του, χωρίς έλεγχο. Η παράδοση της ανατροφής των παιδιών από τους γονείς σε όλα αυτά τα ηλεκτρονικά μέσα δημιουργεί με την σειρά της ενήλικες που είναι έτοιμοι να παραδοθούν στην «ευκολία» και την καλοπέραση με την πρώτη ευκαιρία.

Ακόμα και πιο πέρα απ' όλα αυτά, η κοινωνική αποστασιοποίηση, η ψηφιακή διάδραση και η κατ' επίφαση επικοινωνία, είναι χαρακτηριστικά που ο άνθρωπος επέλεξε μόνος του για την «ευκολία» της καθημερινότητάς του παραδίδοντας στην εξουσία χώρο για την διατήρηση και την ανάπτυξή της. Σ' ένα κόσμο που ήδη όλα τα παραπάνω υπήρχαν σε μεγάλο βαθμό, τώρα γίνονται επιβαλλόμενη καθημερινότητα, με άγνωστες συνέπειες για το μέλλον και για τους ανθρώπους. Στο χέρι του καθενός είναι η χρήση των ψηφιακών μέσων και η αντικατάσταση της πραγματικής ζωής σε έναν ανταγωνιστικό προς την ζωή, ψηφιακό κόσμο. Να ξεκαθαρίσουμε πως δεν μιλάμε ολοκληρωτικά ενάντια στην ψηφιακή επικοινωνία, καθώς σε όλο τον κόσμο έχει επιφέρει πολλά θετικά αποτελέσματα γύρω από το ξεσκέπασμα της εξουσίας, στην διάδοση της

νια, αλλά ότι το γεγονός αυτό σηματοδοτούσε την άμεση εμπλοκή του Μαξίμου, δηλαδή και του ιδίου του Τσίπρα στην «υπόθεση», όπως την χαρακτηρίζει, **Folli follie**.

Τουτέστιν, το λεγόμενο μαύρο πολιτικό χρήμα, όχι μόνο έρευσε στην συγκεκριμένη «υπόθεση» προς όφελος των συγκεκριμένων στελεχών, αλλά και προς τα κομματικά ταμεία. Είναι αυτό που λέει ο σοφός λαός: αν δεν λαδώσεις τους τροχούς η άμαξα δεν τρέχει. Αμ, πως...

Folli follie, eimai ena trello sirizaiiko pouli, Ballaouri....

Λαδώνω (ρήμα): «*Λιπαίνω έναν ηγέτη ή άλλον σπουδαίο κρατικό λειτουργό, που είναι ήδη αρκούντως γλοιώδης*».
Αμβρόσιος Μπηρς, 1842–1914,
Αμερικανός συγγραφέας

«*Ώς οἱ Ἰνδοὶ εἰς φυλάς, οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας: α) Εἰς συμπολιτευομένους, ἤτοι ἔχοντας κοχλιάριον νὰ βυθίζωσιν εἰς τὴν χύτραν τοῦ προϋπολογισμοῦ, β) Εἰς ἀντιπολιτευομένους, ἤτοι μὴ ἔχοντας κοχλιάριον καὶ ζητοῦντας ἐν παντὶ τρόπῳ νὰ λάβωσιν τοιοῦτον καὶ γ) Εἰς ἐργαζομένους, ἤτοι οὔτε ἔχοντας κοχλιάριον οὔτε ζητοῦντας, ἀλλ' ἐπιφορισμένους νὰ γεμίζωσι τὴν χύτραν διὰ τοῦ ἱδρῶτος των*»
Εμμανουήλ Ροΐδης, 1836-1904

Nostalgie de la boue: σημαίνει κυριολεκτικά νοσταλγία για την λάσπη. Χρησιμοποιείται, όμως, στην γαλλική γλώσσα για να εκφράσει μια κατάσταση ποταπή, δίχως αξίες, για κάτι που συνήθως οι άνθρωποι δεν είναι συνηθισμένοι, την επιθυμία να βιώσει κάποιος κάτι

από το «σκάνδαλο» της **Folli follie**, είναι απλώς ενδεικτικά.

Connard **(skatokefale)** ***Mitsotakis poutain, jean-foutre*** **(axreie),** ***ferme ta gueule*** **(kleise to stoma sou),** ***je m' en fous*** **(sta paparia mou),** ***tu es bête comme tes pieds*** **– (Eisai toso xazos oso ta podia sou)...**

Qu'est-ce que je ferais sans toi; (Τι θα έκανα χωρίς εσένα;)

«*Κύριε Τζώρτζη (Κουτσιολούτσο) όπως έχετε ήδη ενημερωθεί ιδίως η παρουσία του προέδρου είναι καταλυτική. Είμαι σίγουρος ότι με την πίεση που τους ασκείται από τους ανθρώπους μας θα προχωρήσει ομαλά χωρίς εκπλήξεις η όλη διαδικασία. Όπως αντιλαμβάνεστε είναι πολύ δύσκολο για την επιτροπή, γιατί πιέζεται από παντού να είναι πιο άμεση και σκληρή απέναντί μας, ήδη την κατηγορούν για ευνοϊκή μεταχείριση. Έχουμε όμως ισχυρούς συμμάχους. Αρκεί βέβαια και εμείς να τους βοηθήσουμε σε αυτά που μας ζητάνε, έστω και να δίνουμε στοιχεία σταδιακά με μία ροή. Χθες όπως σας είχα ενημερώσει είχα μία συνάντηση με έναν σύμβουλο που αντιπροσωπεύει έναν από τους τρεις βασικούς υποστη-*

Κουτσολιούτσου, τον Τζώρτζη. Το μήνυμα σαφές: δεν γίνεται διαφορετικά.

Οι «ανάγκες» έπρεπε να αντιμετωπιστούν δραστικά μέσω των κατάλληλων «προσώπων», που ήδη γνώριζαν τα «προβληματάκια» που περιγράφονται στην σχετική έκθεση ελέγχου: εικονικές πωλήσεις της **Folli follie**, χειραγώγηση της τιμής των μετοχών εικονικής αξίας εκατομμυρίων ευρώ, υπεξαιρέσεις εταιρικών περιουσιακών στοιχείων δίχως την έγκριση του ΔΣ της εταιρείας ή της γενικής συνέλευσης των μετόχων.

Εδώ, όμως, ας προσέξουμε το εξής: Μέχρι τη σύνταξη της έκθεσης έχουν θεσπιστεί 5 ευνοϊκές νομοθετικές ρυθμίσεις για την **Folli follie**, που αφορούν την παράταση της εφαρμογής του άρθρου 14 της Οδηγίας και επιτρέπουν τη λειτουργία των καταστημάτων πώλησης αφορολόγητων ειδών στους μεθοριακούς σταθμούς έως και την 31/12/2022. Μετά τις «αποκαλύψεις», ο Μάκης Μπαλαούρας, τότε πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής, βγήκε και ουσιαστικά παραδέχθηκε τη συναλλαγή με τη συγκεκριμένη εταιρία, δηλώνοντας ότι τα 80.000 ευρώ πήγαν σε νοσοκομείο της Ηλείας, της εκλογικής του περιφέρειας.

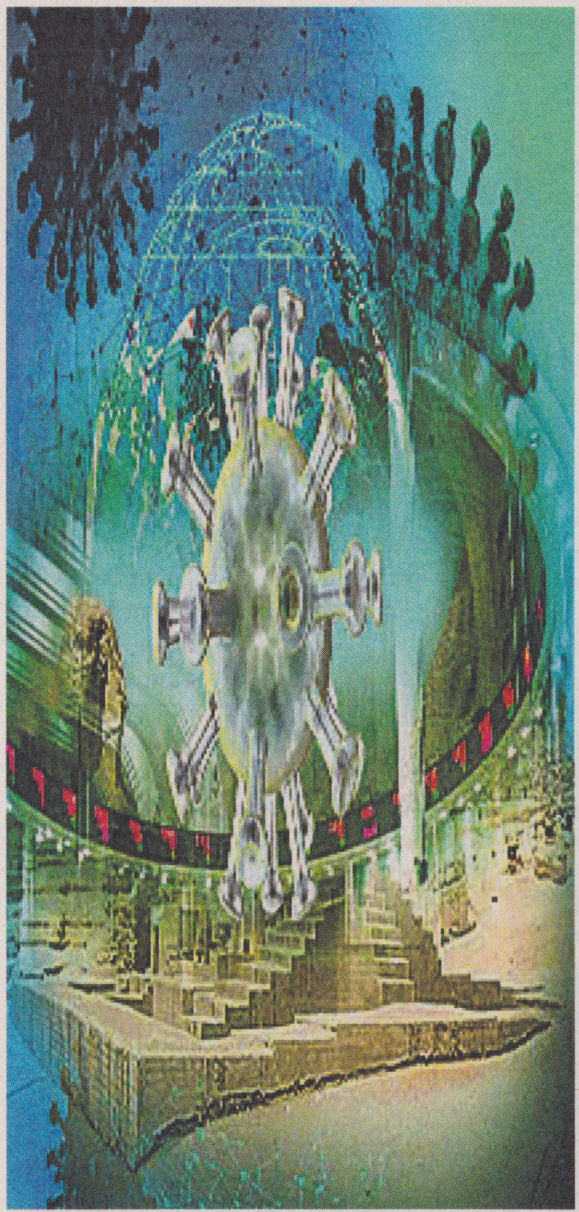
Λεόν

ατέρμονο κύκλο. Η έλλειψη επικοινωνίας και η συναισθηματική αποστασιοποίηση μεγαλώνει καθώς η χρήση αυξάνεται και το αντίστροφο. Ο ηλεκτρονικός «φροντιστής» ενός παιδιού δεν επαρκεί για τις ανάγκες του, που αργά ή γρήγορα θα έρθουν και θα εκδηλωθούν στις πτυχές της ζωής του, χωρίς έλεγχο. Η παράδοση της ανατροφής των παιδιών από τους γονείς σε όλα αυτά τα ηλεκτρονικά μέσα δημιουργεί με την σειρά της ενήλικες που είναι έτοιμοι να παραδοθούν στην «ευκολία» και την καλοπέραση με την πρώτη ευκαιρία.

Ακόμα και πιο πέρα απ' όλα αυτά, η κοινωνική αποστασιοποίηση, η ψηφιακή διάδραση και η κατ' επίφαση επικοινωνία, είναι χαρακτηριστικά που ο άνθρωπος επέλεξε μόνος του για την «ευκολία» της καθημερινότητάς του παραδίδοντας στην εξουσία χώρο για την διατήρηση και την ανάπτυξή της. Σ' ένα κόσμο που ήδη όλα τα παραπάνω υπήρχαν σε μεγάλο βαθμό, τώρα γίνονται επιβαλλόμενη καθημερινότητα, με άγνωστες συνέπειες για το μέλλον και για τους ανθρώπους. Στο χέρι του καθενός είναι η χρήση των ψηφιακών μέσων και η αντικατάσταση της πραγματικής ζωής σε έναν ανταγωνιστικό προς την ζωή, ψηφιακό κόσμο. Να ξεκαθαρίσουμε πως δεν μιλάμε ολοκληρωτικά ενάντια στην ψηφιακή επικοινωνία, καθώς σε όλο τον κόσμο έχει επιφέρει πολλά θετικά αποτελέσματα γύρω από το ξεσκέπασμα της εξουσίας, στην διάδοση της αλήθειας, καθώς και ανατρεπτικών ιδεών. Μιλάμε κυρίως για συνήθειες που σιγά σιγά μετατρέπονται σε «φυσικές» και «αναγκαίες», ενώ δεν είναι τίποτα απ' αυτά. Συνήθειες που τείνουν να αντικαταστήσουν την ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία, με κατ' επίφαση, δημιουργώντας ανθρώπους πλήρως αποκομμένους μεταξύ τους, αλλά και από τον εαυτό τους, καταλήγοντας έτσι χρήσιμα πιόνια για τις εξουσιαστικές βλέψεις.

Ελευθερόκοκκοι

COVID 19: ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΟΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ...

«Όπως επισήμαναν πολλοί ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων, είμαστε σε πόλεμο, αλλά με έναν εχθρό που είναι αόρατος, μεταφορικά φυσικά: "Αν αυτό που περνάμε είναι πόλεμος, σίγουρα δεν είναι ένας τυπικός πόλεμος. Στο κάτω κάτω τον σημερινό εχθρό μοιράζεται όλη η ανθρωπότητα". Λέγοντας αυτά, ο 2ος Παγκό-

δεδεμένο κόσμο, οι επιπτώσεις της πανδημίας θα πάνε πολύ πιο πέρα από τις (ήδη συγκλονιστικές) στατιστικές που σχετίζονται "απλώς" με τον θάνατο, την ανεργία και τις χρεωκοπίες.»

***Klaus Schwab** και **Thierry Malleret**, «COVID 19 THE GREAT RESET»*, μτφ Θ.

Όλο και περισσότερο το τελευταίο χρονικό διάστημα ακούμε, κυρίως τους πολιτικούς υπηρέτες της κυριαρχίας και κατ' επέκταση από δημοσιολόγους φερέφωνα της εξουσίας, να αναφέρονται στην ***Μεγάλη επανεκκίνηση***. Συνήθως, έτσι ξεκινούν να προπαγανδίζουν τις θέσεις τους. Οι ομιλίες τους αποπνέουν ελπίδα, την οποία και προσπαθούν να μεταδώσουν απευθυνόμενοι στις κοινωνικές ομάδες, που μέσα σε λίγους μήνες με πρόσχημα την παγκόσμια επιδημία έχουν καταστείλει τη ζωή μας.

«Ο κορωναϊός έφερε την καταστροφή. Η επιδημία κλείνει χιλιάδες επιχειρήσεις. Ο κορωναϊός αυξάνει την ανεργία. Ο φονικός ιός που άλλαξε τις ζωές μας», «το 2020 ήταν η χειρότερη χρονιά που γνώρισε ο πλανήτης (sic!!!)» κ.λπ., κ.λπ,, είναι μόνο λίγες από τις φράσεις με τις οποίες βομβαρδιζόμαστε καθημερινά τους τελευταίους μήνες. Φράσεις που επιχειρούν να εντυπωθούν στο συλλογικό ασυνείδητο στοχεύοντας στην κατασκευή μιας εικόνας στον χρόνο, που αυτά κάθε φορά επιβάλλονται, αναβαθμίζονται και αίρονται.

Ξεκινήσαμε κάνοντας λόγο για τον όρο ***Μεγάλη επανεκκίνηση***, ο οποίος χρησιμοποιείται ολοένα και περισσότερο το τελευταίο χρονικό διάστημα από τους πολιτικούς ηγέτες ανά τον κόσμο.

«***Προσδοκούμε στην μεγάλη επανεκκίνηση της οικονομίας μας μετά την καταστροφή που ελέω κορωναϊού επιβλήθηκε στις κοινωνίες μας***».

Πάνω σε αυτό το μότο και με διάφορες παραλλαγές, χτίζεται το εξουσιαστικό και κατά τα άλλα ελπιδοφόρο αφήγημα. Θα αναρωτηθεί κάποιος και δικαίως θα πει, πού είναι το μεμπτό στο να γίνει μια ***μεγάλη και παγκόσμια επανεκκίνηση*** σε όλους τους τομείς της ζωής μας, αφού η επιδημία ήταν παγκόσμια και αυτή; Θεμιτό και ειλικρινές ερώτημα όταν προέρχεται από ανθρώπους άδολα.

Είναι γνωστό πως η αλήθεια συνήθως κρύβεται στα παρασκήνια, καθώς στο προσκήνιο πρωταγωνιστεί το ψέμα και ο αποπροσανατολισμός. Οι μαριονέτες του θιάσου (Πολιτικοί, ΜΜΕ, Επιστημονικοί πανειδήμονες και δημοσιολογούντες επί παντός επιστητού) δρουν με σκοπό, να εξαπατήσουν τους θεατές αδιάκοπα και μέχρις ότου εξασφαλίσουν την επιτυχή έκβαση των κυριαρχικών σχεδιασμών.

Έτσι, λοιπόν, και ο όρος ***Μεγάλη Επανεκκίνηση***, που τόσο «άδολα και ελπιδοφόρα» προφέρεται από τα χείλη των προαναφερθέντων, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επικεφαλίδα με την οποία τιτλοφορείται το βιβλίο και συνάμα εγχειρίδιο των ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** *«COVID 19 THE GREAT RESET»*, ελληνιστί *«COVID 19 Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ»*.

νης τεχνολογίας κ.λπ.

Ας δούμε, αρχικά, ποιοι είναι οι συγγραφείς του βιβλίου η «***Μεγάλη Επαναφορά***» ή η «***Μεγάλη Επανεκκίνηση***». Είναι οι ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** πρόεδρος και ανώτερο στέλεχος του διεθνιστικού οργανισμού Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ (WEF), ο οποίος ιδρύθηκε το 1971. Το ΠΟΦ αυτοπροσδιορίζεται ως **«αφιερωμένο στη βελτίωση της κατάστασης του κόσμου φέρνοντας σε συνάντηση επιχειρηματικούς, πολιτικούς, ακαδημαϊκούς και άλλους ηγέτες της κοινωνίας για να διαμορφώσει τις παγκόσμιες, περιφερειακές και βιομηχανικές ατζέντες»** (*World Economic Forum: Our mission*).

Το ΠΟΦ διεξάγει μια ετήσια συνάντηση στα τέλη Ιανουαρίου στο Νταβός των Άλπεων στην Ελβετία. Εκεί συναντούνται περίπου 3.000 επιχειρηματίες, πολιτικοί ηγέτες, οικονομολόγοι, διασημότητες και δημοσιογράφοι. Κάθε ετήσια συνάντηση διαρκεί μέχρι και πέντε ημέρες, ενώ συζητούνται παγκόσμια ζητήματα, σε περίπου 500 δημόσιες και ιδιωτικές συνεδρίες. Η οργάνωση συγκαλεί περίπου έξι με οχτώ περιφερειακές συναντήσεις κάθε χρόνο στην Αφρική, την Ανατολική Ασία, την Λατινική Αμερική και την Ινδία, ενώ διεξάγει και δύο συναντήσεις στην Κίνα και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Εκτός από τις συναντήσεις, ο οργανισμός παρέχει μια **πλατφόρμα για τους ηγέτες όλων των ομάδων του κόσμου, –στην επιχειρηματικότητα, τη διακυβέρνηση και την κοινωνία–, για να συνεργαστούν σε διάφορα εγχειρήματα και πρωτοβουλίες**.

Όπως είναι γνωστό ο ιός ***covid 19*** κατά τους εμφανιζόμενους εκπρόσωπους της παγκόσμιας επιστημονικής «κοινότητας»,

«Όπως επισήμαναν πολλοί ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων, είμαστε σε πόλεμο, αλλά με έναν εχθρό που είναι αόρατος, μεταφορικά φυσικά: "Αν αυτό που περνάμε είναι πόλεμος, σίγουρα δεν είναι ένας τυπικός πόλεμος. Στο κάτω κάτω τον σημερινό εχθρό μοιράζεται όλη η ανθρωπότητα". Λέγοντας αυτά, ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος θα μπορούσε να είναι το πιο σχετικό σημείο αναφοράς στην προσπάθειά μας να εκτιμήσουμε αυτά που έρχονται. Ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν ο τελειότερος πόλεμος μετασχηματισμού, πυροδοτώντας όχι απλά δομικές αλλαγές στην παγκόσμια τάξη και την παγκόσμια οικονομία, αλλά επίσης κληροδοτώντας ριζικές αλλαγές στις κοινωνικές συμπεριφορές και δοξασίες, οι οποίες άνοιξαν τελικά το δρόμο για ριζοσπαστικές νέες πολιτικές και παροχές κοινωνικών συμβάσεων (όπως τη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό πριν γίνουν ψηφοφόροι). Υπάρχουν προφανείς διαφορές ανάμεσα σε μια πανδημία και έναν πόλεμο [...] αλλά ο βαθμός της μεταμορφωτικής τους ισχύος είναι συγκρίσιμος. Και οι

***Malleret**, «COVID 19 THE GREAT RESET»*, μτφ Θ.

Όλο και περισσότερο το τελευταίο χρονικό διάστημα ακούμε, κυρίως τους πολιτικούς υπηρέτες της κυριαρχίας και κατ' επέκταση από δημοσιολόγους φερέφωνα της εξουσίας, να αναφέρονται στην ***Μεγάλη επανεκκίνηση***. Συνήθως, έτσι ξεκινούν να προπαγανδίζουν τις θέσεις τους. Οι ομιλίες τους αποπνέουν ελπίδα, την οποία και προσπαθούν να μεταδώσουν απευθυνόμενοι στις κοινωνικές ομάδες, που μέσα σε λίγους μήνες με πρόσχημα την παγκόσμια επιδημία έχουν καταστείλει τη ζωή μας.

«Ο κορωναϊός έφερε την καταστροφή. Η επιδημία κλείνει χιλιάδες επιχειρήσεις. Ο κορωναϊός αυξάνει την ανεργία. Ο φονικός ιός που άλλαξε τις ζωές μας», «το 2020 ήταν η χειρότερη χρονιά που γνώρισε ο πλανήτης (sic!!!)» κ.λπ., κ.λπ,, είναι μόνο λίγες από τις φράσεις με τις οποίες βομβαρδιζόμαστε καθημερινά τους τελευταίους μήνες. Φράσεις που επιχειρούν να εντυπωθούν στο συλλογικό ασυνείδητο στοχεύοντας στην κατασκευή μιας εικόνας αποκάλυψης, μιας εικόνας απόλυτης καταστροφής χολυγουντιανού τύπου.

Αν πιστέψουμε τις σειρήνες της ε(ξ)ημέρωσης των ΜΜΕ τότε οφείλουμε να πειστούμε ότι ο ιός νομοθετεί, ο ιός επιβάλλει παντοιοτρόπως τα μέτρα, τους νόμους και τα διατάγματα, που περιστέλλουν «ελευθερίες» και «δικαιώματα» επιβάλλοντας μια σειρά απαγορεύσεων, την φτωχοποίηση των ανθρώπων, τη συνεχή επιτήρηση και παρακολούθηση κάθε κίνησης μας κλπ. Αυτή, όμως, είναι η μέθοδος, που επέλεξε και μας επέβαλε η εξουσία παγκοσμίως, την οποία και ονόμασε αντιμετώπιση της πανδημίας. Οπότε το ανάθεμα βαραίνει αυτούς, τις πολιτικές μαριονέτες, καθώς και τους αυλικούς σφωγγοκωλάριους τους. Η ευθύνη για το θεάρεστο έργο –σε

«Προσδοκούμε στην μεγάλη επανεκκίνηση της οικονομίας μας μετά την καταστροφή που ελέω κορωναϊού επιβλήθηκε στις κοινωνίες μας».

Πάνω σε αυτό το μότο και με διάφορες παραλλαγές, χτίζεται το εξουσιαστικό και κατά τα άλλα ελπιδοφόρο αφήγημα. Θα αναρωτηθεί κάποιος και δικαίως θα πει, πού είναι το μεμπτό στο να γίνει μια ***μεγάλη και παγκόσμια επανεκκίνηση*** σε όλους τους τομείς της ζωής μας, αφού η επιδημία ήταν παγκόσμια και αυτή; Θεμιτό και ειλικρινές ερώτημα όταν προέρχεται από ανθρώπους άδολα.

Είναι γνωστό πως η αλήθεια συνήθως κρύβεται στα παρασκήνια, καθώς στο προσκήνιο πρωταγωνιστεί το ψέμα και ο αποπροσανατολισμός. Οι μαριονέτες του θιάσου (Πολιτικοί, ΜΜΕ, Επιστημονικοί πανειδήμονες και δημοσιολογούντες επί παντός επιστητού) δρουν με σκοπό, να εξαπατήσουν τους θεατές αδιάκοπα και μέχρις ότου εξασφαλίσουν την επιτυχή έκβαση των κυριαρχικών σχεδιασμών.

Έτσι, λοιπόν, και ο όρος ***Μεγάλη Επανεκκίνηση***, που τόσο «άδολα και ελπιδοφόρα» προφέρεται από τα χείλη των προαναφερθέντων, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επικεφαλίδα με την οποία τιτλοφορείται το βιβλίο και συνάμα εγχειρίδιο των ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** *«COVID 19 THE GREAT RESET»*, ελληνιστί *«COVID 19 Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ»*. Στους περισσότερους στον Ελλαδικό χώρο έγινε γνωστό το εν λόγω πόνημα από τις φωτογραφίες, που δόθηκαν στη δημοσιότητα, από το γραφείο του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, καθώς όλως τυχαίως το βιβλίο εκτέθηκε στον φωτογραφικό φακό.

νομικό Φόρουμ (WEF), ο οποίος ιδρύθηκε το 1971. Το ΠΟΦ αυτοπροσδιορίζεται ως **«αφιερωμένο στη βελτίωση της κατάστασης του κόσμου φέρνοντας σε συνάντηση επιχειρηματικούς, πολιτικούς, ακαδημαϊκούς και άλλους ηγέτες της κοινωνίας για να διαμορφώσει τις παγκόσμιες, περιφερειακές και βιομηχανικές ατζέντες»** (*World Economic Forum: Our mission*).

Το ΠΟΦ διεξάγει μια ετήσια συνάντηση στα τέλη Ιανουαρίου στο Νταβός των Άλπεων στην Ελβετία. Εκεί συναντούνται περίπου 3.000 επιχειρηματίες, πολιτικοί ηγέτες, οικονομολόγοι, διασημότητες και δημοσιογράφοι. Κάθε ετήσια συνάντηση διαρκεί μέχρι και πέντε ημέρες, ενώ συζητούνται παγκόσμια ζητήματα, σε περίπου 500 δημόσιες και ιδιωτικές συνεδρίες. Η οργάνωση συγκαλεί περίπου έξι με οχτώ περιφερειακές συναντήσεις κάθε χρόνο στην Αφρική, την Ανατολική Ασία, την Λατινική Αμερική και την Ινδία, ενώ διεξάγει και δύο συναντήσεις στην Κίνα και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Εκτός από τις συναντήσεις, ο οργανισμός παρέχει μια **πλατφόρμα για τους ηγέτες όλων των ομάδων του κόσμου, –στην επιχειρηματικότητα, τη διακυβέρνηση και την κοινωνία–, για να συνεργαστούν σε διάφορα εγχειρήματα και πρωτοβουλίες**.

Όπως είναι γνωστό ο ιός ***covid 19*** κατά τους εμφανιζόμενους εκπρόσωπους της παγκόσμιας επιστημονικής «κοινότητας», τον ΠΟΥ (παγκόσμιος οργανισμός υγείας) κ.ά. είναι ο φονικότερος όλων των εποχών που έχει πλήξει τον κόσμο.

Διαβάζουμε, λοιπόν, στα ΝΕΑ (23-8-2020): ***«Μελέτη-σοκ: Ο κορωναϊός έχει τη δυναμική να γίνει η φονικότερη πανδημία όλων των εποχών, Ομάδα επιστημόνων αποφάσισαν να συγκρίνουν τις δύο επιδημίες για να δουν ποια ενδεχομένως προκαλέσει μεγαλύτερο κακό στην ανθρωπότητα*** **[...]** *Η ισπανική γρίπη του 1918 μόλυνε το 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού και σκότωσε τουλάχιστον 50 εκατομμύρια ανθρώπους, εκ των οποίων 675.000 στην Αμερική, σύμφωνα με το αμερικανικό Κέντρο Πρόληψης και Αντιμετώπισης Ασθενειών (CDC).»*

Σύμφωνα, όμως, με τον δρ. Γεώργιο

«Όπως επισήμαναν πολλοί ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων, είμαστε σε πόλεμο, αλλά με έναν εχθρό που είναι αόρατος, μεταφορικά φυσικά: "Αν αυτό που περνάμε είναι πόλεμος, σίγουρα δεν είναι ένας τυπικός πόλεμος. Στο κάτω κάτω τον σημερινό εχθρό μοιράζεται όλη η ανθρωπότητα". Λέγοντας αυτά, ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος θα μπορούσε να είναι το πιο σχετικό σημείο αναφοράς στην προσπάθειά μας να εκτιμήσουμε αυτά που έρχονται. Ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν ο τελειότερος πόλεμος μετασχηματισμού, πυροδοτώντας όχι απλά δομικές αλλαγές στην παγκόσμια τάξη και την παγκόσμια οικονομία, αλλά επίσης κληροδοτώντας ριζικές αλλαγές στις κοινωνικές συμπεριφορές και δοξασίες, οι οποίες άνοιξαν τελικά το δρόμο για ριζοσπαστικές νέες πολιτικές και παροχές κοινωνικών συμβάσεων (όπως τη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό πριν γίνουν ψηφοφόροι). Υπάρχουν προφανείς διαφορές ανάμεσα σε μια πανδημία και έναν πόλεμο [...] αλλά ο βαθμός της μεταμορφωτικής τους ισχύος είναι συγκρίσιμος. Και οι δύο έχουν τη δυνατότητα να είναι μεταμορφωτικές κρίσεις διαστάσεων που δεν θα μπορούσαμε να φανταστούμε προηγουμένως. Ωστόσο θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με τις υπερβολικές αναλογίες. Ακόμη και στο χειρότερο σενάριο ο COVID-19 θα σκοτώσει πολύ λιγότερους ανθρώπους απ' ότι οι Μεγάλες Πανούκλες συμπεριλαμβανομένου του Μαύρου Θανάτου ή του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. [...] Όμως, στον σημερινό ισχυρά διασυν-

απευθυνόμενοι στις κοινωνικές ομάδες, που μέσα σε λίγους μήνες με πρόσχημα την παγκόσμια επιδημία έχουν καταστείλει τη ζωή μας.

«Ο κορωναϊός έφερε την καταστροφή. Η επιδημία κλείνει χιλιάδες επιχειρήσεις. Ο κορωναϊός αυξάνει την ανεργία. Ο φονικός ιός που άλλαξε τις ζωές μας», «το 2020 ήταν η χειρότερη χρονιά που γνώρισε ο πλανήτης (sic!!!)» κ.λπ., κ.λπ,, είναι μόνο λίγες από τις φράσεις με τις οποίες βομβαρδιζόμαστε καθημερινά τους τελευταίους μήνες. Φράσεις που επιχειρούν να εντυπωθούν στο συλλογικό ασυνείδητο στοχεύοντας στην κατασκευή μιας εικόνας αποκάλυψης, μιας εικόνας απόλυτης καταστροφής χολυγουντιανού τύπου.

Αν πιστέψουμε τις σειρήνες της ε(ξ)ημέρωσης των ΜΜΕ τότε οφείλουμε να πειστούμε ότι ο ιός νομοθετεί, ο ιός επιβάλλει παντοιοτρόπως τα μέτρα, τους νόμους και τα διατάγματα, που περιστέλλουν «ελευθερίες» και «δικαιώματα» επιβάλλοντας μια σειρά απαγορεύσεων, την φτωχοποίηση των ανθρώπων, τη συνεχή επιτήρηση και παρακολούθηση κάθε κίνησης μας κλπ. Αυτή, όμως, είναι η μέθοδος, που επέλεξε και μας επέβαλε η εξουσία παγκοσμίως, την οποία και ονόμασε αντιμετώπιση της πανδημίας. Οπότε το ανάθεμα βαραίνει αυτούς, τις πολιτικές μαριονέτες, καθώς και τους αυλικούς σφωγγοκωλάριους τους. Η ευθύνη για το θεάρεστο έργο –σε κάποιους εξουσιαστικούς κύκλους– αλλά καταστρεπτικό στις ζωές μας ανήκει σε αυτούς και σε κανέναν ιό.

Επίσης, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε πως στο λεγόμενο δεύτερο πανδημικό κύμα (ή αλλοιώς στη δεύτερη εξουσιαστική επίθεση) η εξουσία είναι συγχρονισμένη σε όλους τους τομείς. Στην προπαγάνδα που μανιωδώς επαναλαμβάνεται, στη λήψη αποφάσεων και μέτρων, τα οποία δεν μοιάζουν απλά ως τέτοια, αλλά και προσκήνιο πρωταγωνιστεί το ψέμα και ο αποπροσανατολισμός. Οι μαριονέτες του θιάσου (Πολιτικοί, ΜΜΕ, Επιστημονικοί πανειδήμονες και δημοσιολογούντες επί παντός επιστητού) δρουν με σκοπό, να εξαπατήσουν τους θεατές αδιάκοπα και μέχρις ότου εξασφαλίσουν την επιτυχή έκβαση των κυριαρχικών σχεδιασμών.

Έτσι, λοιπόν, και ο όρος ***Μεγάλη Επανεκκίνηση***, που τόσο «άδολα και ελπιδοφόρα» προφέρεται από τα χείλη των προαναφερθέντων, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επικεφαλίδα με την οποία τιτλοφορείται το βιβλίο και συνάμα εγχειρίδιο των ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** *«COVID 19 THE GREAT RESET»*, ελληνιστί *«COVID 19 Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ»*. Στους περισσότερους στον Ελλαδικό χώρο έγινε γνωστό το εν λόγω πόνημα από τις φωτογραφίες, που δόθηκαν στη δημοσιότητα, από το γραφείο του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, καθώς όλως τυχαίως το βιβλίο εκτέθηκε στον φωτογραφικό φακό.

Εξ αρχής, κάνουμε σαφές πως το συγγραφικό αυτό πόνημα αποτελεί μια ακόμη βίβλο των εξουσιαστών, καθώς ευθυγραμμίζεται, αλλά και συντομεύει παγκοσμιοποιητικούς στόχους και επιδιώξεις, όπως αυτή της περίφημης ***Ατζέντας 2030 του ΟΗΕ***, της αειφόρου ανάπτυξης, της πράσι- τούνται παγκόσμια ζητήματα, σε περίπου 500 δημόσιες και ιδιωτικές συνεδρίες. Η οργάνωση συγκαλεί περίπου έξι με οχτώ περιφερειακές συναντήσεις κάθε χρόνο στην Αφρική, την Ανατολική Ασία, την Λατινική Αμερική και την Ινδία, ενώ διεξάγει και δύο συναντήσεις στην Κίνα και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Εκτός από τις συναντήσεις, ο οργανισμός παρέχει μια **πλατφόρμα για τους ηγέτες όλων των ομάδων του κόσμου, –στην επιχειρηματικότητα, τη διακυβέρνηση και την κοινωνία–, για να συνεργαστούν σε διάφορα εγχειρήματα και πρωτοβουλίες.**

Όπως είναι γνωστό ο ιός ***covid 19*** κατά τους εμφανιζόμενους εκπρόσωπους της παγκόσμιας επιστημονικής «κοινότητας», τον ΠΟΥ (παγκόσμιος οργανισμός υγείας) κ.ά. είναι ο φονικότερος όλων των εποχών που έχει πλήξει τον κόσμο.

Διαβάζουμε, λοιπόν, στα ΝΕΑ (23-8-2020): «***Μελέτη-σοκ: Ο κορωναϊός έχει τη δυναμική να γίνει η φονικότερη πανδημία όλων των εποχών, Ομάδα επιστημόνων αποφάσισαν να συγκρίνουν τις δύο επιδημίες για να δουν ποια ενδεχομένως προκαλέσει μεγαλύτερο κακό στην ανθρωπότητα*** **[...]** *Η ισπανική γρίπη του 1918 μόλυνε το 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού και σκότωσε τουλάχιστον 50 εκατομμύρια ανθρώπους, εκ των οποίων 675.000 στην Αμερική, σύμφωνα με το αμερικανικό Κέντρο Πρόληψης και Αντιμετώπισης Ασθενειών (CDC).*»

Σύμφωνα, όμως, με τον δρ. Γεώργιο Κασσιώτη επικεφαλής του Εργαστηρίου Ρετροϊικής Ανοσολογίας στο Ινστιτούτο Francis Crick και καθηγητή Ρετροϊολογίας στο Τμήμα Ιατρικής του Imperial College στο Λονδίνο: *«Σε μια προηγούμενη επιδημία ρωτήθηκα από έναν δημοσιογράφο αν θα πεθάνουμε όλοι εξ αιτίας της. Όταν απάντησα αρνητικά, η επόμενη ερώτηση του δημοσιογράφου ήταν… αν υπάρχει κάποιος άλλος συνάδελφός μου που θα μπορούσε να δώσει μια πιο «πιασάρικη»*

απάντηση. Το ίδιο θα πω και τώρα. Δεν θα πεθάνουμε όλοι από τον νέο κορωναϊό. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να προστατευόμαστε εναντίον του αναμένοντας τις επιστημονικές εξελίξεις που θα του επιφέρουν το καίριο χτύπημα και οι οποίες, με σύμμαχο τον χρόνο, θα έρθουν» (Βήμα 29-7-2020). Ο Κασσιώτης τονίζει μάλιστα ότι *«η εισαγωγή του SARS-CoV-2 στον ανθρώπινο πληθυσμό έχει προκαλέσει μια πανδημία που έχει περιγραφεί ως η χειρότερη εδώ και περισσότερο από έναν αιώνα, και αυτό ίσως είναι αλήθεια. Ωστόσο, **πρέπει να τονίσουμε πως στην κλίμακα των φονικών ιών ο SARS-CoV-2 δεν είναι ο φονικότερος. Στις περισσότερες περιπτώσεις το ανθρώπινο ανοσοποιητικό σύστημα τον πολεμά επιτυχώς»**.*

Ισπανική γρίπη 1918, η απρόσωπη εξουσία σ' όλο της το μεγαλείο...

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται όμως και οι συγγραφείς της ***Μεγάλης Επανεκκίνησης***, καθώς παραδέχονται ότι ο Covid-19 είναι *«μία από τις λιγότερο θανατηφόρες πανδημίες τα τελευταία 2000 χρόνια»*, και αν δεν προκύψει κάτι ...απρόβλεπτο *«οι συνέπειες του ιού θα είναι ήπιες σε σύγκριση με προηγούμενες πανδημίες»*. Επομένως ή οι ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** είναι τρισμέγιστοι συνωμοσιολόγοι ή είναι σε θέση να γνωρίζουν και να συμμετέχουν στην επιχειρούμενη παγκόσμια αναδιαμόρφωση του κόσμου.

μπορεί παρά η προπαγάνδα να παίζει, επίσης, ένα τεραστίων διαστάσεων ρόλο. Η επαπειλούμενη καταστροφή, όχι μόνο πρέπει να προπαγανδίζεται συνεχώς, αλλά και να εμπεδώνεται στην συνείδηση του παγκόσμιου πληθυσμού ότι μπορεί και να βρισκόμαστε στο τέλος του κόσμου!!!

Ας δούμε, λοιπόν, κάποια στοιχεία υπό μορφή ερωτημάτων.

1. Γιατί ελέω κορωναϊού άλλαξε η καταγραφή θανάτων ή αλλιώς το λεγόμενο πιστοποιητικό θανάτου παγκοσμίως;
2. Γιατί ενώ αντιτίθεται στα επιστημονικά δεδομένα η μικρή διεξαγωγή των τεστ, διότι δεν μπορούν να έχουν μια σαφή επιδημιολογική παρατήρηση και μελέτη, τα τεστ εξαρχής που διεξάγονται παγκοσμίως είναι ελάχιστα σε κάθε χώρα;
3. Ποια η αντικειμενική εύρεση των τεστ, είτε PCR, είτε RAPID, ως προς την εύρεση covid 19 και μόνο;
4. Γιατί έχουν απαγορευτεί οι νεκροψίες;

Με οδηγία του ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) άλλαξε η μέθοδος καταγραφής νεκρών, καθώς και ο αιτιακός προσδιορισμός θανάτου. Στο *Ηνωμένο Βασίλειο*, για παράδειγμα, ο τρόπος υπολογισμού του ποσοστού των θανάτων σήμαινε ότι τα άτομα, που είχαν διαγνωστεί με τον ιό και στη συνέχεια υπέκυψαν σε κάποιο ατύχημα εντός 28 ημερών από το τεστ, θα έχουν ως αιτία θανάτου τους το Covid-19.

Σύμφωνα με τους καθηγητές Yoon Loke, από το Πανεπιστήμιο της Ανατολικής Αγγλίας και τον Carl Heneghan, από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης: *«Όποιος έχει κάνει τεστ COVID και βγήκε θετικό, αλλά αργότερα πέθανε σε μεταγενέστερη ημερομηνία από οποιαδήποτε αιτία θα συμπεριληφθεί στα στοιχεία θανάτου από COVID".* Η αλλαγή στη μεθοδολογία καταγραφής των θανόντων, καθώς και στον

«[...] Οι πανδημίες πάντοτε υπήρχαν και πάντοτε ήταν ένα βασικό συστατικό της ανθρώπινης ιστορίας από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να ταξιδεύουν. Τα τελευταία 2000 χρόνια ήταν ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Λόγω της αποδιοργανωτικής φύσης τους, οι επιδημίες έχουν αποδείξει ιστορικά ότι είναι μια δύναμη μόνιμης και συχνά ριζικής αλλαγής: προκαλώντας εξεγέρσεις, προκαλώντας πληθυσμιακές συγκρούσεις και στρατιωτικές ήττες, αλλά επίσης πυροδοτώντας καινοτομίες, επανασχεδιάζοντας τα εθνικά σύνορα και αρκετές φορές ανοίγοντας το δρόμο για επαναστάσεις. Οι ταραχές εξωθούσαν τις αυτοκρατορίες να αλλάξουν πορεία –όπως η Βυζαντινή αυτοκρατορία όταν χτυπήθηκε από την πανούκλα του Ιουστινιανού κατά το 541-542– και ορισμένες ακόμη και να εξαφανιστούν τελείως – όπως όταν οι αυτοκράτορες των Ίνκα και των Αζτέκων πέθαναν μαζί με τους περισσότερους των υπηκόων τους από Ευρωπαϊκά μικρόβια. Επίσης, τα απολυταρχικά μέτρα αποτελούσαν πάντα μέρος της πολιτικής στην προσπάθεια να τις αντιμετωπίσουν. Επομένως, δεν υπάρχει τίποτε το νέο αναφορικά με τους περιορισμούς και τα απαγορευτικά μέτρα τα οποία επιβάλλονται στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου για τον περιορισμό του COVID-19. Αποτελούν συνήθεις πρακτικές επί αιώνες. Οι παλαιότερες μορφές περιορισμών εμφανίστηκαν με τις καραντίνες, που επιβλήθηκαν σε μια προσπάθεια περιορισμού του Μαύρου Θανάτου ο οποίος μεταξύ 1347 και 1351 σκότωσε περίπου το ένα τρίτο των Ευρωπαίων. Προερχόμενη από τη λέξη "quaranta" (που σημαίνει "σαράντα" στα Ιταλικά) η ιδέα του να περιορίζεις τους ανθρώπους για 40 ημέρες, γεννήθηκε χωρίς οι αρχές να κατανοούν πραγματικά τι ακριβώς ήθελαν να περιορίσουν, παρ' όλα αυτά ήταν μια από τις πρώτες μορφές "θεσμοθετημένης δημόσιας υγείας" και βοήθησαν στην νομιμοποίηση του "σχηματισμού εξουσίας" από το σύγχρονο κράτος. Η περίοδος των 40 ημερών δεν έχει καμιά ιατρική βάση, αλλά επιλέχθηκε για συμβολικούς και θρησκευτικούς λόγους: η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αναφέρονται στον αριθμό 40 στη βάση του εξαγνισμού – συγκεκριμένα στις 40 ημέρες της Σαρακοστής και στις 40 ημέρες της πλημμύρας στην Γένεση. Η διασπορά των μολυσματικών ασθενειών διαθέτει μια μοναδική ικανότητα να δημιουργεί τον φόβο, την ανησυχία και τη μαζική υστερία. Κάνοντάς το αυτό, όπως έχουμε δει, προκαλεί επίσης την κοινωνική μας συνοχή και τη συλλογική μας ικανότητα να διαχειριστούμε την κρίση. Οι επιδημίες είναι από την ίδια τους τη φύση διαιρετικές και τραυματικές. Αυτό το οποίο μαχόμαστε είναι αόρατο, η οικογένειά μας, οι φίλοι μας και οι γείτονές μας μπορεί να γίνουν πηγές μόλυνσης. Τα αγαπημένα μας καθημερινά τελετουργικά, όπως το να συναντάμε έναν φίλο σε δημόσιο χώρο, μπορεί να γίνουν όχημα διασποράς της μόλυνσης και οι αρχές που προσπαθούν να μας κρατήσουν ασφαλείς επιβάλλοντας περιορισμούς συχνά γίνονται αντιληπτοί ως φορείς της καταπίεσης. Σ' όλη την Ιστορία, το σημαντικό και επαναλαμβανόμενο μοτίβο ήταν η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων και το ρίξιμο της ευθύνης στον ξένο. Στην Μεσαιωνική Ευρώπη οι Εβραίοι ήταν σχεδόν πάντα ανάμεσα στα θύματα των πιο διαβόητων διωγμών που προκαλούσαν από την πανούκλα. [...] Αυτό που ισχύει για τον

στον ανθρώπινο πληθυσμό έχει προκαλέσει μια πανδημία που έχει περιγραφεί ως η χειρότερη εδώ και περισσότερο από έναν αιώνα, και αυτό ίσως είναι αλήθεια. *Ωστόσο,* ***πρέπει να τονίσουμε πως στην κλίμακα των φονικών ιών ο SARS-CoV-2 δεν είναι ο φονικότερος. Στις περισσότερες περιπτώσεις το ανθρώπινο ανοσοποιητικό σύστημα τον πολεμά επιτυχώς»***.

Ισπανική γρίπη 1918, η απρόσωπη εξουσία σ' όλο της το μεγαλείο...

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται όμως και οι συγγραφείς της ***Μεγάλης Επανεκκίνησης***, καθώς παραδέχονται ότι ο Covid-19 είναι *«μία από τις λιγότερο θανατηφόρες πανδημίες τα τελευταία 2000 χρόνια»*, και αν δεν προκύψει κάτι ...απρόβλεπτο *«οι συνέπειες του ιού θα είναι ήπιες σε σύγκριση με προηγούμενες πανδημίες»*. Επομένως ή οι ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** είναι τρισμέγιστοι συνομωσιολόγοι ή είναι σε θέση να γνωρίζουν και να συμμετέχουν στην επιχειρούμενη παγκόσμια αναδιαμόρφωση του κόσμου.

Κατά τη στιγμή της έκδοσης του βιβλίου, το 0,006% του παγκόσμιου πληθυσμού αναφέρθηκε ότι πέθανε από Covid-19. Αλλά ακόμη και αυτό το χαμηλό ποσοστό δεν είναι απολύτως ακριβές. Πριν τεθεί μια σειρά ερωτημάτων όσον αφορά τον ιό και τα στοιχεία που καθημερινά δίνονται στην δημοσιότητα, να πούμε ότι κατά βάθος δεν προκύπτει διάσταση απόψεων των ***Schwab Klaus Schwab*** *και* ***Thierry Malleret*** και της «γραμμής» των εκλεκτών της παγκόσμιας επιστημονικής «κοινότητας», καθώς η μεγάλη επανεκκίνηση σε παγκόσμιο επίπεδο, με ό,τι αυτή συνεπάγεται για να πραγματοποιηθεί, χρειάζεται την «φονικότερη» πανδημία που γνώρισε

1. Γιατί ελέω κορωναϊού άλλαξε η καταγραφή θανάτων ή αλλιώς το λεγόμενο πιστοποιητικό θανάτου παγκοσμίως;
2. Γιατί ενώ αντιτίθεται στα επιστημονικά δεδομένα η μικρή διεξαγωγή των τεστ, διότι δεν μπορούν να έχουν μια σαφή επιδημιολογική παρατήρηση και μελέτη, τα τεστ εξαρχής που διεξάγονται παγκοσμίως είναι ελάχιστα σε κάθε χώρα;
3. Ποια η αντικειμενική εύρεση των τεστ, είτε PCR, είτε RAPID, ως προς την εύρεση covid 19 και μόνο;
4. Γιατί έχουν απαγορευτεί οι νεκροψίες;

Με οδηγία του ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) άλλαξε η μέθοδος καταγραφής νεκρών, καθώς και ο αιτιακός προσδιορισμός θανάτου. Στο *Ηνωμένο Βασίλειο*, για παράδειγμα, ο τρόπος υπολογισμού του ποσοστού των θανάτων σήμαινε ότι τα άτομα, που είχαν διαγνωστεί με τον ιό και στη συνέχεια υπέκυψαν σε κάποιο ατύχημα εντός 28 ημερών από το τεστ, θα έχουν ως αιτία θανάτου τους το Covid-19.

Σύμφωνα με τους καθηγητές Yoon Loke, από το Πανεπιστήμιο της Ανατολικής Αγγλίας και τον Carl Heneghan, από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης: *«Όποιος έχει κάνει τεστ COVID και βγήκε θετικό, αλλά αργότερα πέθανε σε μεταγενέστερη ημερομηνία από οποιαδήποτε αιτία θα συμπεριληφθεί στα στοιχεία θανάτου από COVID".* Η αλλαγή στη μεθοδολογία καταγραφής των θανόντων, καθώς και στον αιτιακό προσδιορισμό αφορά το σύνολο των κρατών του πλανήτη. Έτσι, **κάνοντας λιγότερα τεστ ανά πληθυσμό επηρεάζουν το ποσοστό θνητότητας κατά πως θέλουν.**

Η μεγαλύτερη δυσκολία στην εκτίμηση της θνητότητας είναι η διασφάλιση της ακρίβειας του αριθμητή και του παρονομαστή. Για παράδειγμα, όσο μεγαλύτερη είναι η διάρκεια μιας νόσου, αυξάνεται η πιθανότητα ότι ο ασθενής θα πεθάνει από αιτία που δεν σχετίζεται με την συγκεκριμένη νόσο. Αν αυτό συμβεί, τότε θα υπερεκτιμηθεί η θνητότητα της ασθένειας. Αυτό εξηγεί γιατί η θνητότητα χρησιμοποιείται κυρίως για οξείες λοιμώδεις νόσους. Ακόμα και σε αυτές τις περιπτώσεις, όμως,

χτυπήθηκε από την πανούκλα του Ιουστινιανού κατά το 541-542– και ορισμένες ακόμη και να εξαφανιστούν τελείως – όπως όταν οι αυτοκράτορες των Ίνκα και των Αζτέκων πέθαναν μαζί με τους περισσότερους των υπηκόων τους από Ευρωπαϊκά μικρόβια. Επίσης, τα απολυταρχικά μέτρα αποτελούσαν πάντα μέρος της πολιτικής στην προσπάθεια να τις αντιμετωπίσουν. Επομένως, δεν υπάρχει τίποτε το νέο αναφορικά με τους περιορισμούς και τα απαγορευτικά μέτρα τα οποία επιβάλλονται στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου για τον περιορισμό του COVID-19. Αποτελούν συνήθεις πρακτικές επί αιώνες. Οι παλαιότερες μορφές περιορισμών εμφανίστηκαν με τις καραντίνες, που επιβλήθηκαν σε μια προσπάθεια περιορισμού του Μαύρου Θανάτου ο οποίος μεταξύ 1347 και 1351 σκότωσε περίπου το ένα τρίτο των Ευρωπαίων. Προερχόμενη από τη λέξη "quaranta" (που σημαίνει "σαράντα" στα Ιταλικά) η ιδέα του να περιορίζεις τους ανθρώπους για 40 ημέρες, γεννήθηκε χωρίς οι αρχές να κατανοούν πραγματικά τι ακριβώς ήθελαν να περιορίσουν, παρ' όλα αυτά ήταν μια από τις πρώτες μορφές "θεσμοθετημένης δημόσιας υγείας" και βοήθησαν στην νομιμοποίηση του "σχηματισμού εξουσίας" από το σύγχρονο κράτος. Η περίοδος των 40 ημερών δεν έχει καμιά ιατρική βάση, αλλά επιλέχθηκε για συμβολικούς και θρησκευτικούς λόγους: η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αναφέρονται στον αριθμό 40 στη βάση του εξαγνισμού – συγκεκριμένα στις 40 ημέρες της Σαρακοστής και στις 40 ημέρες της πλημμύρας στην Γένεση. Η διασπορά των μολυσματικών ασθενειών διαθέτει μια μοναδική ικανότητα να δημιουργεί τον φόβο, την ανησυχία και τη μαζική υστερία. Κάνοντάς το αυτό, όπως έχουμε δει, προκαλεί επίσης την κοινωνική μας συνοχή και τη συλλογική μας ικανότητα να διαχειριστούμε την κρίση. Οι επιδημίες είναι από την ίδια τους τη φύση διαιρετικές και τραυματικές. Αυτό το οποίο μαχόμαστε είναι αόρατο, η οικογένειά μας, οι φίλοι μας και οι γείτονές μας μπορεί να γίνουν πηγές μόλυνσης. Τα αγαπημένα μας καθημερινά τελετουργικά, όπως το να συναντάμε έναν φίλο σε δημόσιο χώρο, μπορεί να γίνουν όχημα διασποράς της μόλυνσης και οι αρχές που προσπαθούν να μας κρατήσουν ασφαλείς επιβάλλοντας περιορισμούς συχνά γίνονται αντιληπτοί ως φορείς της καταπίεσης. Σ' όλη την Ιστορία, το σημαντικό και επαναλαμβανόμενο μοτίβο ήταν η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων και το ρίξιμο της ευθύνης στον ξένο. Στην Μεσαιωνική Ευρώπη οι Εβραίοι ήταν σχεδόν πάντα ανάμεσα στα θύματα των πιο διαβόητων διωγμών που προκαλούνταν από την πανούκλα. [...] Αυτό που ισχύει για τον Ευρωπαϊκό αντισημιτισμό ισχύει επίσης και για την άνοδο του απολυταρχικού κράτους, την σταδιακή υποχώρηση της εκκλησίας και πολλά άλλα ιστορικά γεγονότα τα οποία μπορούν σε όχι μικρό βαθμό να αποδοθούν στις επιδημίες. Οι αλλαγές ήταν τόσο ευρείες και εξαπλωμένες ώστε οδήγησαν στο "τέλος της εποχής της υποταγής" οδηγώντας την φεουδαρχία και την δουλοπαροικία στο τέλος της και εγκαινιάζοντας την εποχή της Αναγέννησης. Για να το πούμε απλά: "Ο Μαύρος Θάνατος πιθανόν να ήταν η μη αναγνωρισμένη απαρχή του σύγχρονου ανθρώπου". Εάν τόσο μεγάλες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές αλλαγές μπορούσαν να προκληθούν από την πανούκλα στον Μεσαιωνικό κόσμο, θα μπορούσε άραγε η πανδημία του COVID-19 να σηματοδοτήσει ένα παρόμοιο σημείο καμπής με μακροπρόθεσμες και δραματικές συνέπειες για τον κόσμο μας σήμερα; Ανόμοια με διάφορες παλιές επιδημίες, ο COVID-19 δεν αποτελεί μια νέα υπαρξιακή απειλή. Δεν θα προκαλέσει απροσδόκητη μαζική πείνα ή μεγάλες στρατιωτικές ήττες και αλλαγές καθεστώτων. Ούτε ολόκληροι πληθυσμοί πρόκειται να εξολοθρευτούν ούτε να εκτοπιστούν σαν αποτέλεσμα της πανδημίας. Όμως, αυτό δεν πρέπει να μας οδηγεί σε καθησυχαστικές ανα-

Ισπανική γρίπη 1918, η απρόσωπη εξουσία σ' όλο της το μεγαλείο...

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται όμως και οι συγγραφείς της ***Μεγάλης Επανέκκινησης***, καθώς παραδέχονται ότι ο Covid-19 είναι *«μία από τις λιγότερο θανατηφόρες πανδημίες τα τελευταία 2000 χρόνια»*, και αν δεν προκύψει κάτι ...απρόβλεπτο *«οι συνέπειες του ιού θα είναι ήπιες σε σύγκριση με προηγούμενες πανδημίες»*. *Επομένως* ή οι ***Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** είναι τρισμέγιστοι συνομωσιολόγοι ή είναι σε θέση να γνωρίζουν και να συμμετέχουν στην επιχειρούμενη παγκόσμια αναδιαμόρφωση του κόσμου.

Κατά τη στιγμή της έκδοσης του βιβλίου, το 0,006% του παγκόσμιου πληθυσμού αναφέρθηκε ότι πέθανε από Covid-19. Αλλά ακόμη και αυτό το χαμηλό ποσοστό δεν είναι απολύτως ακριβές. Πριν τεθεί μια σειρά ερωτημάτων όσον αφορά τον ιό και τα στοιχεία που καθημερινά δίνονται στην δημοσιότητα, να πούμε ότι κατά βάθος δεν προκύπτει διάσταση απόψεων των ***Schwab Klaus Schwab*** και ***Thierry Malleret*** και της «γραμμής» των εκλεκτών της παγκόσμιας επιστημονικής «κοινότητας», καθώς η μεγάλη επανεκκίνηση σε παγκόσμιο επίπεδο, με ό,τι αυτή συνεπάγεται για να πραγματοποιηθεί, χρειάζεται την «φονικότερη» πανδημία που γνώρισε ο άνθρωπος.

Διαβάζουμε στο βιβλίο, μεταξύ άλλων, ότι ***«Όπως επισήμαναν πολλοί ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων, είμαστε σε πόλεμο, αλλά με έναν εχθρό που είναι αόρατος, μεταφορικά φυσικά: "Αν αυτό που περνάμε είναι πόλεμος, σίγουρα δεν είναι ένας τυπικός πόλεμος. Στο κάτω κάτω τον σημερινό εχθρό μοιράζεται όλη η ανθρωπότητα"».***

Σ' έναν πόλεμο, όμως, και μάλιστα μη τυπικό, αλλά παγκοσμίων διαστάσεων και ανεκτίμητων για την ώρα συνεπειών, δεν *Βασίλειο*, για παράδειγμα, ο τρόπος υπολογισμού του ποσοστού των θανάτων σήμαινε ότι τα άτομα, που είχαν διαγνωστεί με τον ιό και στη συνέχεια υπέκυψαν σε κάποιο ατύχημα εντός 28 ημερών από το τεστ, θα έχουν ως αιτία θανάτου τους το Covid-19.

Σύμφωνα με τους καθηγητές Yoon Loke, από το Πανεπιστήμιο της Ανατολικής Αγγλίας και τον Carl Heneghan, από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης: *«Όποιος έχει κάνει τεστ COVID και βγήκε θετικό, αλλά αργότερα πέθανε σε μεταγενέστερη ημερομηνία από οποιαδήποτε αιτία θα συμπεριληφθεί στα στοιχεία θανάτου από COVID".* Η αλλαγή στη μεθοδολογία καταγραφής των θανόντων, καθώς και στον αιτιακό προσδιορισμό αφορά το σύνολο των κρατών του πλανήτη. Έτσι, **κάνοντας λιγότερα τεστ ανά πληθυσμό επηρεάζουν το ποσοστό θνητότητας κατά πως θέλουν.**

Η μεγαλύτερη δυσκολία στην εκτίμηση της θνητότητας είναι η διασφάλιση της ακρίβειας του αριθμητή και του παρονομαστή. Για παράδειγμα, όσο μεγαλύτερη είναι η διάρκεια μιας νόσου, αυξάνεται η πιθανότητα ότι ο ασθενής θα πεθάνει από αιτία που δεν σχετίζεται με την συγκεκριμένη νόσο. Αν αυτό συμβεί, τότε θα υπερεκτιμηθεί η θνητότητα της ασθένειας. Αυτό εξηγεί γιατί η θνητότητα χρησιμοποιείται κυρίως για οξείες λοιμώδεις νόσους. Ακόμα και σε αυτές τις περιπτώσεις, όμως, υπάρχει πιθανότητα λανθασμένης εκτίμησης. Για παράδειγμα, κατά την διάρκεια μιας έξαρσης κρουσμάτων με υψηλές ημερήσιες αυξήσεις και μεγάλη περίοδο μέχρι την οριστική έκβαση, είναι πιθανό να υποεκτιμηθεί η θνητότητα. Από την άλλη, σε μια έξαρση όπου καταγράφονται μόνο τα κρούσματα με σοβαρά συμπτώματα και όπου πολλοί ασθενείς με ήπια ή καθόλου συμπτώματα δεν προσέρχονται για διάγνωση, η θνητότητα θα υπερεκτιμηθεί.

Η διεξαγωγή ελαχίστων τεστ που διεξάγονται παγκόσμια χαρακτηρίζεται τουλάχιστον ανεπαρκής για την δημιουργία μιας επιδημιολογικής μελέτης, που θα είχε ως στόχο την παρακολούθηση, την εξέλιξη αλλά και τον βαθμό επικινδυνότητας της νόσου. Αντί αυτού έχουμε την πραγματοποίηση απειροελάχιστων τεστ παγκοσμίως. Γιατί; Διότι έτσι μπορούν να ανεβάζουν το δείκτη θνητότητας της νόσου.

κούς και θρησκευτικούς λόγους: η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αναφέρονται στον αριθμό 40 στη βάση του εξαγνισμού – συγκεκριμένα στις 40 ημέρες της Σαρακοστής και στις 40 ημέρες της πλημμύρας στην Γένεση. Η διασπορά των μολυσματικών ασθενειών διαθέτει μια μοναδική ικανότητα να δημιουργεί τον φόβο, την ανησυχία και τη μαζική υστερία. Κάνοντάς το αυτό, όπως έχουμε δει, προκαλεί επίσης την κοινωνική μας συνοχή και τη συλλογική μας ικανότητα να διαχειριστούμε την κρίση. Οι επιδημίες είναι από την ίδια τους τη φύση διαιρετικές και τραυματικές. Αυτό το οποίο μαχόμαστε είναι αόρατο, η οικογένειά μας, οι φίλοι μας και οι γείτονές μας μπορεί να γίνουν πηγές μόλυνσης. Τα αγαπημένα μας καθημερινά τελετουργικά, όπως το να συναντάμε έναν φίλο σε δημόσιο χώρο, μπορεί να γίνουν όχημα διασποράς της μόλυνσης και οι αρχές που προσπαθούν να μας κρατήσουν ασφαλείς επιβάλλοντας περιορισμούς συχνά γίνονται αντιληπτοί ως φορείς της καταπίεσης. Σ' όλη την Ιστορία, το σημαντικό και επαναλαμβανόμενο μοτίβο ήταν η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων και το ρίξιμο της ευθύνης στον ξένο. Στην Μεσαιωνική Ευρώπη οι Εβραίοι ήταν σχεδόν πάντα ανάμεσα στα θύματα των πιο διαβόητων διωγμών που προκαλούνταν από την πανούκλα. [...] Αυτό που ισχύει για τον Ευρωπαϊκό αντισημιτισμό ισχύει επίσης και για την άνοδο του απολυταρχικού κράτους, την σταδιακή υποχώρηση της εκκλησίας και πολλά άλλα ιστορικά γεγονότα τα οποία μπορούν σε όχι μικρό βαθμό να αποδοθούν στις επιδημίες. Οι αλλαγές ήταν τόσο ευρείες και εξαπλωμένες ώστε οδήγησαν στο "τέλος της εποχής της υποταγής" οδηγώντας την φεουδαρχία και την δουλοπαροικία στο τέλος της και εγκαινιάζοντας την εποχή της Αναγέννησης. Για να το πούμε απλά: "Ο Μαύρος Θάνατος πιθανόν να ήταν η μη αναγνωρισμένη απαρχή του σύγχρονου ανθρώπου". Εάν τόσο μεγάλες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές αλλαγές μπορούσαν να προκληθούν από την πανούκλα στον Μεσαιωνικό κόσμο, θα μπορούσε άραγε η πανδημία του COVID-19 να σηματοδοτήσει ένα παρόμοιο σημείο καμπής με μακροπρόθεσμες και δραματικές συνέπειες για τον κόσμο μας σήμερα; Ανόμοια με διάφορες παλιές επιδημίες, ο COVID-19 δεν αποτελεί μια νέα υπαρξιακή απειλή. Δεν θα προκαλέσει απροσδόκητη μαζική πείνα ή μεγάλες στρατιωτικές ήττες και αλλαγές καθεστώτων. Ούτε ολόκληροι πληθυσμοί πρόκειται να εξολοθρευτούν ούτε να εκτοπιστούν σαν αποτέλεσμα της πανδημίας. Όμως, αυτό δεν πρέπει να μας οδηγεί σε καθησυχαστικές αναλύσεις. Στην πραγματικότητα η πανδημία οξύνει προϋπάρχοντες κινδύνους τους οποίους αποτύχαμε να αντιμετωπίσουμε για πολύ καιρό. Επίσης θα επιταχύνει διάφορες ενοχλητικές τάσεις οι οποίες συσσωρεύονταν για παρατεταμένο χρονικό διάστημα» (Η Μεγάλη Επανεκκίνηση, μτφ Θ.)

PCR ΤΕΣΤ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Το τεστ ταυτοποίησης του ιού με τη μέθοδο PCR δεν είναι ούτε ειδικό για τον Covid19 ούτε ενδεικτικό ενεργούς λοίμωξης. Τί

συνέχεια στη σελ. 10

COVID 19... Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ Το εμβόλιο... Η Επιστροφή στην κανονικότητα: Ψέμα ή αλήθεια;

«Ο σκοπός μας είναι να βοηθήσουμε τους αναγνώστες μας να κατανοήσουν τις πολυσχιδείς διαστάσεις των αλλαγών που έρχονται. Κατ' ελάχιστον, όπως θα επιχειρηματολογήσουμε, η πανδημία θα επιταχύνει συστημικές αλλαγές οι οποίες ήταν ήδη εμφανείς πριν την κρίση: η μερική οπισθοχώρηση της παγκοσμιοποίησης, η αυξανόμενη αποσύνδεση μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, η επιτάχυνση του αυτοματισμού, ανησυχίες για αύξηση της επιτήρησης, οι αυξανόμενες εκκλήσεις για πολιτικές ευημερίας, η άνοδος του εθνικισμού και ο φόβος της μετανάστευσης, η αυξανόμενη δύναμη της τεχνολογίας, η ανάγκη των επιχειρήσεων για ισχυρότερη παρουσία στο διαδίκτυο και πολλές άλλες. Αλλά μπορεί να πάει και πιο πέρα από μια απλή επιτάχυνση, αλλάζοντας πράγματα που φαίνονταν αδιανόητα πριν χτυπήσει η πανδημία, όπως νέες μορφές νομισματικής πολιτικής, όπως χρήματα από τον αέρα (το οποίο είναι ήδη δεδομένο), η επαναξιολόγηση ορισμένων κοινωνικών μας προτεραιοτήτων, μια επαυξημένη αναζήτηση για το κοινό καλό ως μια αντικειμενική πολιτική, την έννοια της δικαιοσύνης να αποκτά πολιτική δύναμη, ριζοσπαστικά μέτρα ευημερίας και φορολογίας και δραστικές γεωπολιτικές ανακατατάξεις».

προσπαθεί να δυναμώσει την ελπίδα για την επιστροφή δήθεν σε μια προηγούμενη καλύτερη κατάσταση από την τωρινή.

Με το χρόνο να κυλά αργά σε συνθήκες εγκλεισμού, η προπαγάνδιση για «***επιστροφή στην κανονικότητα***» φαντάζει περισσότερο ως μια ευχή. Από αυτές τις ευχές, που ενώ μπορεί να τις κάνουμε, μέσα μας γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν θα πραγματοποιηθούν. Κι όσο ξεμακραίνει το τώρα σε παρόντα χρόνο και παρατείνεται ο εγκλεισμός κι η απαγόρευση με τις καταστρεπτικές συνέπειες, που όλοι μας βιώνουμε, τόσο η ελπίδα για επιστροφή στην πρότερη κατάσταση δυναμώνει και φαντάζει ιδανική.

Αυτή την ψευδαίσθηση προσπαθούν να επιτείνουν οι τεχνικοί της χειραγώγησης, την οποία, μάλιστα, επιχειρούν να μεγεθύνουν με ποικίλους τρόπους. Όμως, ακόμη και αν ανασύρουμε στο νου μας μια πολύ ευτυχισμένη στιγμή που βιώσαμε σε παρελθόντα χρόνο, και προσπαθήσουμε να την επαναλάβουμε για να ξαναζήσουμε το ίδιο συναίσθημα, το πιθανότερο είναι να πλημμυρίσουμε με απογοήτευση. Ακόμη και ίδια να τα σκηνοθετήσουμε όλα, το μέρος, τους ανθρώπους, το χρόνο, την ίδια εποχή και μέρα δεν θα καταφέρουμε να επαναφέρουμε το ίδιο αποτέλεσμα. Θα λείπει ένα βασικό συστατικό. Ο αυθορ-

Ακόμη, όμως και γι' αυτούς που εθελοτυφλούν, που προσμένουν την «επιστροφή στην κανονικότητα», που συμβιβάζονται με το λιγότερο κακό, υπάρχει ένα ερώτημα που τίθεται επιτακτικά. Μας λένε αλήθεια όλοι αυτοί, οι οποίοι μας υπόσχονται ένα ταξίδι στο παρελθόν και μας τάζουν την επιστροφή σ' ένα καλύτερο παρελθόν; Και με τι αντίτιμο;

Κι αλήθεια τώρα, πότε πραγματικά μπορούμε να θυμηθούμε να μας υπόσχονται οτιδήποτε εκείνοι που ορίζονται ως αφέντες των ζωών μας και να τήρησαν την υπόσχεσή τους; Αντ' αυτού, συστηματικά μάς οδηγούν σε χειρότερες καταστάσεις. Για ποια επιστροφή στην κανονικότητα μιλούν; Όταν σου παίρναν το σπίτι, όταν έμενες άνεργος, όταν δεν φτάνανε τα λεφτά να ταΐσεις τα παιδιά σου, όταν δεν μπορούσες να βρεις κρεβάτι στο νοσοκομείο, όταν έπρεπε να λαδώσεις για να κάνεις μια δουλειά, όταν μια φορά η αγανάκτηση σ' έβγαλε στους δρόμους να διεκδικήσεις το δίκιο σου και στιγμιαία κατάλαβες, μετά από το ξύλο, τα χημικά και τα τραβήγματα στα αστυνομικά τμήματα και ίσως στο δικαστήριο, ότι η αλήθεια δεν είναι αυτή που έβλεπες στις ειδήσεις αλλά και τι περιμένει πραγματικά αυτόν που θα διεκδικήσει λίγη λευτεριά;

Σ' αυτήν την κανονικότητα σου τάζουν να γυρίσεις; Αυ-

Το εμβόλιο... Η Επιστροφή στην κανονικότητα: Ψέμα ή αλήθεια;

«Ο σκοπός μας είναι να βοηθήσουμε τους αναγνώστες μας να κατανοήσουν τις πολυσχιδείς διαστάσεις των αλλαγών που έρχονται. Κατ' ελάχιστον, όπως θα επιχειρηματολογήσουμε, η πανδημία θα επιταχύνει συστημικές αλλαγές οι οποίες ήταν ήδη εμφανείς πριν την κρίση: η μερική οπισθοχώρηση της παγκοσμιοποίησης, η αυξανόμενη αποσύνδεση μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, η επιτάχυνση του αυτοματισμού, ανησυχίες για αύξηση της επιτήρησης, οι αυξανόμενες εκκλήσεις για πολιτικές ευημερίας, η άνοδος του εθνικισμού και ο φόβος της μετανάστευσης, η αυξανόμενη δύναμη της τεχνολογίας, η ανάγκη των επιχειρήσεων για ισχυρότερη παρουσία στο διαδίκτυο και πολλές άλλες. Αλλά μπορεί να πάει και πιο πέρα από μια απλή επιτάχυνση, αλλάζοντας πράγματα που φαίνονταν αδιανόητα πριν χτυπήσει η πανδημία, όπως νέες μορφές νομισματικής πολιτικής, όπως χρήματα από τον αέρα (το οποίο είναι ήδη δεδομένο), η επαναξιολόγηση ορισμένων κοινωνικών μας προτεραιοτήτων, μια επαυξημένη αναζήτηση για το κοινό καλό ως μια αντικειμενική πολιτική, την έννοια της δικαιοσύνης να αποκτά πολιτική δύναμη, ριζοσπαστικά μέτρα ευημερίας και φορολογίας και δραστικές γεωπολιτικές ανακατατάξεις».

***Klaus Schwab** και **Thierry Malleret**,*
«COVID 19 THE GREAT RESET», μτφ Θ.

Μια φράση που ακούμε από την αρχή της πανδημίας του νέου κορωναιού είναι η «***επιστροφή στην κανονικότητα***». Μια φράση, το περιεχόμενο της οποίας από μόνο του είναι τρομακτικό. Όμως, με το στρεβλό τρόπο που χρησιμοποιείται εντέχνως από την εξουσία, προσπαθεί να δυναμώσει την ελπίδα για την επιστροφή δήθεν σε μια προηγούμενη καλύτερη κατάσταση από την τωρινή.

Με το χρόνο να κυλά αργά σε συνθήκες εγκλεισμού, η προπαγάνδιση για «***επιστροφή στην κανονικότητα***» φαντάζει περισσότερο ως μια ευχή. Από αυτές τις ευχές, που ενώ μπορεί να τις κάνουμε, μέσα μας γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν θα πραγματοποιηθούν. Κι όσο ξεμακραίνει το τώρα σε παρόντα χρόνο και παρατείνεται ο εγκλεισμός κι η απαγόρευση με τις καταστρεπτικές συνέπειες, που όλοι μας βιώνουμε, τόσο η ελπίδα για επιστροφή στην πρότερη κατάσταση δυναμώνει και φαντάζει ιδανική.

Αυτή την ψευδαίσθηση προσπαθούν να επιτείνουν οι τεχνικοί της χειραγώγησης, την οποία, μάλιστα, επιχειρούν να μεγεθύνουν με ποικίλους τρόπους. Όμως, ακόμη και αν ανασύρουμε στο νου μας μια πολύ ευτυχισμένη στιγμή που βιώσαμε σε παρελθόντα χρόνο, και προσπαθήσουμε να την επαναλάβουμε για να ξαναζήσουμε το ίδιο συναίσθημα, το πιθανότερο είναι να πλημμυρίσουμε με απογοήτευση. Ακόμη και ίδια να τα σκηνοθετήσουμε όλα, το μέρος, τους ανθρώπους, το χρόνο, την ίδια εποχή και μέρα δεν θα καταφέρουμε να επαναφέρουμε το ίδιο αποτέλεσμα. Θα λείπει ένα βασικό συστατικό. Ο αυθορμητισμός της στιγμής, που συγχρόνισε τα πάντα για να παραχθεί το ευτυχές αποτέλεσμα.

Στην περίπτωση μας, όμως, έχουμε κι άλλες πλευρές να εξετάσουμε. Αν σταθούμε ψύχραιμα και αναλογιστούμε ποιο ήταν το πριν και πόσο πραγματικά μας ικανοποιούσε, προφανώς και δεν θα έχουμε κάποιο λόγο να δεχθούμε να υπερισχύει ο συμβιβασμός, δηλαδή να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά και να αποδεχθούμε ότι το μη χείρον βέλτιστον.

Ακόμη, όμως και γι' αυτούς που εθελοτυφλούν, που προσμένουν την «επιστροφή στην κανονικότητα», που συμβιβάζονται με το λιγότερο κακό, υπάρχει ένα ερώτημα που τίθεται επιτακτικά. Μας λένε αλήθεια όλοι αυτοί, οι οποίοι μας υπόσχονται ένα ταξίδι στο παρελθόν και μας τάζουν την επιστροφή σ' ένα καλύτερο παρελθόν; Και με τι αντίτιμο;

Κι αλήθεια τώρα, πότε πραγματικά μπορούμε να θυμηθούμε να μας υπόσχονται οτιδήποτε εκείνοι που ορίζονται ως αφέντες των ζωών μας και να τήρησαν την υπόσχεσή τους; Αντ' αυτού, συστηματικά μάς οδηγούν σε χειρότερες καταστάσεις. Για ποια επιστροφή στην κανονικότητα μιλούν; Όταν σου παίρναν το σπίτι, όταν έμενες άνεργος, όταν δεν φτάνανε τα λεφτά να ταΐσεις τα παιδιά σου, όταν δεν μπορούσες να βρεις κρεβάτι στο νοσοκομείο, όταν έπρεπε να λαδώσεις για να κάνεις μια δουλειά, όταν μια φορά η αγανάκτηση σ' έβγαλε στους δρόμους να διεκδικήσεις το δίκιο σου και στιγμιαία κατάλαβες, μετά από το ξύλο, τα χημικά και τα τραβήγματα στα αστυνομικά τμήματα και ίσως στο δικαστήριο, ότι η αλήθεια δεν είναι αυτή που έβλεπες στις ειδήσεις αλλά και τι περιμένει πραγματικά αυτόν που θα διεκδικήσει λίγη λευτεριά;

Σ' αυτήν την κανονικότητα σου τάζουν να γυρίσεις; Αυτήν την κανονικότητα ποθείς; Ακόμα κι έτσι να είναι και αυτό να θες, δεν πρόκειται να συμβεί.

Το τέλος της κανονικότητας

Η παγκόσμια εξουσία θέτει ως προϋπόθεση για την επιστροφή στην κανονικότητα τον εμβολιασμό του 60-70% του παγκόσμιου πληθυσμού. Αυτό αριθμεί 4,68-5,46 δις ανθρώπων με μέσο όρο τα 5,07 δις ανθρώπων. Αριθμη-

συνέχεια από τη σελ. 9

σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ΟΠΟΙΟΣΔΗ-

δημοσιογράφος δεν του θέτει το απλό ερώτημα: «*Άρα, η θνησιμότητα του ιού*

ναμε. Είναι πολύ σημαντικό να γίνονται νεκροψίες για να ανακαλύπτουμε τις βα-

ρηση νοσούντων στο μίνιμουμ κατασκευάζεται μια ψεύτικη εικόνα όσον αφορά

σης, η αυξανόμενη αποσύνδεση μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, η επιτάχυνση του αυτοματισμού, ανησυχίες για αύξηση της επιτήρησης, οι αυξανόμενες εκκλήσεις για πολιτικές ευημερίας, η άνοδος του εθνικισμού και ο φόβος της μετανάστευσης, η αυξανόμενη δύναμη της τεχνολογίας, η ανάγκη των επιχειρήσεων για ισχυρότερη παρουσία στο διαδίκτυο και πολλές άλλες. Αλλά μπορεί να πάει και πιο πέρα από μια απλή επιτάχυνση, αλλάζοντας πράγματα που φαίνονταν αδιανόητα πριν χτυπήσει η πανδημία, όπως νέες μορφές νομισματικής πολιτικής, όπως χρήματα από τον αέρα (το οποίο είναι ήδη δεδομένο), η επαναξιολόγηση ορισμένων κοινωνικών μας προτεραιοτήτων, μια επαυξημένη αναζήτηση για το κοινό καλό ως μια αντικειμενική πολιτική, την έννοια της δικαιοσύνης να αποκτά πολιτική δύναμη, ριζοσπαστικά μέτρα ευημερίας και φορολογίας και δραστικές γεωπολιτικές ανακατατάξεις».

***Klaus Schwab** και **Thierry Malleret**,*
«COVID 19 THE GREAT RESET», μτφ Θ.

Μια φράση που ακούμε από την αρχή της πανδημίας του νέου κορωναιού είναι η «***επιστροφή στην κανονικότητα***». Μια φράση, το περιεχόμενο της οποίας από μόνο του είναι τρομακτικό. Όμως, με το στρεβλό τρόπο που χρησιμοποιείται εντέχνως από την εξουσία, που ενώ μπορεί να τις κάνουμε, μέσα μας γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν θα πραγματοποιηθούν. Κι όσο ξεμακραίνει το τώρα σε παρόντα χρόνο και παρατείνεται ο εγκλεισμός κι η απαγόρευση με τις καταστρεπτικές συνέπειες, που όλοι μας βιώνουμε, τόσο η ελπίδα για επιστροφή στην πρότερη κατάσταση δυναμώνει και φαντάζει ιδανική.

Αυτή την ψευδαίσθηση προσπαθούν να επιτείνουν οι τεχνικοί της χειραγώγησης, την οποία, μάλιστα, επιχειρούν να μεγεθύνουν με ποικίλους τρόπους. Όμως, ακόμη και αν ανασύρουμε στο νου μας μια πολύ ευτυχισμένη στιγμή που βιώσαμε σε παρελθόντα χρόνο, και προσπαθήσουμε να την επαναλάβουμε για να ξαναζήσουμε το ίδιο συναίσθημα, το πιθανότερο είναι να πλημμυρίσουμε με απογοήτευση. Ακόμη και ίδια να τα σκηνοθετήσουμε όλα, το μέρος, τους ανθρώπους, το χρόνο, την ίδια εποχή και μέρα δεν θα καταφέρουμε να επαναφέρουμε το ίδιο αποτέλεσμα. Θα λείπει ένα βασικό συστατικό. Ο αυθορμητισμός της στιγμής, που συγχρόνισε τα πάντα για να παραχθεί το ευτυχές αποτέλεσμα.

Στην περίπτωση μας, όμως, έχουμε κι άλλες πλευρές να εξετάσουμε. Αν σταθούμε ψύχραιμα και αναλογιστούμε ποιο ήταν το πριν και πόσο πραγματικά μας ικανοποιούσε, προφανώς και δεν θα έχουμε κάποιο λόγο να δεχθούμε να υπερισχύει ο συμβιβασμός, δηλαδή να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά και να αποδεχθούμε ότι το μη χείρον βέλτιστον.

Τι αντίτιμο;

Κι αλήθεια τώρα, πότε πραγματικά μπορούμε να θυμηθούμε να μας υπόσχονται οτιδήποτε εκείνοι που ορίζονται ως αφέντες των ζωών μας και να τήρησαν την υπόσχεσή τους; Αντ' αυτού, συστηματικά μάς οδηγούν σε χειρότερες καταστάσεις. Για ποια επιστροφή στην κανονικότητα μιλούν; Όταν σου παίρναν το σπίτι, όταν έμενες άνεργος, όταν δεν φτάνανε τα λεφτά να ταΐσεις τα παιδιά σου, όταν δεν μπορούσες να βρεις κρεβάτι στο νοσοκομείο, όταν έπρεπε να λαδώσεις για να κάνεις μια δουλειά, όταν μια φορά η αγανάκτηση σ' έβγαλε στους δρόμους να διεκδικήσεις το δίκιο σου και στιγμιαία κατάλαβες, μετά από το ξύλο, τα χημικά και τα τραβήγματα στα αστυνομικά τμήματα και ίσως στο δικαστήριο, ότι η αλήθεια δεν είναι αυτή που έβλεπες στις ειδήσεις αλλά και τι περιμένει πραγματικά αυτόν που θα διεκδικήσει λίγη λευτεριά;

Σ' αυτήν την κανονικότητα σου τάζουν να γυρίσεις; Αυτήν την κανονικότητα ποθείς; Ακόμα κι έτσι να είναι και αυτό να θες, δεν πρόκειται να συμβεί.

Το τέλος της κανονικότητας

Η παγκόσμια εξουσία θέτει ως προϋπόθεση για την επιστροφή στην κανονικότητα τον εμβολιασμό του 60-70% του παγκόσμιου πληθυσμού. Αυτό αριθμεί 4,68-5,46 δις ανθρώπων με μέσο όρο τα 5,07 δις ανθρώπων. Αριθμη-

---

συνέχεια από τη σελ. 9

σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΚΟΡΩΝΑΪΟΣ μπορεί να δώσει θετικό το τεστ ακόμα και αν είχε προσβάλλει τον οργανισμό ένα τρίμηνο και παραπάνω πριν. Μπορεί, με λίγα λόγια, να ανιχνευτούν υπολείμματα γενετικού υλικού (RNA) ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΚΟΡΩΝΑΪΟΥ (από τούς οποίους προσβαλλόμαστε πολύ συχνά και τα θεωρούμε «γριπούλες»), ακόμα και αν έχουμε αναρρώσει πλήρως και δεν είμαστε πλέον φορείς.

Έχει, επίσης, γίνει επισήμως παραδεκτό ότι τα πραγματικά κρούσματα του ιού είναι ίσως και 10 φορές περισσότερα (το λιγότερο). Και φυσικά, όταν κάποιος ινστρούχτορας το δηλώνει αυτό, κανείς δημοσιογράφος δεν του θέτει το απλό ερώτημα: *«Άρα, η θνησιμότητα του ιού είναι 10 φορές μικρότερη, άρα πολύ-πολύ μικρότερη από άλλες ιογενείς λοιμώξεις;»*.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΝΕΚΡΟΨΙΩΝ

«Κάναμε λάθος θεραπείες στην Ιταλία, γι' αυτό αυξήσαμε τους θανάτους. Μεγάλη η ευθύνη ιατρικών συλλόγων και πολιτικών. Είμαι ένας από τους 11 πρώτους γιατρούς που κάνανε τις νεκροψίες στην Ιταλία και διαπίστωσαν ότι τα πρωτοκόλλα ή δεν τηρούνταν ή ήταν λανθασμένα. Ένα άλλο μεγάλο λάθος είναι ότι βάζαμε πολλούς ανθρώπους σε γηροκομεία που εκεί συναντούσαν άλλους ασθενείς που πέθαιναν και συνέχεια τους αποτεφρώναμε. Είναι πολύ σημαντικό να γίνονται νεκροψίες για να ανακαλύπτουμε τις βασικές αιτίες θανάτου και εφ' όσον δεν μας είχε δοθεί ελευθερία να το κάνουμε αυτό όλοι οι γιατροί έπρατταν λάθος. Αυτοί που ευθύνονται για τους θανάτους είναι αυτοί που έδιναν τις κρατικές οδηγίες και ο ίδιος ο ιατρικός σύλλογος διότι εμπόδισε την διεξαγωγή νεκροψιών και εμπόδισε επίσης και την πρωτοβάθμια περίθαλψη στο σπίτι». (Απόσπασμα από την τοποθέτηση του Pasquale Mario Bacco, Ιταλός Ιατροδικαστής, 19/9/2020).

Συμπερασματικά γίνεται κατανοητό πως διευρύνοντας τα αίτια θανάτου, που θα καταχωρηθούν ως *Covid 19* στο μάξιμουμ, με την ταυτόχρονη ανίχνευση και καταχώρηση νοσούντων στο μίνιμουμ κατασκευάζεται μια ψεύτικη εικόνα όσον αφορά την θνητότητα του ιού, η οποία μεγεθύνεται ανυπέρβλητα. Εν συνεχεία, η ψεύτικη εικόνα μεταφέρεται ως πραγματικότητα μέσα από τις μονταζιέρες των προθύμων της εξουσίας χτυπώντας μας αδιάκοπα με υπερβολικές δόσεις «ενημέρωσης».

Μπορούμε, λοιπόν, να κατανοήσουμε πως πριν από την οιαδήποτε παγκοσμίων διαστάσεων επανεκκίνηση προηγείται η κατασκευή μιας, επίσης, παγκοσμίων διαστάσεων, καταστροφής. Άλλωστε, όσο περισσότεροι είναι οι τρομοκρατημένοι άνθρωποι τόσο λιγότεροι είναι οι πιθανοί εξεγερμένοι.

Απάτσι

τικά και μόνο αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος της επιχειρούμενης προσπάθειας. Αυτό έρχεται σε δεύτερο χρόνο, μετά την επιτυχημένη προσπάθεια των εξουσιαστών να φυλακίσουν στο σπίτι τους, ταυτόχρονα και δίχως ν' ανοίξει ρουθούνι, περίπου 5 δις ανθρώπων. Ακόμα και να μην είναι αυτοσκοπός, η μελέτη του φαινομένου σίγουρα πραγματοποιείται. Η δύναμη που μπορεί να παράσχει αυτή η γνώση στην εξουσία, τόσο στο παρόν ακόμα, όμως, περισσότερο στο μέλλον είναι τεράστια. Σίγουρα οι δυνάστες με τα επιτελεία τους δεν θα άφηναν την ευκαιρία να πάει χαμένη από ένα πρωτόγνωρο και τεραστίων διαστάσεων σε παγκόσμια κλίμακα κοινωνικό πείραμα.

Υπό το πρίσμα της αμφισβήτησης και του σκεπτικισμού όσον αφορά το εμβόλιο, υπάρχουν αρκετές οπτικές, που μπορεί κανείς να δει την επιχείρηση του μαζικού εμβολιασμού. Ο τομέας της ασφάλειας, της αποτελεσματικότητας, της τεχνολογίας mRNA, που εισάγεται καθώς επίσης και η πραγματική αναγκαιότητα για καθολικό εμβολιασμό.

Σε πρώτη φάση ας εξετάσουμε το ζήτημα από την οπτική που θέτει η εξουσία. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτή την εκδοχή, ο εμβολιασμός σε μαζική κλίμακα κρίνεται αναγκαίος προκειμένου να αποκτηθεί η κοινωνική ανοσία, η ανοσία της αγέλης, να αντιμετωπίσουμε τον νέο κορωναϊό και να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα». Μέσω της κατεπείγουσας «αναγκαιότητας» για μαζικό εμβολιασμό, όμως, προκύπτει ένα ζήτημα.

Όπως προαναφέρθηκε και σύμφωνα με τον ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας), για να επιτευχθεί κοινωνική ανοσία πρέπει να εμβολιαστεί το 70% του πληθυσμού ήτοι 5,46 δις άνθρωποι στον πλανήτη. Για την ευκολία της ανάπτυξης των επιχειρημάτων, θα κάνουμε ένα νοητικό άλμα βοηθώντας στην εξίσωση. Ας υποθέσουμε, ότι ο εμβολιασμός γίνεται αποδεκτός χωρίς αντιστάσεις και είμαστε όλοι έτοιμοι να μας τρυπήσουν προκειμένου, όπως μας λένε(,) να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα».

Αυτό αριθμεί σε πρώτη φάση σε 10,92 δισεκατομμύρια δόσεις περίπου. Ένα πρώτο και αφελές ερώτημα, που προκύπτει εδώ, είναι το εξής: υπάρχει αυτό το απόθεμα; Η απάντηση από τα στόματα των υπευθύνων και όχι τα δικά μας είναι κατηγορηματικά αρνητική. Οπότε επαγωγικά οδηγούμαστε να ρωτήσουμε, αφού δεν υπάρχουν οι χρειαζόμενες ποσότητες του εμβολίου, πως θα γυρίσουμε στην διαλαλούμενη πραγματικότητα; Πολύ απλά, αυτό

τις πωλήσεις του εμβολίου τους για την Covid-19 περί τα 13 δισ. δολάρια, σύμφωνα με τη «Morgan Stanley». Τα ασύλληπτα μεγέθη των κερδών προστίθενται, στην ξέφρενη κούρσα που καταγράφουν τα τελευταία χρόνια τα εμβόλια στο χρηματιστήριο της φαρμακοβιομηχανίας, με τις πωλήσεις τους να προϋπολογίζονται στα 120 δισ. δολάρια έως το 2025, από 60 περίπου δισ. που ήταν μέχρι το 2015.

Υπολογίζεται μάλιστα ότι μέχρι το 2025 τα εμβόλια θα αποφέρουν το 10% του τζίρου της φαρμακοβιομηχανίας, από το 1%-2% που ήταν πριν από 20 χρόνια. Συνολικά, η παγκόσμια αγορά φαρμάκων κατέγραφε πωλήσεις ύψους 390 δισ. δολάρια στις αρχές του 2001, για να φτάσει το 2019 τα 1,25 τρισ. δολάρια! Αρκεί να δούμε τις επιδοτήσεις που πήραν από τα κράτη οι φαρμακοβιομηχανίες που αναπτύσσουν το εμβόλιο για την Covid-19: Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έδωσε 2,1 δισ. δολάρια σε «***Sanofi***» και GSK για την κλινική ανάπτυξη και κατασκευή εμβολίου, 1,2 δισ. στην «***AstraZeneca***» για 400 εκατ. δόσεις, 456 εκατ. δολάρια στη J&J, 483 εκατ. στη «***Moderna***», 2 δισ. στην «***Pfizer***». Άλλα 750 εκατ. δολάρια πήρε η «***AstraZeneca***» από την Κομισιόν για 300 εκατ. δόσεις.

Επίσης, τα πρώτα στοιχεία βγήκαν πρόσφατα στη δημοσιότητα για τους μεγιστάνες των εμβολίων που αυξάνουν τον πλούτο τους, καθώς ανεβαίνουν οι μετοχές των «Pfizer» και «***Moderna***». Συγκεκριμένα, η αύξηση των μετοχών της «***BioNTech***» δημιούργησε 4 δισ. δολάρια πρόσθετο πλούτο για τον διευθύνοντα σύμβουλο και ιδρυτή της, που έχει εξαργυρώσει φέτος περίπου 30 εκατ. δολάρια σε μετοχές. Αλλά και οι δυο Γερμανοί αδελφοί, που ήταν οι πρώτοι επενδυτές της «BioNTech», έχουν προσθέσει 8 δισ. δολάρια στην καθαρή περιουσία τους φέτος, αυξάνοντάς την σε περίπου 12,7 δισ. δολάρια έκαστος. Τέλος, ο Διευθύνων Σύμβουλος της «***Moderna***» κέρδισε φέτος 4,8 δισ. δολάρια.

Τα λεφτά είναι πολλά. Πάρα πολλά. Καλύπτουν τα ετήσια ΑΕΠ πολλών κρατών μαζί. Πάμε, όμως, τώρα να δούμε κάποιες άλλες πλευρές των εμβολίων, που χάριν αυτών θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα, όπως μας λένε. Κατ' αρχήν ένας εμβολιασμένος παύει να νοσεί και να μεταφέρει τον ιό; Η απάντηση των ειδικών είναι ότι δεν γνωρίζουμε ακόμα. *«Το χειρότερο σενάριο είναι να έχεις ανθρώπους που κυκλοφορούν άνετα τριγύρω, αλλά με-*

που θα ξεφεύγει από τα αντισώματα που γεννούν τα εμβόλια.

«Δεν έχουμε ξαναδεί ιό όπως αυτός, να υφίσταται τέτοια πίεση. Συνεπώς δεν γνωρίζουμε πώς θα αντιδράσει ο κορωναϊός», δήλωσε ο ιολόγος δρ Γκρίφιν, εξηγώντας ότι για τον λόγο αυτό οι επιστήμονες θα παρακολουθούν τις σταδιακές μεταλλάξεις του και, αν χρειαστεί, θα αλλάξουν τη σύνθεση των εμβολίων, αναπτύσσοντας μια νέα γενιά εμβολίων Covid-19.

Εξετάζοντας πολύπλευρα το ζήτημα των εμβολιασμών, το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε είναι πως, ενώ όπως ομολογούν οι ειδικοί δεν γνωρίζουν αρκετά πράγματα και σε ορισμένα τίποτα, παρ' αυτά οργανώνεται η μεγαλύτερη επιχείρηση εμβολιασμών παγκοσμίως. Επίσης, όπως γίνεται αντιληπτό, δεν υπάρχει καμία περίπτωση για «επιστροφή στην κανονικότητα». Υποσχεσιολογία από την εξουσία με σκοπό την ολοένα και περισσότερο οικονομική, ψυχική και κοινωνική εξάντληση.

Η εισαγωγή στην «***Μεγάλη επανεκκίνηση***» προϋποθέτει την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξαθλίωση. Όπως αναφέρει εξάλλου και ο ίδιος ο ***Klaus Schwab***, *«δεν μπορεί να υπάρξει κανενός είδους επιστροφής στην κανονικότητα»*. Ίσα ίσα η άποψή του είναι ότι πριν από την εμφάνιση του Covid-19, επικράτησε μια *«ψευδαίσθηση κανονικότητας»*.

Το αμερικανικό διεθνούς φήμης και πιο «έγκυρο», όπως χαρακτηρίζεται παγκοσμίως, επιστημονικό περιοδικό ***Science***, στο τεύχος του Νοεμβρίου επιβεβαιώνει τα όσα προαναφέρθησαν για την αποτελεσματικότητα των εμβολίων. Επιπροσθέτως έρχεται να επιβεβαιώσει τη διαιώνιση των επιπτώσεων στην ζωή μας εφ' όσον εκτιμά, πως για τα επόμενα πέντε χρόνια θα μας απασχολεί το ζήτημα της πανδημίας και πως τουλάχιστον για δύο χρόνια ακόμα θα πρέπει να διατηρηθούν τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης.

Ο *Paolo Gulisano* ο οποίος είναι Ιταλός γιατρός και συγγραφέας, ειδικευόμενος στην Προληπτική ιατρική, καθηγητής της Ιστορίας της Ιατρικής, σε άρθρο του θέτει ένα καίριο ερώτημα: ***Τι το διαφορετικό έχει η covid 19 σε σχέση με τους άλλους κορωναϊούς που διαρκούν ένα χρόνο και αυτός θα κρατήσει πέντε χρόνια***; Φυσικά οι ειδικοί δεν μπορούν να απαντήσουν.

Ο του θαύματος, όμως, ο ***Klaus Schwab*** προηγείται του

δυνάστες με τα επιτελεία τους δεν θα άφηναν την ευκαιρία να πάει χαμένη από ένα πρωτόγνωρο και τεραστίων διαστάσεων σε παγκόσμια κλίμακα κοινωνικό πείραμα.

Υπό το πρίσμα της αμφισβήτησης και του σκεπτικισμού όσον αφορά το εμβόλιο, υπάρχουν αρκετές οπτικές, που μπορεί κανείς να δει την επιχείρηση του μαζικού εμβολιασμού. Ο τομέας της ασφάλειας, της αποτελεσματικότητας, της τεχνολογίας mRNA, που εισάγεται καθώς επίσης και η πραγματική αναγκαιότητα για καθολικό εμβολιασμό.

Σε πρώτη φάση ας εξετάσουμε το ζήτημα από την οπτική που θέτει η εξουσία. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτή την εκδοχή, ο εμβολιασμός σε μαζική κλίμακα κρίνεται αναγκαίος προκειμένου να αποκτηθεί η κοινωνική ανοσία, η ανοσία της αγέλης, να αντιμετωπίσουμε τον νέο κορωναϊό και να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα». Μέσω της κατεπείγουσας «αναγκαιότητας» για μαζικό εμβολιασμό, όμως, προκύπτει ένα ζήτημα.

Όπως προαναφέρθηκε και σύμφωνα με τον ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας), για να επιτευχθεί κοινωνική ανοσία πρέπει να εμβολιαστεί το 70% του πληθυσμού ήτοι 5,46 δις άνθρωποι στον πλανήτη. Για την ευκολία της ανάπτυξης των επιχειρημάτων, θα κάνουμε ένα νοητικό άλμα βοηθώντας στην εξίσωση. Ας υποθέσουμε, ότι ο εμβολιασμός γίνεται αποδεκτός χωρίς αντιστάσεις και είμαστε όλοι έτοιμοι να μας τρυπήσουν προκειμένου, όπως μας λένε(,) να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα».

Αυτό αριθμεί σε πρώτη φάση σε 10,92 δισεκατομμύρια δόσεις περίπου. Ένα πρώτο και αφελές ερώτημα, που προκύπτει εδώ, είναι το εξής: υπάρχει αυτό το απόθεμα; Η απάντηση από τα στόματα των υπευθύνων και όχι τα δικά μας είναι κατηγορηματικά αρνητική. Οπότε επαγωγικά οδηγούμαστε να ρωτήσουμε, αφού δεν υπάρχουν οι χρειαζόμενες ποσότητες του εμβολίου, πως θα γυρίσουμε στην διαλαλούμενη πραγματικότητα; Πολύ απλά, αυτό δεν θα συμβεί, ακόμα και αν κάναμε οποιαδήποτε παραχώρηση –που δεν θα κάνουμε ποτέ– στην εξουσία. Απλά, αυτό που θέλουμε να καταδείξουμε είναι το ψέμα της εξουσίας, ακόμα και αν όλα πήγαιναν όπως ήθελε. Άρα ξεκινάμε με μια βασική διαπίστωση. Η πολυσυζητημένη επιστροφή στην κανονικότητα με την έλευση του εμβολίου αποτελεί ένα ακόμα ψέμα.

Το ζήτημα σαφώς και είναι πιο σύνθετο. Τα δίκτυα διανομής περιπλέκονται με τις προηγούμενες εδραιωμένες, αλλά και τις φερέλπουσες αναδυόμενες παγκόσμιες δυνάμεις, τους λεγόμενους περιφερειακούς παίκτες, τις σφαίρες των επιρροών και τους εξελισσόμενους γεωπολιτικούς ανασχεδιασμούς στην σκακιέρα της αναδιαμόρφωσης του κόσμου. Ο ενδοεξουσιαστικός πόλεμος θα οξυνθεί και εκτός των πολέμων δια αντιπροσώπων (που ελέω κορωναϊού δεν σταμάτησαν) λόγου χάριν σε κάποιο κράτος της μέσης ανατολής, θα διεξάγεται και δια μέσου

αποφέρουν το 10% του τζίρου της φαρμακοβιομηχανίας, από το 1%-2% που ήταν πριν από 20 χρόνια. Συνολικά, η παγκόσμια αγορά φαρμάκων κατέγραφε πωλήσεις ύψους 390 δισ. δολάρια στις αρχές του 2001, για να φτάσει το 2019 τα 1,25 τρισ. δολάρια! Αρκεί να δούμε τις επιδοτήσεις που πήραν από τα κράτη οι φαρμακοβιομηχανίες που αναπτύσσουν το εμβόλιο για την Covid-19: Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έδωσε 2,1 δισ. δολάρια σε «***Sanofi***» και GSK για την κλινική ανάπτυξη και κατασκευή εμβολίου, 1,2 δισ. στην «***AstraZeneca***» για 400 εκατ. δόσεις, 456 εκατ. δολάρια στη J&J, 483 εκατ. στη «***Moderna***», 2 δισ. στην «***Pfizer***». Άλλα 750 εκατ. δολάρια πήρε η «***AstraZeneca***» από την Κομισιόν για 300 εκατ. δόσεις.

Επίσης, τα πρώτα στοιχεία βγήκαν πρόσφατα στη δημοσιότητα για τους μεγιστάνες των εμβολίων που αυξάνουν τον πλούτο τους, καθώς ανεβαίνουν οι μετοχές των «Pfizer» και «***Moderna***». Συγκεκριμένα, η αύξηση των μετοχών της «***BioNTech***» δημιούργησε 4 δισ. δολάρια πρόσθετο πλούτο για τον διευθύνοντα σύμβουλο και ιδρυτή της, που έχει εξαργυρώσει φέτος περίπου 30 εκατ. δολάρια σε μετοχές. Αλλά και οι δυο Γερμανοί αδελφοί, που ήταν οι πρώτοι επενδυτές της «BioNTech», έχουν προσθέσει 8 δισ. δολάρια στην καθαρή περιουσία τους φέτος, αυξάνοντάς την σε περίπου 12,7 δισ. δολάρια έκαστος. Τέλος, ο Διευθύνων Σύμβουλος της «***Moderna***» κέρδισε φέτος 4,8 δισ. δολάρια.

Τα λεφτά είναι πολλά. Πάρα πολλά. Καλύπτουν τα ετήσια ΑΕΠ πολλών κρατών μαζί. Πάμε, όμως, τώρα να δούμε κάποιες άλλες πλευρές των εμβολίων, που χάριν αυτών θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα, όπως μας λένε. Κατ' αρχήν ένας εμβολιασμένος παύει να νοσεί και να μεταφέρει τον ιό; Η απάντηση των ειδικών είναι ότι δεν γνωρίζουμε ακόμα. *«Το χειρότερο σενάριο είναι να έχεις ανθρώπους που κυκλοφορούν άνετα τριγύρω, αλλά μεταδίδουν τον ιό παντού»*, δήλωσε ο ιολόγος Στέφεν Γκρίφιν του βρετανικού Πανεπιστημίου του Λιντς. Οι φαρμακευτικές εταιρείες σκοπεύουν να μελετήσουν στο μέλλον ακριβώς αυτό το ζήτημα, δηλαδή κατά **πόσο τα εμβόλια τους προστατεύουν** και από την ίδια τη λοίμωξη.

Ένα ακόμη ερώτημα είναι πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκεί η ανοσία των εμβολίων. Ούτε αυτό μπορούν να το απαντήσουν οι ειδικοί. Θα χρειαστούν μήνες ή και χρόνια για να το μάθουν κι αυτό. Πόσο αποτελεσματικά είναι τα εμβόλια και για ποιους; Οι έως τώρα κλινικές δοκιμές των εμβολίων δεν έχουν συμπεριλάβει μεγάλο αριθμό ομάδων, όπως οι ηλικιωμένοι, τα παιδιά και οι έγκυες. Συνεπώς είναι προς το παρόν δύσκολο να εκτιμηθεί πόσο καλά θα «δουλεύουν» τα εμβόλια σε αυτές και σε άλλες επιμέρους ομάδες του πληθυσμού, π.χ. στους παχύσαρκους και τους ανοσοκατασταλμένους ασθενείς. Συνεπώς, ούτε αυτό το γνωρίζουν οι «ειδικοί». Ασφαλώς, σε αυτό

Εξετάζοντας πολύπλευρα το ζήτημα των εμβολιασμών, το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε είναι πως, ενώ όπως ομολογούν οι ειδικοί δεν γνωρίζουν αρκετά πράγματα και σε ορισμένα τίποτα, παρ' αυτά οργανώνεται η μεγαλύτερη επιχείρηση εμβολιασμών παγκοσμίως. Επίσης, όπως γίνεται αντιληπτό, δεν υπάρχει καμία περίπτωση για «επιστροφή στην κανονικότητα». Υποσχεσιολογία από την εξουσία με σκοπό την ολοένα και περισσότερο οικονομική, ψυχική και κοινωνική εξάντληση.

Η εισαγωγή στην «***Μεγάλη επανεκκίνηση***» προϋποθέτει την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξαθλίωση. Όπως αναφέρει εξάλλου και ο ίδιος ο ***Klaus Schwab***, *«δεν μπορεί να υπάρξει κανενός είδους επιστροφής στην κανονικότητα»*. Ίσα ίσα η άποψή του είναι ότι πριν από την εμφάνιση του Covid-19, επικράτησε μια *«ψευδαίσθηση κανονικότητας»*.

Το αμερικανικό διεθνούς φήμης και πιο «έγκυρο», όπως χαρακτηρίζεται παγκοσμίως, επιστημονικό περιοδικό ***Science***, στο τεύχος του Νοεμβρίου επιβεβαιώνει τα όσα προαναφέρθησαν για την αποτελεσματικότητα των εμβολίων. Επιπροσθέτως έρχεται να επιβεβαιώσει τη διαιώνιση των επιπτώσεων στην ζωή μας εφ' όσον εκτιμά, πως για τα επόμενα πέντε χρόνια θα μας απασχολεί το ζήτημα της πανδημίας και πως τουλάχιστον για δύο χρόνια ακόμα θα πρέπει να διατηρηθούν τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης.

Ο *Paolo Gulisano* ο οποίος είναι Ιταλός γιατρός και συγγραφέας, ειδικευόμενος στην Προληπτική ιατρική, καθηγητής της Ιστορίας της Ιατρικής, σε άρθρο του θέτει ένα καίριο ερώτημα: ***Τί το διαφορετικό έχει η covid 19 σε σχέση με τους άλλους κορωναϊούς που διαρκούν ένα χρόνο και αυτός θα κρατήσει πέντε χρόνια***; Φυσικά οι ειδικοί δεν μπορούν να απαντήσουν.

Ω, του θαύματος, όμως, ο ***Klaus Schwab*** προηγείται του ***Science***, εφ' όσον εκτιμά ότι η «πανδημική κρίση» θα μας απασχολεί και τα επόμενα χρόνια. *«Θα ασχολούμαστε με την επιρροή της («πανδημίας») για πολλά χρόνια, και πολλά πράγματα θα αλλάξουν για πάντα. Έχει προκαλέσει (και θα συνεχίσει να προκαλεί) οικονομική αναστάτωση μνημειακών διαστάσεων»*.

Ανακεφαλαιώνοντας. Οι διαβεβαιώσεις περί επιστροφής στην κανονικότητα που ακούμε από παντού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα εμπόριο ελπίδας, και εντάσσεται ως τεχνική εξαπάτησης στη συνολική στρατηγική της εξουσίας, που με πολιορκητικό κριό την πανδημία επιχειρεί να μετασχηματίσει τον κόσμο. Η μεγάλη επανεκκίνηση, το βιβλίο του Κλάους Σβάμπ προέδρου του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ συμπυκνώνει τις απόψεις των κυρίαρχων. Συμπεριλαμβάνει τις απόψεις και τις θέσεις κι άλλων παγκόσμιων οργανισμών, που αποτελούν και τις

Όπως προαναφέρθηκε και σύμφωνα με τον ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας), για να επιτευχθεί κοινωνική ανοσία πρέπει να εμβολιαστεί το 70% του πληθυσμού ήτοι 5,46 δις άνθρωποι στον πλανήτη. Για την ευκολία της ανάπτυξης των επιχειρημάτων, θα κάνουμε ένα νοητικό άλμα βοηθώντας στην εξίσωση. Ας υποθέσουμε, ότι ο εμβολιασμός γίνεται αποδεκτός χωρίς αντιστάσεις και είμαστε όλοι έτοιμοι να μας τρυπήσουν προκειμένου, όπως μας λένε(,) να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα».

Αυτό αριθμεί σε πρώτη φάση σε 10,92 δισεκατομμύρια δόσεις περίπου. Ένα πρώτο και αφελές ερώτημα, που προκύπτει εδώ, είναι το εξής: υπάρχει αυτό το απόθεμα; Η απάντηση από τα στόματα των υπευθύνων και όχι τα δικά μας είναι κατηγορηματικά αρνητική. Οπότε επαγωγικά οδηγούμαστε να ρωτήσουμε, αφού δεν υπάρχουν οι χρειαζόμενες ποσότητες του εμβολίου, πως θα γυρίσουμε στην διαλαλούμενη πραγματικότητα; Πολύ απλά, αυτό δεν θα συμβεί, ακόμα και αν κάναμε οποιαδήποτε παραχώρηση –που δεν θα κάνουμε ποτέ– στην εξουσία. Απλά, αυτό που θέλουμε να καταδείξουμε είναι το ψέμα της εξουσίας, ακόμα και αν όλα πήγαιναν όπως ήθελε. Άρα ξεκινάμε με μια βασική διαπίστωση. Η πολυσυζητημένη επιστροφή στην κανονικότητα με την έλευση του εμβολίου αποτελεί ένα ακόμα ψέμα.

Το ζήτημα σαφώς και είναι πιο σύνθετο. Τα δίκτυα διανομής περιπλέκονται με τις προηγούμενες εδραιωμένες, αλλά και τις φερέλπουσες αναδυόμενες παγκόσμιες δυνάμεις, τους λεγόμενους περιφερειακούς παίκτες, τις σφαίρες των επιρροών και τους εξελισσόμενους γεωπολιτικούς ανασχεδιασμούς στην σκακιέρα της αναδιαμόρφωσης του κόσμου. Ο ενδοεξουσιαστικός πόλεμος θα οξυνθεί και εκτός των πολέμων δια αντιπροσώπων (που ελέω κορωναϊού δεν σταμάτησαν) λόγου χάριν σε κάποιο κράτος της μέσης ανατολής, θα διεξάγεται και δια μέσου των εμβολίων.

Αν δούμε δε τα οικονομικά οφέλη, θα καταλάβουμε τι διακυβεύεται σε οικονομικό επίπεδο και μόνο. Τα οικονομικά μεγέθη γύρω από το εμβόλιο για τον κοροναϊό είναι αστρονομικά και κάθε χρόνο θα αυξάνονται, μιας και η εξουσία διασφαλίζει πλέον ένα τεράστιο πελατολόγιο. Σύμφωνα με αναλύσεις της ***Morgan Stanley*** και της ***Credit Suisse*** οι εταιρείες, που θα αναπτύξουν εμβόλια Covid-19, θα μοιραστούν συνολικά έσοδα 100 δισ. δολάρια και κέρδη 40 δισ. δολάρια!

Μόνο η αμερικανική «***Pfizer***» και η γερμανική «***BioNTech***» υπολογίζεται ότι θα εισπράξουν το 2021 από τόκων της «***BioNTech***» δημιούργησε 4 δισ. δολάρια πρόσθετο πλούτο για τον διευθύνοντα σύμβουλο και ιδρυτή της, που έχει εξαργυρώσει φέτος περίπου 30 εκατ. δολάρια σε μετοχές. Αλλά και οι δυο Γερμανοί αδελφοί, που ήταν οι πρώτοι επενδυτές της «BioNTech», έχουν προσθέσει 8 δισ. δολάρια στην καθαρή περιουσία τους φέτος, αυξάνοντάς την σε περίπου 12,7 δισ. δολάρια έκαστος. Τέλος, ο Διευθύνων Σύμβουλος της «***Moderna***» κέρδισε φέτος 4,8 δισ. δολάρια.

Τα λεφτά είναι πολλά. Πάρα πολλά. Καλύπτουν τα ετήσια ΑΕΠ πολλών κρατών μαζί. Πάμε, όμως, τώρα να δούμε κάποιες άλλες πλευρές των εμβολίων, που χάριν αυτών θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα, όπως μας λένε. Κατ' αρχήν ένας εμβολιασμένος παύει να νοσεί και να μεταφέρει τον ιό; Η απάντηση των ειδικών είναι ότι δεν γνωρίζουμε ακόμα. *«Το χειρότερο σενάριο είναι να έχεις ανθρώπους που κυκλοφορούν άνετα τριγύρω, αλλά μεταδίδουν τον ιό παντού»*, δήλωσε ο ιολόγος Στέφεν Γκρίφιν του βρετανικού Πανεπιστημίου του Λιντς. Οι φαρμακευτικές εταιρείες σκοπεύουν να μελετήσουν στο μέλλον ακριβώς αυτό το ζήτημα, δηλαδή κατά **πόσο τα εμβόλια τους προστατεύουν** και από την ίδια τη λοίμωξη.

Ένα ακόμη ερώτημα είναι πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκεί η ανοσία των εμβολίων. Ούτε αυτό μπορούν να το απαντήσουν οι ειδικοί. Θα χρειαστούν μήνες ή και χρόνια για να το μάθουν κι αυτό. Πόσο αποτελεσματικά είναι τα εμβόλια και για ποιους; Οι έως τώρα κλινικές δοκιμές των εμβολίων δεν έχουν συμπεριλάβει μεγάλο αριθμό ομάδων, όπως οι ηλικιωμένοι, τα παιδιά και οι έγκυες. Συνεπώς είναι προς το παρόν δύσκολο να εκτιμηθεί πόσο καλά θα «δουλεύουν» τα εμβόλια σε αυτές και σε άλλες επιμέρους ομάδες του πληθυσμού, π.χ. στους παχύσαρκους και τους ανοσοκατασταλμένους ασθενείς. Συνεπώς, ούτε αυτό το γνωρίζουν οι «ειδικοί». Ασφαλώς, σε αυτό το πρώτο «επείγον» στάδιο, σύμφωνα με τον ανοσολόγο Ντάνι Όλτμαν του Κολλεγίου Imperial του Λονδίνου, *«τα πράγματα είναι σαφή: αρπάζει κανείς όποιο εμβόλιο η κυβέρνηση του μπορεί να αγοράσει...»*.

Ένα άλλο ερώτημα που τίθεται είναι, εάν οι μεταλλάξεις του ιού καταστήσουν άχρηστο το εμβόλιο. Εδώ οι ειδικοί ευελπιστούν ότι ο νέος κορωναϊός δεν θα εξελιχθεί έτσι. Να υπενθυμίσουμε, όμως, ότι αυτό συμβαίνει με όλους τους κορωναϊούς και τις ιώσεις. Οι ειδικοί βέβαια, δεν κρύβουν την ανησυχία τους μήπως οι μαζικοί παγκόσμιοι εμβολιασμοί ασκήσουν τεράστια εξελικτική πίεση στον κοροναϊό να μεταλλαχθεί και να αναδείξει ένα στέλεχος χαρακτηρίζεται παγκοσμίως, επιστημονικό περιοδικό ***Science***, στο τεύχος του Νοεμβρίου επιβεβαιώνει τα όσα προαναφέρθησαν για την αποτελεσματικότητα των εμβολίων. Επιπροσθέτως έρχεται να επιβεβαιώσει τη διαιώνιση των επιπτώσεων στην ζωή μας εφ' όσον εκτιμά, πως για τα επόμενα πέντε χρόνια θα μας απασχολεί το ζήτημα της πανδημίας και πως τουλάχιστον για δύο χρόνια ακόμα θα πρέπει να διατηρηθούν τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης.

Ο *Paolo Gulisano* ο οποίος είναι Ιταλός γιατρός και συγγραφέας, ειδικευόμενος στην Προληπτική ιατρική, καθηγητής της Ιστορίας της Ιατρικής, σε άρθρο του θέτει ένα καίριο ερώτημα: ***Τι το διαφορετικό έχει η covid 19 σε σχέση με τους άλλους κορωναϊούς που διαρκούν ένα χρόνο και αυτός θα κρατήσει πέντε χρόνια***; Φυσικά οι ειδικοί δεν μπορούν να απαντήσουν.

Ω, του θαύματος, όμως, ο ***Klaus Schwab*** προηγείται του ***Science***, εφ' όσον εκτιμά ότι η «πανδημική κρίση» θα μας απασχολεί και τα επόμενα χρόνια. *«Θα ασχολούμαστε με την επιρροή της («πανδημίας») για πολλά χρόνια, και πολλά πράγματα θα αλλάξουν για πάντα. Έχει προκαλέσει (και θα συνεχίσει να προκαλεί) οικονομική αναστάτωση μνημειακών διαστάσεων»*.

Ανακεφαλαιώνοντας. Οι διαβεβαιώσεις περί επιστροφής στην κανονικότητα που ακούμε από παντού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα εμπόριο ελπίδας, και εντάσσεται ως τεχνική εξαπάτησης στη συνολική στρατηγική της εξουσίας, που με πολιορκητικό κριό την πανδημία επιχειρεί να μετασχηματίσει τον κόσμο. Η μεγάλη επανεκκίνηση, το βιβλίο του Κλάους Σβάμπ προέδρου του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ συμπυκνώνει τις απόψεις των κυρίαρχων. Συμπεριλαμβάνει τις απόψεις και τις θέσεις κι άλλων παγκόσμιων οργανισμών, που αποτελούν και τις λεγόμενες δεξαμενές σκέψεις και εντάσσεται στους ήδη ανακοινωμένους στόχους των κυρίαρχων με την περιβόητη ατζέντα 2030 κλπ.

Όπως θα δούμε, κομβικό ρόλο θα παίξει η λεγόμενη ***τέταρτη βιομηχανική επανάσταση***. Η ψηφιοποίηση του κόσμου και της ζωής μας και ο απόλυτος έλεγχος τους από αλγόριθμους, λογισμικά, τεχνητή νοημοσύνη κλπ. Είμαστε στη δύση του κόσμου, όπως τον ξέραμε και στην μετάβαση σε μια δυστοπία, σ' ένα ακόμη «θαυμαστό καινούργιο κόσμο», στον οποίο, δίχως αντίσταση, η ζωή που ξέραμε θ' αποτελεί απλά ανάμνηση...

Απάτσι

Η ζωή στο βωμό της επιβίωσης

Ο σκληρός όρος της επιβίωσης έρχεται συχνά σε ρήξη με το φυσικό ρόλο της ζωής σε σημείο που η συνεργασία μεταξύ τους να φαντάζει από δύσκολη έως ακατόρθωτη. Το ατομικό φαντασιακό αδυνατεί να συνυπάρξει με το κοινό πραγματικό. Από τη φυσική ανάγκη μας να τραφούμε έως την πνευματική αναζήτηση –επομένως και της δυνατότητας ανάλυσης της παρούσης κατάστασης– αποκαλύπτονται πτυχές άγνωστες προς εμάς μα εξ ίσου απαραίτητες (όπως και η τροφή) για τη μετάδοση πληροφοριών μεταξύ μας αλλά και για την κατανόηση μιας συμπαντικής/κοσμικής αλληλεπίδρασης που μέσω της διεργασίας εξήγησης θα μας δοθεί η ευκαιρία να συμβιώσουμε αρμονικά με τον εαυτό μας και τον κόσμο που γεννιόμαστε και οφείλουμε να σεβαστούμε έως την ολοκλήρωση της ζωής και τη φυσική μας κατάληξη που είναι ο θάνατος.

Η πορεία των κοινωνιών μέχρι σήμερα απέδειξε πως κανένα σύστημα δεν είναι ικανό –και κυρίως δεν επιθυμεί– να ευαισθητοποιήσει τον άνθρωπο και να τον βοηθήσει να ανέλθει πνευματικά. Κάθε σύστημα (οικονομικό, κοινωνικό, θρησκευτικό) έχει ως στόχο την μεταχείριση των ανθρώπων και τη χρησιμοποίησή τους για την επίτευξη των στόχων τους που είναι το κέρδος και η διαιώνιση φοβικών ατόμων, υπόδουλων και άβουλων. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων συνήθως είναι ό,τι τους έχουν πει (πως είναι) και όχι αυτό που πραγματικά είναι. Η «ευφυία» των συστημάτων έγκειται στην άγνοια των ανθρώπων για τον εαυτό τους, με αποτέλεσμα οι πρώτοι να πείθουν και οι δεύτεροι να ακολουθούν τυφλά απορρίπτοντας κάθε ευκαιρία για βελτίωση της ποιότητας ζωής τους και ενδοσκόπηση του «είναι» τους.

Οι άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να προφασίζονται διάφορες δικαιολογίες (με τη μορφή απολογιών, αποδοχής ενοχών, εμφάνισης φοβικών συνδρόμων) μόνο και μόνο για να μην έρθουν σε σύγκρουση με τα συστήματα. Αποφεύγουν εκούσια είτε ακούσια την οποιαδήποτε ρήξη με τα συστημικά πρότυπα, καθοδηγούμενοι από το αρχέγονο ένστικτο του φόβου, απομονώνοντας το ένστικτο της περιέργειας και της όρεξης να μάθουν κάτι καινούριο ή άγνωστο μέχρι τώρα.

Τα συστήματα κατάφεραν, με τη διαρκή μελέτη τους πάνω στον άνθρωπο, να επικρατήσουν και να επιβλη-

σωπικότητάς μας από το γενικότερο κοινωνικό σύνολο, αφαιρώντας μας έτσι την πνευματική ικανοποίηση που πηγάζει από τη διαφορετικότητα –τόσο της εσωτερικής όσο και της εξωτερικής εικόνας μας.

Η τιμωρία του «φαίνεσθαι» και η ανυπαρξία του «είναι» προκαλεί τη ζωή μας σε ένα παιχνίδι που δεν επιλέξαμε αλλά υποχρεούμαστε να τηρούμε ευλαβικά χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις ή επιχειρήματα: σαν να γεννιόμαστε προορισμένοι να ζήσουμε όλη μας τη ζωή σε ένα ενυδρείο αφήνοντάς μας λίγο λίγο να αργοπεθαίνουμε. Η ανάγκη να ζεις και όχι απλά να υπάρχεις ίσως είναι από τις δυσκολότερες αποφάσεις που καλείται να πάρει ένας άνθρωπος στο βραχύχρονο πέρασμά του στον κύκλο της ζωής. Ζούμε με προκαταβολικές λέξεις αρθρώνοντας μο-

πρακτικές χαλιναγώγησης των ανθρωπίνων ενστίκτων, να διαφημίζονται ως φιλάνθρωποι –εις βάρος των αλληλέγγυων– μέσα από εράνους και δωρεές, να τεμαχίζουν τις ώρες μας αποτρέποντάς μας να βιώσουμε δημιουργικές στιγμές, να υποκινούν τα βήματά μας κι ύστερα να τα παρουσιάζουν ως δικές μας αυθόρμητες κινήσεις ή παρεμβάσεις, να μας υπαγορεύουν τις υποχρεώσεις μας και να απαγορεύουν τα δικαιώματά μας, να τρέφονται με τους φόβους μας και την απομάκρυνσή μας από τα όνειρά μας.

Η λίστα με τα συστημικά τερτίπια δεν θα σταματήσει εάν δεν κάνουμε το πρώτο βήμα προς τη «μεταμόρφωσή» μας σε αυτό που είμαστε και όχι σε αυτό που μας είπαν πως είμαστε. Μια στιγμή απόφασης αρκεί να αλλάξει κι εμάς και τη διαδρομή μας στη ζωή. Όσο αρνούμαστε

Η ζωή στο βωμό της επιβίωσης

δοση πληροφοριών μεταξύ μας αλλά και για την κατανόηση μιας συμπαντικής/κοσμικής αλληλεπίδρασης που μέσω της διεργασίας εξήγησης θα μας δοθεί η ευκαιρία να συμβιώσουμε αρμονικά με τον εαυτό μας και τον κόσμο που γεννιόμαστε και οφείλουμε να σεβαστούμε έως την ολοκλήρωση της ζωής και τη φυσική μας κατάληξη που είναι ο θάνατος.

Η πορεία των κοινωνιών μέχρι σήμερα απέδειξε πως κανένα σύστημα δεν είναι ικανό –και κυρίως δεν επιθυμεί– να ευαισθητοποιήσει τον άνθρωπο και να τον βοηθήσει να ανέλθει πνευματικά. Κάθε σύστημα (οικονομικό, κοινωνικό, θρησκευτικό) έχει ως στόχο την μεταχείριση των ανθρώπων και τη χρησιμοποίησή τους για την επίτευξη των στόχων τους που είναι το κέρδος και η διαιώνιση φοβικών ατόμων, υπόδουλων και άβουλων. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων συνήθως είναι ό,τι τους έχουν πει (πως είναι) και όχι αυτό που πραγματικά είναι. Η «ευφυία» των συστημάτων έγκειται στην άγνοια των ανθρώπων για τον εαυτό τους, με αποτέλεσμα οι πρώτοι να πείθουν και οι δεύτεροι να ακολουθούν τυφλά απορρίπτοντας κάθε ευκαιρία για βελτίωση της ποιότητας ζωής τους και ενδοσκόπηση του «είναι» τους.

Οι άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να προφασίζονται διάφορες δικαιολογίες (με τη μορφή απολογιών, αποδοχής ενοχών, εμφάνισης φοβικών συνδρόμων) μόνο και μόνο για να μην έρθουν σε σύγκρουση με τα συστήματα. Αποφεύγουν εκούσια είτε ακούσια την οποιαδήποτε ρήξη με τα συστημικά πρότυπα, καθοδηγούμενοι από το αρχέγονο ένστικτο του φόβου, απομονώνοντας το ένστικτο της περιέργειας και της όρεξης να μάθουν κάτι καινούριο ή άγνωστο μέχρι τώρα.

Τα συστήματα κατάφεραν, με τη διαρκή μελέτη τους πάνω στον άνθρωπο, να επικρατήσουν και να επιβληθούν, μετατρέποντάς τον σε υποχείριο έτοιμο να δεχθεί «αποφάσεις» που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα της ζωής του ή την κοσμοθεωρία του όσον αφορά την αντίληψη που έχει για τη ζωή. Σαν πειραματόζωα κλεισμένα στο κλουβί τους, περιμένουμε να τελειώσει το μαρτύριο της ζωής από κάποιον «σωτήρα» που τυχαία θα βρεθεί στο δρόμο μας. Αντί, λοιπόν, να απαγκιστρωθούμε από το δόλωμα της συνήθειας και τις τεχνητές εικόνες τρόμου που μας προβάλλουν, προτιμούμε να υπομένουμε τα βασανιστήριά μας και να υποτασσόμαστε απέναντι στους «σοφούς άρχοντες» και τις πράξεις ασυδοσίας τους. Τα βιώματα συνήθως αποτελούν την αφετηρία των επιλογών μας. Δεν θα κρίνουμε εάν οι επιλογές μας είναι σωστές ή λάθος (και ποιος μπορεί τελικά να κρίνει τι είναι σωστό και τι λάθος;). Η χρονική στιγμή που λαμβάνεται μια απόφαση καθορίζει τη μελλοντική –επομένως και την εξελικτική– πορεία αποσαφήνισης τόσο των δικαιωμάτων όσο και των υποχρεώσεων ενός ατόμου.

σωπικότητάς μας από το γενικότερο κοινωνικό σύνολο, αφαιρώντας μας έτσι την πνευματική ικανοποίηση που πηγάζει από τη διαφορετικότητα –τόσο της εσωτερικής όσο και της εξωτερικής εικόνας μας.

Η τιμωρία του «φαίνεσθαι» και η ανυπαρξία του «είναι» προκαλεί τη ζωή μας σε ένα παιχνίδι που δεν επιλέξαμε αλλά υποχρεούμαστε να τηρούμε ευλαβικά χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις ή επιχειρήματα: σαν να γεννιόμαστε προορισμένοι να ζήσουμε όλη μας τη ζωή σε ένα ενυδρείο αφήνοντάς μας λίγο λίγο να αργοπεθαίνουμε. Η ανάγκη να ζεις και όχι απλά να υπάρχεις ίσως είναι από τις δυσκολότερες αποφάσεις που καλείται να πάρει ένας άνθρωπος στο βραχύχρονο πέρασμά του στον κύκλο της ζωής. Ζούμε με προκαταβολικές λέξεις αρθρώνοντας μονάχα εκείνες που αρέσκονται οι άλλοι να ακούνε. Και τότε το κύμα της αναζήτησης έρχεται να σαρώσει τις παραδοσιακές περγαμηνές και να καλύψει την αρχέγονη ανάγκη μας να ζήσουμε τη στιγμή: τη στιγμή που ο ήλιος ζεσταίνει την ψυχή μας, τη στιγμή που κλαίμε σαν μικρά παιδιά (αλήθεια, γιατί δεν θεωρείται πρέπον να κλαίει ένας μεγάλος;), τη στιγμή που δραπετεύουμε από το «εγώ» μας συντροφεύοντας το «εμείς», τη στιγμή που δραπετεύουμε από το ανύπαρκτο κελί μας χαρούμενοι και αναγεννημένοι, τη στιγμή που δεν φοβόμαστε να απαιτήσουμε από τον εαυτό μας το πολυπόθητο βήμα προς την ελευθερία συμπαρασύροντας –με το παράδειγμά μας– κι άλλους στο δρόμο της πνευματικής απελευθέρωσης και αποκατάστασης της αδικίας από την πολύχρονη μανία των εξουσιαστικών συστημάτων να κουρελιάζουν τα σώματά μας, να αποκοιμίζουν τους πόθους μας, να μας απωθούν από το «σήμερα και το τώρα», να διαλύουν τα σώματά μας από την προσπάθεια επιβίωσης, να φτιάχνουν στρατούς

πρακτικές χαλιναγώγησης των ανθρωπίνων ενστίκτων, να διαφημίζονται ως φιλάνθρωποι –εις βάρος των αλληλέγγυων– μέσα από εράνους και δωρεές, να τεμαχίζουν τις ώρες μας αποτρέποντάς μας να βιώσουμε δημιουργικές στιγμές, να υποκινούν τα βήματά μας κι ύστερα να τα παρουσιάζουν ως δικές μας αυθόρμητες κινήσεις ή παρεμβάσεις, να μας υπαγορεύουν τις υποχρεώσεις μας και να απαγορεύουν τα δικαιώματά μας, να τρέφονται με τους φόβους μας και την απομάκρυνσή μας από τα όνειρά μας.

Η λίστα με τα συστημικά τερτίπια δεν θα σταματήσει εάν δεν κάνουμε το πρώτο βήμα προς τη «μεταμόρφωση» μας σε αυτό που είμαστε και όχι σε αυτό που μας είπαν πως είμαστε. Μια στιγμή απόφασης αρκεί να αλλάξει κι εμάς και τη διαδρομή μας στη ζωή. Όσο αρνούμαστε να κοιτάξουμε κατάματα τους φόβους που μας φύτεψαν τόσο θα προσποιούμαστε και θα δυστυχούμε. Η γέννηση ενός ανθρώπου δεν τον καθιστά υπεύθυνο ούτε για την καταγωγή του ούτε για τις πεποιθήσεις ή προτιμήσεις του. Μας προβάλλουν έναν κόσμο ξένο προς τη φύση μας υποχρεώνοντάς μας να τον αποδεχτούμε ως φυσικό. Η οικοδόμηση των –επινοημένων– κοινωνιών θεμελιώνεται πάνω σε γερασμένες ιδέες από άτομα προκατειλημμένα, που κύριο μέλημά τους είναι η κατάκτηση της εξουσίας και η «ενοποίηση» κάθε ζωντανής μορφής κάτω από τον μανδύα του ολοκληρωτισμού. Αντικαθιστούν τη χαρά και την έξαψη της ζωής με το δεσποτικό βαθιά ριζωμένο «είναι» τους, αφαιρώντας από το άτομο την ενέργεια και τη διάθεση για πειραματισμούς. Οι θεσμοθέτες, (υπο)στηρίζοντας τα κοινωνικά κατάλοιπα, φροντίζουν να προσαρμόζουν την ηθική της εποχής σε αποστειρωμένα κουτιά στα οποία φυλάσσουν τα λάφυρα από τις κλοπές που έχει υποστεί η ιχνάδα κάθε ζωντανού οργανισμού.

έχουν πει (πως είναι) και όχι αυτό που πραγματικά είναι. Η «ευφυία» των συστημάτων έγκειται στην άγνοια των ανθρώπων για τον εαυτό τους, με αποτέλεσμα οι πρώτοι να πείθουν και οι δεύτεροι να ακολουθούν τυφλά απορρίπτοντας κάθε ευκαιρία για βελτίωση της ποιότητας ζωής τους και ενδοσκόπηση του «είναι» τους.

Οι άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να προφασίζονται διάφορες δικαιολογίες (με τη μορφή απολογιών, αποδοχής ενοχών, εμφάνισης φοβικών συνδρόμων) μόνο και μόνο για να μην έρθουν σε σύγκρουση με τα συστήματα. Αποφεύγουν εκούσια είτε ακούσια την οποιαδήποτε ρήξη με τα συστημικά πρότυπα, καθοδηγούμενοι από το αρχέγονο ένστικτο του φόβου, απομονώνοντας το ένστικτο της περιέργειας και της όρεξης να μάθουν κάτι καινούριο ή άγνωστο μέχρι τώρα.

Τα συστήματα κατάφεραν, με τη διαρκή μελέτη τους πάνω στον άνθρωπο, να επικρατήσουν και να επιβληθούν, μετατρέποντάς τον σε υποχείριο έτοιμο να δεχθεί «αποφάσεις» που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα της ζωής του ή την κοσμοθεωρία του όσον αφορά την αντίληψη που έχει για τη ζωή. Σαν πειραματόζωα κλεισμένα στο κλουβί τους, περιμένουμε να τελειώσει το μαρτύριο της ζωής από κάποιον «σωτήρα» που τυχαία θα βρεθεί στο δρόμο μας. Αντί, λοιπόν, να απαγκιστρωθούμε από το δόλωμα της συνήθειας και τις τεχνητές εικόνες τρόμου που μας προβάλλουν, προτιμούμε να υπομένουμε τα βασανιστήριά μας και να υποτασσόμαστε απέναντι στους «σοφούς άρχοντες» και τις πράξεις ασυδοσίας τους. Τα βιώματα συνήθως αποτελούν την αφετηρία των επιλογών μας. Δεν θα κρίνουμε εάν οι επιλογές μας είναι σωστές ή λάθος (και ποιος μπορεί τελικά να κρίνει τι είναι σωστό και τι λάθος;). Η χρονική στιγμή που λαμβάνεται μια απόφαση καθορίζει τη μελλοντική –επομένως και την εξελικτική– πορεία αποσαφήνισης τόσο των δικαιωμάτων όσο και των υποχρεώσεων ενός ατόμου.

Ο άνθρωπος, από το νεαρό της ηλικίας του, αναζητά την ατομική του αναγνώριση μέσα στο κοινωνικό σύνολο και την επιβεβαίωση του «πράττειν ορθώς». Νουθετούμαστε να υπακούμε τους μεγαλύτερους και να μην φέρνουμε αντιρρήσεις στις αποφάσεις τους, χωρίς να μας εξηγούν εάν και κατά πόσον αυτές οι αποφάσεις θεωρούνται λογικές. Περιμένουμε την επιβράβευση σαν τα σκυλάκια που μόλις καταφέρουν να σταθούν στα δυο τους πόδια το αφεντικό τους τα επιβραβεύει προσφέροντάς τους μια λιχουδιά. Οι άνθρωποι βιώνουμε την επιβράβευση ως ηθικό, αναγνωριστικό στοιχείο της αποδοχής της προσωπικότητάς μας από το γενικότερο κοινωνικό σύνολο, αφαιρώντας μας έτσι την πνευματική ικανοποίηση που πηγάζει από τη διαφορετικότητα –τόσο της εσωτερικής όσο και της εξωτερικής εικόνας μας.

Η τιμωρία του «φαίνεσθαι» και η ανυπαρξία του «είναι» προκαλεί τη ζωή μας σε ένα παιχνίδι που δεν επιλέξαμε αλλά υποχρεούμαστε να τηρούμε ευλαβικά χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις ή επιχειρήματα: σαν να γεννιόμαστε προορισμένοι να ζήσουμε όλη μας τη ζωή σε ένα ενυδρείο αφήνοντάς μας λίγο λίγο να αργοπεθαίνουμε. Η ανάγκη να ζεις και όχι απλά να υπάρχεις ίσως είναι από τις δυσκολότερες αποφάσεις που καλείται να πάρει ένας άνθρωπος στο βραχύχρονο πέρασμά του στον κύκλο της ζωής. Ζούμε με προκαταβολικές λέξεις αρθρώνοντας μονάχα εκείνες που αρέσκονται οι άλλοι να ακούνε. Και τότε το κύμα της αναζήτησης έρχεται να σαρώσει τις παραδοσιακές περγαμηνές και να καλύψει την αρχέγονη ανάγκη μας να ζήσουμε τη στιγμή: τη στιγμή που ο ήλιος ζεσταίνει την ψυχή μας, τη στιγμή που κλαίμε σαν μικρά παιδιά (αλήθεια, γιατί δεν θεωρείται πρέπον να κλαίει ένας μεγάλος;), τη στιγμή που δραπετεύουμε από το «εγώ» μας συντροφεύοντας το «εμείς», τη στιγμή που δραπετεύουμε από το ανύπαρκτο κελί μας χαρούμενοι και αναγεννημένοι, τη στιγμή που δεν φοβόμαστε να απαιτήσουμε από τον εαυτό μας το πολυπόθητο βήμα προς την ελευθερία συμπαρασύροντας –με το παράδειγμά μας– κι άλλους στο δρόμο της πνευματικής απελευθέρωσης και αποκατάστασης της αδικίας από την πολύχρονη μανία των εξουσιαστικών συστημάτων να κουρελιάζουν τα σώματά μας, να αποκοιμίζουν τους πόθους μας, να μας απωθούν από το «σήμερα και το τώρα», να διαλύουν τα σώματά μας από την προσπάθεια επιβίωσης, να φτιάχνουν στρατούς εις το όνομα της ειρήνης, να εκμεταλλεύονται καταστάσεις και ανθρώπους κάτω από τον μανδύα του καλού ποιμένα, να μιλάνε για την πείνα και τη φτώχεια που δεν έχουν βιώσει ποτέ τους, να μας συμπεριφέρονται ως κατακτητές ελέω υπηκόων (που αδυνατούν να καταλάβουν πως είναι κι αυτοί αιχμάλωτοι), να φυγαδεύουν δολοφόνους και να υποθάλπουν απατεώνες, να μας δίνουν υποσχέσεις για μια καλύτερη ζωή –απροσδιορίστου χρόνου υλοποίησής της–, να μονοπωλούν το ενδιαφέρον αφερέγγυων ατόμων μεγαλώνοντας τη λίστα με τους «επώνυμους ευεργέτες», να εξαπατούν λαούς, να εφευρίσκουν πρακτικές χαλιναγώγησης των ανθρωπίνων ενστίκτων, να διαφημίζονται ως φιλάνθρωποι –εις βάρος των αλληλέγγυων– μέσα από εράνους και δωρεές, να τεμαχίζουν τις ώρες μας αποτρέποντάς μας να βιώσουμε δημιουργικές στιγμές, να υποκινούν τα βήματά μας κι ύστερα να τα παρουσιάζουν ως δικές μας αυθόρμητες κινήσεις ή παρεμβάσεις, να μας υπαγορεύουν τις υποχρεώσεις μας και να απαγορεύουν τα δικαιώματά μας, να τρέφονται με τους φόβους μας και την απομάκρυνσή μας από τα όνειρά μας.

Η λίστα με τα συστημικά τερτίπια δεν θα σταματήσει εάν δεν κάνουμε το πρώτο βήμα προς τη «μεταμόρφωσή» μας σε αυτό που είμαστε και όχι σε αυτό που μας είπαν πως είμαστε. Μια στιγμή απόφασης αρκεί να αλλάξει κι εμάς και τη διαδρομή μας στη ζωή. Όσο αρνούμαστε να κοιτάξουμε κατάματα τους φόβους που μας φύτεψαν τόσο θα προσποιούμαστε και θα δυστυχούμε. Η γέννηση ενός ανθρώπου δεν τον καθιστά υπεύθυνο ούτε για την καταγωγή του ούτε για τις πεποιθήσεις ή προτιμήσεις του. Μας προβάλλουν έναν κόσμο ξένο προς τη φύση μας υποχρεώνοντάς μας να τον αποδεχτούμε ως φυσικό. Η οικοδόμηση των –επινοημένων– κοινωνιών θεμελιώνεται πάνω σε γερασμένες ιδέες από άτομα προκατειλημμένα, που κύριο μέλημά τους είναι η κατάκτηση της εξουσίας και η «ενοποίηση» κάθε ζωντανής μορφής κάτω από τον μανδύα του ολοκληρωτισμού. Αντικαθιστούν τη χαρά και την έξαψη της ζωής με το δεσποτικό βαθιά ριζωμένο «είναι» τους, αφαιρώντας από το άτομο την ενέργεια και τη διάθεση για πειραματισμούς. Οι θεσμοθέτες, (υπο)στηρίζοντας τα κοινωνικά κατάλοιπα, φροντίζουν να προσαρμόζουν την ηθική της εποχής σε αποστειρωμένα κουτιά στα οποία φυλάσσουν τα λάφυρα από τις κλοπές που έχει υποστεί η ικμάδα κάθε ζωντανού οργανισμού.

Οι κοινωνίες βιώνουν τις αλλαγές ως ένας ζωντανός οργανισμός που κινείται, αναπνέει, βιώνει, εξελίσσεται και προπαντός ονειρεύεται. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει από έναν άνθρωπο την ανάγκη του να ονειρεύεται. Έχουμε τη συνήθεια να κατακρίνουμε τους ουτοπιστές ως όντα μη γήινα. Αλίμονο εάν δεν υπήρχαν οραματιστές κι ονειροπόλοι, αλίμονο εάν στερούσαμε από τους ανθρώπους τη θετική αύρα που αποκομίζουν από την πιο απλή προβολή της πραγματικότητας. Φανταστείτε έναν κόσμο χωρίς τις ανάσες που μας δίνει η φύση, η αλληλεγγύη, η συναναστροφή, η συντροφικότητα, η δημιουργία

μέσα από αντίξοες συνθήκες. Μήπως πρέπει να εστιάσουμε στα θετικά της ζωής και όχι στα αρνητικά της; Μιλάμε συνεχώς για το ανέφικτο της ουτοπίας, ενώ ανεχόμαστε μια δυστοπική κοινωνία στο όνομα του κέρδους και της διαιώνισης μιας παραδοσιακής ελίτ «πεφωτισμένων» που ζουν εις βάρος των πολλών.

Είναι οδυνηρό να μιλάμε και να μεγαλώνουμε συνεχώς με το φόβο του θανάτου αντί να εμπνεόμαστε από τις δυσκολίες της ζωής και την απλότητα των πράξεων μας. Ας γίνει μέλημά μας η αρμονική συνύπαρξή μας με τη φύση, με τα χαρίσματά μας, με τις πνευματικές αναζητήσεις μας, με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, με τα ερωτήματα που μας βασανίζουν και που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει μια σαφή απάντηση πέρα από εμάς (γιατί πολύ απλά κανείς άλλος δεν γνωρίζει τον εαυτό μας όσο εμείς). Ας σταματήσει να μας φοβίζει η κάθε αλλαγή μέσα κι έξω μας. Τα χρονικά περιθώρια που μας επιβάλλουν από την ώρα που γεννιόμαστε δρουν ως καταλύτες της ύπαρξής μας. Μας εξουσιάζουν οι σελίδες ενός ημερολογίου, οι δείκτες των ρολογιών, η αναζήτηση τροφής, η εύρεση εργασίας, οι (απο)μιμήσεις, οι κοινωνικές υποχρεώσεις, η αποδοχή κάθε εθιμοτυπικής ρουτίνας, ακόμη χειρότερα η υπακοή σε έναν θεό ή σε ένα κράτος. Καταχρώμαστε πολύτιμο χρόνο μιμούμενοι ρόλους, αποκομμένοι από την ουσία της ατομικής μας ελευθερίας. Η ατομική προσέγγιση θα μας οδηγήσει στη συλλογική, αρμονική συνύπαρξη.

Η προσκόλληση σε τακτικές παρελθόντων χρόνων έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εικονικών ανθρώπων ανυπακοής, έχει την ευχαρίστηση της μοιρασιάς και τη μοναχικότητα του συνόλου, έχει την αγάπη για το ωραίο και την τάση να ανθίζει σε δύσκολους καιρούς, έχει την υπομονή της παρατηρητικότητας και τη σιωπή της συντροφικότητας. Κάθε βήμα προς την ελευθερία ισοδυναμεί με ένα άλμα προς την αναρχία.

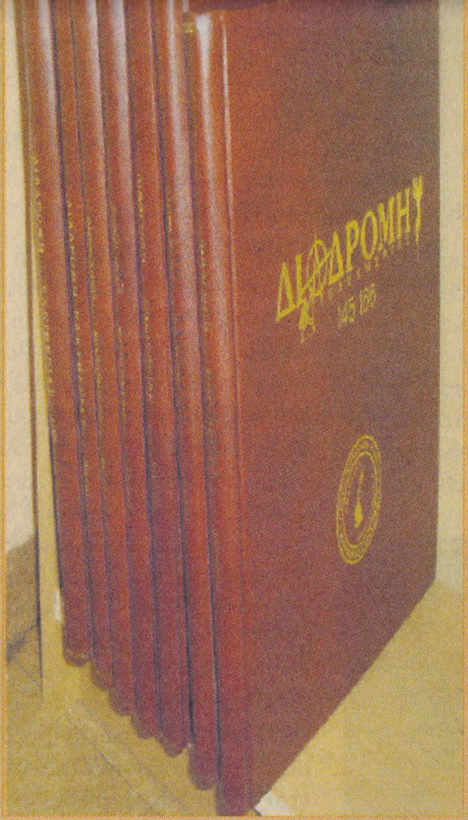
Πόσο λογικό είναι να βλέπουμε την ασυδοσία και να μην αντιδρούμε; Πόσο λογικό είναι να ξέρουμε πως δολοφονούνται άνθρωποι και να μην εξοργιζόμαστε; Ή πόσο λογικό είναι να δουλεύουμε χωρίς να απολαμβάνουμε ούτε καν τα βασικά; Οικογένειά μας είναι όλος ο κόσμος. Αδέρφια μας είναι όλοι και όλες από εμάς που καταφέρνουμε να σηκωθούμε στα πόδια μας και παλεύουμε να καταργήσουμε τις ταμπέλες που μας κολλάνε για να μας εντάξουν οπωσδήποτε κάπου. Δεν υπάρχουν ελαφρυντικά για την κακή ποιότητα ζωής ή το διασυρμό όσων αρνούνται να ταυτιστούν με το ομοιόμορφο ή να ακολουθήσουν μια τυφλή από μίσος μάζα. Όταν μισείς τον έρωτα και την ελευθερία, δεν είσαι σε θέση να μιλάς ή να δίνεις συμβουλές για τον έρωτα και την ελευθερία. Όταν μισείς τη φύση, δεν είσαι σε θέση να αποκαλείσαι φυσιολάτρης. Όταν γεμίζεις υλικά τη ζωή σου στερώντας τα από κάποιον άλλο, δεν είσαι σε θέση να μιλάς για αλληλεγγύη. Όταν αδυνατείς να αντιληφθείς πως είμαστε περαστικοί και φέρεσαι μνησίκακα, δεν είσαι σε θέση να επικαλείσαι την ευσπλαχνία των θεών. Όταν ξεπουλάς τα όνειρά σου στο κράτος εξαγοράζοντας ευκολίες, δεν έχεις το δικαίωμα να αποκαλείσαι ανεξάρτητος. Όταν γυρίζεις το βλέμμα από την άλλη και

Είναι οδυνηρό να μιλάμε και να μεγαλώνουμε συνεχώς με το φόβο του θανάτου αντί να εμπνεόμαστε από τις δυσκολίες της ζωής και την απλότητα των πράξεων μας. Ας γίνει μέλημά μας η αρμονική συνύπαρξή μας με τη φύση, με τα χαρίσματά μας, με τις πνευματικές αναζητήσεις μας, με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, με τα ερωτήματα που μας βασανίζουν και που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει μια σαφή απάντηση πέρα από εμάς (γιατί πολύ απλά κανείς άλλος δεν γνωρίζει τον εαυτό μας όσο εμείς). Ας σταματήσει να μας φοβίζει η κάθε αλλαγή μέσα κι έξω μας. Τα χρονικά περιθώρια που μας επιβάλλουν από την ώρα που γεννιόμαστε δρουν ως καταλύτες της ύπαρξής μας. Μας εξουσιάζουν οι σελίδες ενός ημερολογίου, οι δείκτες των ρολογιών, η αναζήτηση τροφής, η εύρεση εργασίας, οι (απο)μιμήσεις, οι κοινωνικές υποχρεώσεις, η αποδοχή κάθε εθιμοτυπικής ρουτίνας, ακόμη χειρότερα η υπακοή σε έναν θεό ή σε ένα κράτος. Καταχρώμαστε πολύτιμο χρόνο μιμούμενοι ρόλους, αποκομμένοι από την ουσία της ατομικής μας ελευθερίας. Η ατομική προσέγγιση θα μας οδηγήσει στη συλλογική, αρμονική συνύπαρξη.

Η προσκόλληση σε τακτικές παρελθόντων χρόνων έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εικονικών ανθρώπων που μεταφέρουν τη σκιά τους από μέρα σε μέρα, από τόπο σε τόπο, χωρίς να αισθάνονται την παραμικρή ευχαρίστηση ή έστω έκπληξη. Αποφεύγουν να βιώσουν τη συγκίνηση των δικών τους στιγμών κι όταν αυτό συμβαίνει νιώθουν σχεδόν ένοχοι. Πλημμυρισμένοι από φοβικά κατάλοιπα, οι άνθρωποι συγκρούονται με κάθε τι διαφορετικό, με πρόσχημα τη διατήρηση του «σωστού». Μια ομάδα καιροσκόπων έπεισε τους ανθρώπους πως ο μοναδικός λόγος ύπαρξής τους είναι η εμπέδωση της διατήρησης των αρχών, χωρίς φυσικά να μας εξηγήσουν τι σημαίνει αρχές και ποιος τελικά θα κληθεί να λογοδοτήσει μπροστά

Πόσο λογικό είναι να βλέπουμε την ασυδοσία και να μην αντιδρούμε; Πόσο λογικό είναι να ξέρουμε πως δολοφονούνται άνθρωποι και να μην εξοργιζόμαστε; Ή πόσο λογικό είναι να δουλεύουμε χωρίς να απολαμβάνουμε ούτε καν τα βασικά; Οικογένειά μας είναι όλος ο κόσμος. Αδέρφια μας είναι όλοι και όλες από εμάς που καταφέρνουμε να σηκωθούμε στα πόδια μας και παλεύουμε να καταργήσουμε τις ταμπέλες που μας κολλάνε για να μας εντάξουν οπωσδήποτε κάπου. Δεν υπάρχουν ελαφρυντικά για την κακή ποιότητα ζωής ή το διασυρμό όσων αρνούνται να ταυτιστούν με το ομοιόμορφο ή να ακολουθήσουν μια τυφλή από μίσος μάζα. Όταν μισείς τον έρωτα και την ελευθερία, δεν είσαι σε θέση να μιλάς ή να δίνεις συμβουλές για τον έρωτα και την ελευθερία. Όταν μισείς τη φύση, δεν είσαι σε θέση να αποκαλείσαι φυσιολάτρης. Όταν γεμίζεις υλικά τη ζωή σου στερώντας τα από κάποιον άλλο, δεν είσαι σε θέση να μιλάς για αλληλεγγύη. Όταν αδυνατείς να αντιληφθείς πως είμαστε περαστικοί και φέρεσαι μνησίκακα, δεν είσαι σε θέση να επικαλείσαι την ευσπλαχνία των θεών. Όταν ξεπουλάς τα όνειρά σου στο κράτος εξαγοράζοντας ευκολίες, δεν έχεις το δικαίωμα να αποκαλείσαι ανεξάρτητος. Όταν γυρίζεις το βλέμμα από την άλλη και βλέπεις μόνο όσα σου δείχνουν, τότε, σίγουρα δεν μπορείς να κατηγορείς τους άλλους για μεροληψία και αδιαφορία. Όταν δολοφονείς συνειδήσεις και φέρεσαι σαν δικτάτορας, δεν είσαι σε θέση να απαιτείς σεβασμό. Αδικούμε τον εαυτό μας και κατ' επέκταση τη φύση μας όσο δεν εντρυφούμε στην απλότητα και στη νοημοσύνη της έλξης και της απώθησης από κάθε τι που μας ευχαριστεί ή δυσαρεστεί.

Η ζωή δεν είναι κακοποιός για να φυλάσσεται όλο το εικοσιτετράωρο, ούτε υπάλληλος που περιμένει την πολυπόθητη άδεια για να ξεκουραστεί και να καλύψει το κενό του χρόνου που πέρασε. Στη ζωή, όπως και στην

ο 8ος τόμος (έτη 2017-2018)
και διατίθεται βιβλιοδετημένος
όπως και οι προηγούμενοι.

Οι προηγούμενοι τόμοι:

1ος τόμος (φύλλα 01-25)
2ος » (φύλλα 26-50)
3ος » (φύλλα 51-75)
4ος » (φύλλα 75-100)
5ος » (φύλλα 101-122)
6ος » (φύλλα 123-144)
7ος » (φύλλα 145-166)
8ος » (φύλλα 167-188)

***

Όσοι/ες επιθυμούν να αποκτήσουν
κάποιον από αυτούς τους τόμους
θα πρέπει να τηλεφωνήσουν
στο 69 73 799 207
ή να επικοινωνήσουν
με την
Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

από την ώρα που γεννιόμαστε δρουν ως καταλύτες της ύπαρξής μας. Μας εξουσιάζουν οι σελίδες ενός ημερολογίου, οι δείκτες των ρολογιών, η αναζήτηση τροφής, η εύρεση εργασίας, οι (απο)μιμήσεις, οι κοινωνικές υποχρεώσεις, η αποδοχή κάθε εθιμοτυπικής ρουτίνας, ακόμη χειρότερα η υπακοή σε έναν θεό ή σε ένα κράτος. Καταχρώμαστε πολύτιμο χρόνο μιμούμενοι ρόλους, αποκομμένοι από την ουσία της ατομικής μας ελευθερίας. Η ατομική προσέγγιση θα μας οδηγήσει στη συλλογική, αρμονική συνύπαρξη.

Η προσκόλληση σε τακτικές περελθόντων χρόνων έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εικονικών ανθρώπων που μεταφέρουν τη σκιά τους από μέρα σε μέρα, από τόπο σε τόπο, χωρίς να αισθάνονται την παραμικρή ευχαρίστηση ή έστω έκπληξη. Αποφεύγουν να βιώσουν τη συγκίνηση των δικών τους στιγμών κι όταν αυτό συμβαίνει νιώθουν σχεδόν ένοχοι. Πλημμυρισμένοι από φοβικά κατάλοιπα, οι άνθρωποι συγκρούονται με κάθε τι διαφορετικό, με πρόσχημα τη διατήρηση του «σωστού». Μια ομάδα καιροσκόπων έπεισε τους ανθρώπους πως ο μοναδικός λόγος ύπαρξής τους είναι η εμπέδωση της διατήρησης των αρχών, χωρίς φυσικά να μας εξηγήσουν τι σημαίνει αρχές και ποιος τελικά θα κληθεί να λογοδοτήσει μπροστά σε αυτές τις αρχές.

Οι λέξεις έπαψαν να θυμίζουν τις έννοιές τους. Αναφερόμαστε στη λέξη «ελευθερία» δίχως να χρωματίζουμε τις εσοχές που την καθιστούν πέρα και πάνω από εμάς. Η ελευθερία δεν μπορεί να έχει μια μορφή στείρα, αφυδατωμένη και κακομοιριασμένη. Η ελευθερία έχει το χρώμα της άνοιξης και τη μυρωδιά του καλοκαιριού, έχει τη δύναμη του μόχθου και τη θέληση της φλή από μίσος μάζα. Όταν μισείς τον έρωτα και την ελευθερία, δεν είσαι σε θέση να μιλάς ή να δίνεις συμβουλές για τον έρωτα και την ελευθερία. Όταν μισείς τη φύση, δεν είσαι σε θέση να αποκαλείσαι φυσιολάτρης. Όταν γεμίζεις υλικά τη ζωή σου στερώντας τα από κάποιον άλλο, δεν είσαι σε θέση να μιλάς για αλληλεγγύη. Όταν αδυνατείς να αντιληφθείς πως είμαστε περαστικοί και φέρεσαι μνησίκακα, δεν είσαι σε θέση να επικαλείσαι την ευσπλαχνία των θεών. Όταν ξεπουλάς τα όνειρά σου στο κράτος εξαγοράζοντας ευκολίες, δεν έχεις το δικαίωμα να αποκαλείσαι ανεξάρτητος. Όταν γυρίζεις το βλέμμα από την άλλη και βλέπεις μόνο όσα σου δείχνουν, τότε, σίγουρα δεν μπορείς να κατηγορείς τους άλλους για μεροληψία και αδιαφορία. Όταν δολοφονείς συνειδήσεις και φέρεσαι σαν δικτάτορας, δεν είσαι σε θέση να απαιτείς σεβασμό. Αδικούμε τον εαυτό μας και κατ' επέκταση τη φύση μας όσο δεν εντρυφούμε στην απλότητα και στη νοημοσύνη της έλξης και της απώθησης από κάθε τι που μας ευχαριστεί ή δυσαρεστεί.

Η ζωή δεν είναι κακοποιός για να φυλάσσεται όλο το εικοσιτετράωρο, ούτε υπάλληλος που περιμένει την πολυπόθητη άδεια για να ξεκουραστεί και να καλύψει το κενό του χρόνου που πέρασε. Στη ζωή, όπως και στην ποίηση, δεν υπάρχουν κανόνες. Η ζωή δεν είναι ούτε καλή, ούτε κακή, είναι αυτή που είναι: οφείλουμε τουλάχιστον να την εξερευνήσουμε και να την απολαύσουμε.

«Πρώτα να είσαι ελεύθερος και μετά να ζητήσεις την ελευθερία»

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΠΕΣΣΟΑ.

ophelia

Είτε με το φως των άστρων είτε με το φως των δρόμων άναρχα ας φωτίζουν οι καρδιές μας

Ζεις μέσα σ' ένα ελαιώνα. Το χειμώνα κοιμάσαι νωρίς γιατί το πρωί σε περιμένουν εργασίες στο κτήμα. Φουντώνεις καλά την φωτιά στην στόφα, αλλά την νύχτα θα ξυπνήσεις από το κρύο, και θα δυναμώσεις την φωτιά και μετά θα συνεχίσεις για λίγο ακόμα τον ύπνο σου. Ακούς τον ήχο από το διπλανό ποτάμι, που κάθε τόσο ο μονότονος ήχος του διαταράσσεται από ήχους νυχτερινών διαδρομών των ζώων. Προσπαθείς μέσα στον ύπνο σου να

εκεί απέναντι, δείχνοντας την πόλη, όλοι οφείλουμε να πηγαίνουμε τον εαυτό μας λίγο πιο πέρα, στιγμή στην στιγμή, να γινόμαστε παράδειγμα ο καθένας με τον τρόπο του, από τήν θέση του. Παράδειγμα για το πώς περίπου πρέπει να αισθάνονται οι καρδιές μας, για το πώς ανεξούσια και άναρχα θα πρέπει να χτυπούν. Εγώ από εδώ και εσείς από εκεί, αλλά οι καρδιές μας το ίδιο. Συνέχισε την ζωή σου, δεν εξουσιάζεις, δεν εξουσιάζεσαι, ρολόι δεν φοράς. Ζήσε άναρχα και ανεξούσια, σε όποια πλευρά και αν έχεις επιλέξει να ζεις.

Εμβολιάδα

Αυτή τη φορά, με αφορμή το εμβόλιο για τον covid-19, ζήσαμε άλλο ένα επικοινωνιακό σόου του κυβερνητικού επιτελείου της Νέας Δημοκρατίας. Ας εξαιρέσουμε, στα πλαίσια της γνωστής μεθόδου του ψεύδους στην πολιτική, ότι από τις 700.000 δόσεις που είχε εξαγγείλει ο Κικίλιας, και τις 25.000.000 δόσεις που έλεγε ο Πέτσας, μετά έγιναν 500.000 και τελικά μόνο 300.000 θα έρθουν, ενώ για τώρα αυτά που είναι για χρήση είναι μόλις 9.700 δόσεις. Από το απόγευμα τα κανάλια και διάφοροι παπαγάλοι σε social media, μας ενημέρωναν για το στίγμα του φορτίου των 9.700 δόσεων του εμβολίου. Μάλιστα, στον Προμαχώνα το φορτίο το υποδέχτηκε ο Χαρδαλιάς με ανώτερους αξιωματικούς του στρατού και της αστυνομίας που δεν έχασαν να φωτογραφηθούν αλλά top gun μπροστά στο βανάκι που μετέφερε τα εμβόλια. Αφού τα ΜΜΕ μας ενημέρωναν ότι οι δόσεις θα μεταφερθούν σε μυστική τοποθεσία στην Αττική και επί ποδός θα βρίσκονται 5.000 αστυνομικοί για την επιχείρηση «Ελευθερία», οι κάμερες και οι φωτογραφικές μηχανές είχαν ήδη πάρει θέση σε αποθήκη στο Κρυονέρι, τόση μυστικότητα πια; Και ανοίγουν, λοιπόν, οι πόρτες από το βαν στο Κρυονέρι

Αυτά τα νέα από τις πρώτες στιγμές της επιχείρησης «Ελευθερία». Και μη χειρότερα, δηλαδή.

Ο δανεισμός αρχαιοτήτων ως μελλοντικό διαπραγματευτικό χαρτί του κράτους

Πρόσφατα η Μενδώνη πέρασε νόμο για τον δανεισμό αρχαιοτήτων σε αρχαιολογικά μουσεία άλλων χωρών 25 + 25 ετών. Αρχικά ο νόμος προέβλεπε 50 χρόνια, με δυνα-

τότητα ανανέωσης άλλων 50 χρόνων, αλλά τελικά ο χρόνος μειώθηκε μετά από αντιδράσεις. Ο παραπάνω νόμος πέρασε για χάρη του μουσείου Μπενάκη, το οποίο σχεδιάζει μουσείο στην Μελβούρνη. Οι επενδυτές του μουσείου θεωρούν, ότι ο ισχύων νόμος για 5 έτη δανεισμό δεν φτάνει ώστε ένα αρχαίο τεχνούργημα να κάνει απόσβεση σε σχέση με τα λεφτά που θα δώσουν ώστε να φτιαχτεί το μουσείο. Για το λόγο αυτό προέτρεψαν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να περάσει νόμο για 50+50 έτη(,) ώστε μέσω της αρχαιότητας να έχουν να φάνε τα δισέγγονα και οι όμοιοι τους.

Μπορούμε να πούμε, ότι η παραπάνω τακτική δανεισμού για έναν αιώνα, σε ξένα μουσεία είναι ένα είδος φαινομενικού πολιτισμικού εθνικισμού και λέμε φαινομενικού γιατί η ουσία κρύβεται στις κατά καιρούς συμφωνίες και ανταλλάγματα που θα μπορούν να κάνουν διακρατικά οι κυρίαρχοι, είτε μέσω ομογένειας είτε μέσω πλουσίων

Είτε με το φως των άστρων είτε με το φως των δρόμων άναρχα ας φωτίζουν οι καρδιές μας

Ζεις μέσα σ' ένα ελαιώνα. Το χειμώνα κοιμάσαι νωρίς γιατί το πρωί σε περιμένουν εργασίες στο κτήμα. Φουντώνεις καλά την φωτιά στην στόφα, αλλά την νύχτα θα ξυπνήσεις από το κρύο, και θα δυναμώσεις την φωτιά και μετά θα συνεχίσεις για λίγο ακόμα τον ύπνο σου. Ακούς τον ήχο από το διπλανό ποτάμι, που κάθε τόσο ο μονότονος ήχος του διαταράσσεται από ήχους νυχτερινών διαδρομών των ζώων. Προσπαθείς μέσα στον ύπνο σου να

ταυτοποιήσεις την αλεπού, το αγριογούρουνο, τον ασβό το κουνάβι και την νυφίτσα και έτσι ξανακοιμάσαι. Όταν πια σηκώνεσαι τίποτα δεν συνηγορεί πως σε λίγο θα ξημερώσει. Ο βραχίονας του Ωρίωνα στέκεται ακόμα πάνω από την στέγη του σπιτιού σου σαν μια κοσμική γαλαξιακή λεωφόρος με απίστευτη κίνηση, όλη την νύχτα ήταν εκεί και τώρα περιμένει να δώσει την θέση του στον Αυγερινό. Άλλοτε σηκώνεσαι να μαζέψεις τις ελιές σου, άλλοτε για να κάνεις ένα μεροκάματο σε κάποιο άλλο κτήμα. Την άνοιξη και το καλοκαίρι σηκώνεσαι για τον κήπο ή γιατί πρέπει να τρυγήσεις τα μελίσσια σου.

Πρόσφατα πήρες έναν μικρό μύλο, σαν αυτόν που έχουν τα παλιά καφεκοπτεία, για να αλέθεις το δικό σου αλεύρι από δημητριακά που έχεις βάλει στο κτήμα σου. Έμαθες πρόσφατα ότι τα δημητριακά τα ξεραίνουν με χημικό τρόπο στο χωράφι ώστε η συγκομιδή να γίνει μια και έξω, βι-

ζωή σου, δεν εξουσιάζεις, δεν εξουσιάζεσαι, ρολόι δεν φοράς. Ζήσε άναρχα και ανεξούσια, σε όποια πλευρά και αν έχεις επιλέξει να ζεις.

Εμβολιάδα

Αυτή τη φορά, με αφορμή το εμβόλιο για τον covid-19, ζήσαμε άλλο ένα επικοινωνιακό σώου του κυβερνητικού επιτελείου της Νέας Δημοκρατίας. Ας εξαιρέσουμε, στα πλαίσια της γνωστής μεθόδου του ψεύδους στην πολιτική, ότι από τις 700.000 δόσεις που είχε εξαγγείλει ο Κικίλιας, και τις 25.000.000 δόσεις που έλεγε ο Πέτσας, μετά έγιναν 500.000 και τελικά μόνο 300.000 θα έρθουν, ενώ για τώρα αυτά που είναι για χρήση είναι μόλις 9.700 δόσεις. Από το απόγευμα τα κανάλια και διάφοροι παπαγάλοι σε social media, μας ενημέρωναν για το στίγμα του φορτίου των 9.700 δόσεων του εμβολίου. Μάλιστα, στον Προμαχώνα το φορτίο το υποδέχτηκε ο Χαρδαλιάς με ανώτερους αξιωματικούς του στρατού και της αστυνομίας που δεν έχασαν να φωτογραφηθούν αλλά top gun μπροστά στο βανάκι που μετέφερε τα εμβόλια. Αφού τα ΜΜΕ μας ενημέρωναν ότι οι δόσεις θα μεταφερθούν σε μυστική τοποθεσία στην Αττική και επί ποδός θα βρίσκονται 5.000 αστυνομικοί για την επιχείρηση «Ελευθερία», οι κάμερες και οι φωτογραφικές μηχανές είχαν ήδη πάρει θέση σε αποθήκη στο Κρυονέρι, τόση μυστικότητα πια; Και ανοίγουν, λοιπόν, οι πόρτες από το βαν στο Κρυονέρι

και εμφανίζονται δύο κουτιά σαν και αυτά που πάνε και έρχονται στα ΚΤΕΛ αυτή την περίοδο και περιέχουν λάδι, τα οποία, μάλιστα, τα εναπόθεσαν και σε παλετοφόρο μηχάνημα, έτσι για την επισημότητα.

Το θέατρο συνεχίστηκε και την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου, όπου ο Μητσοτάκης, σαν πρωταγωνιστής της κωμωδίας, αφού μπέρδεψε τις πόρτες και ρώτησε την νοσηλεύτρια αν καταλαβαίνει τα 3 ml του εμβολίου από την διαγράμμιση της σύριγγας, κατάφερε να κάνει το εμβόλιο. Το ίδιο

τότητα ανανέωσης άλλων 50 χρόνων, αλλά τελικά ο χρόνος μειώθηκε μετά από αντιδράσεις. Ο παραπάνω νόμος πέρασε για χάρη του μουσείου Μπενάκη, το οποίο σχεδιάζει μουσείο στην Μελβούρνη. Οι επενδυτές του μουσείου θεωρούν, ότι ο ισχύων νόμος για 5 έτη δανεισμό δεν φτάνει ώστε ένα αρχαίο τεχνούργημα να κάνει απόσβεση σε σχέση με τα λεφτά που θα δώσουν ώστε να φτιαχτεί το μουσείο. Για το λόγο αυτό προτρέψαν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να περάσει νόμο για 50+50 έτη(,) ώστε μέσω της αρχαιότητας να έχουν να φάνε τα δισέγγονα και οι όμοιοι τους.

Μπορούμε να πούμε, ότι η παραπάνω τακτική δανεισμού για έναν αιώνα, σε ξένα μουσεία είναι ένα είδος φαινομενικού πολιτισμικού εθνικισμού και λέμε φαινομενικού γιατί η ουσία κρύβεται στις κατά καιρούς συμφωνίες και ανταλλάγματα που θα μπορούν να κάνουν διακρατικά οι κυρίαρχοι, είτε μέσω ομογένειας είτε μέσω πλουσίων

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 19ος, Φύλλο 211
Ιανουάριος 2021

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

ταυτοποιήσεις την αλεπού, το αγριογούρουνο, τον ασβό το κουνάβι και την νυφίτσα και έτσι ξανακοιμάσαι. Όταν πια σηκώνεσαι τίποτα δεν συνηγορεί πως σε λίγο θα ξημερώσει. Ο βραχίονας του Ωρίωνα στέκεται ακόμα πάνω από την στέγη του σπιτιού σου σαν μια κοσμική γαλαξιακή λεωφόρος με απίστευτη κίνηση, όλη την νύχτα ήταν εκεί και τώρα περιμένει να δώσει την θέση του στον Αυγερινό. Άλλοτε σηκώνεσαι να μαζέψεις τις ελιές σου, άλλοτε για να κάνεις ένα μεροκάματο σε κάποιο άλλο κτήμα. Την άνοιξη και το καλοκαίρι σηκώνεσαι για τον κήπο ή γιατί πρέπει να τρυγήσεις τα μελίσσια σου.

Πρόσφατα πήρες έναν μικρό μύλο, σαν αυτόν που έχουν τα παλιά καφεκοπτεία, για να αλέθεις το δικό σου αλεύρι από δημητριακά που έχεις βάλει στο κτήμα σου. Έμαθες πρόσφατα ότι τα δημητριακά τα ξεραίνουν με χημικό τρόπο στο χωράφι ώστε η συγκομιδή να γίνει μια και έξω, βιομηχανικά και αηδίασες. Κάθε τόσο μεταφέρεις τον μύλο στο χωριό ώστε να βρεις μια πρίζα και να αλέσεις, αυτή είναι η ελάχιστη σχέση σου με τον ηλεκτρισμό. Οι χωρικοί κρυφοχαμογελούν μαζί σου, αλλά η αλήθεια είναι ότι σε εκτιμούν και ας τους φαίνονται λίγο παράξενα όλα αυτά.

Είσαι μακριά, από πολιτική, εκλογές, εισφορές και συμφορές, μα συνέχεια οι φίλοι σου είναι κοντά, σε αναζητούν και τους αναζητάς. Έρχονται, παίρνουν μια αναγκαία άγρια και όχι εύκολη ανάσα και ξανακυλάνε στην πόλη και στα φώτα. Όλοι οφείλουν να κάνουν αυτό που τους ταιριάζει, λες και συνεχίζεις, εγώ είμαι εδώ και εσείς

λαγαλοί σε social media, μας ενημέρωναν για το στιγμα του φορτίου των 9.700 δόσεων του εμβολίου. Μάλιστα, στον Προμαχώνα το φορτίο το υποδέχτηκε ο Χαρδαλιάς με ανώτερους αξιωματικούς του στρατού και της αστυνομίας που δεν έχασαν να φωτογραφηθούν αλλά top gun μπροστά στο βανάκι που μετέφερε τα εμβόλια. Αφού τα ΜΜΕ μας ενημέρωναν ότι οι δόσεις θα μεταφερθούν σε μυστική τοποθεσία στην Αττική και επί ποδός θα βρίσκονται 5.000 αστυνομικοί για την επιχείρηση «Ελευθερία», οι κάμερες και οι φωτογραφικές μηχανές είχαν ήδη πάρει θέση σε αποθήκη στο Κρυονέρι, τόση μυστικότητα πια; Και ανοίγουν, λοιπόν, οι πόρτες από το βαν στο Κρυονέρι

και εμφανίζονται δύο κουτιά σαν και αυτά που πάνε και έρχονται στα ΚΤΕΛ αυτή την περίοδο και περιέχουν λάδι, τα οποία, μάλιστα, τα εναπόθεσαν και σε παλετοφόρο μηχάνημα, έτσι για την επισημότητα.

Το θέατρο συνεχίστηκε και την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου, όπου ο Μητσοτάκης, σαν πρωταγωνιστής της κωμωδίας, αφού μπέρδεψε τις πόρτες και ρώτησε την νοσηλεύτρια αν καταλαβαίνει τα 3 ml του εμβολίου από την διαγράμμιση της σύριγγας, κατάφερε να κάνει το εμβόλιο. Το ίδιο και ο Σωτήρης ο Τσιόδρας, που καλού-κακού, χτύπησε και τρεις τέσσερις φορές ξύλο πριν του κάνουν το εμβόλιο. Ξύλο δεν χτυπάμε όταν σκεφτόμαστε κάτι κακό; Άραγε, τι κακή σκέψη πέρασε από το μυαλό του Τσιόδρα; Οι καλύτερες σκέψεις πάντως έρχονται στα ΜΜΕ όπου ο Κικίλιας ετοιμάζεται να τους δώσει 18,5 εκατομμύρια ευρώ για την καμπάνια του εμβολιασμού. Μπορεί δουλειές να χάθηκαν, η ανεργία να συνεχίζει να ανεβαίνει, το μέλλον να προβλέπεται ζοφερό, αλλά τουλάχιστον θα βλέπουμε εμβολιαστικές διαφημίσεις για το καλό της υγείας μας, τις τσέπες των καναλαρχών και της Pfizer.

το μουσείο. Για το λόγο αυτό προέτρεψαν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να περάσει νόμο για 50+50 έτη(,) ώστε μέσω της αρχαιότητας να έχουν να φάνε τα δισέγγονα και οι όμοιοί τους.

Μπορούμε να πούμε, ότι η παραπάνω τακτική δανεισμού για έναν αιώνα, σε ξένα μουσεία είναι ένα είδος φαινομενικού πολιτισμικού εθνικισμού και λέμε φαινομενικού γιατί η ουσία κρύβεται στις κατά καιρούς συμφωνίες και ανταλλάγματα που θα μπορούν να κάνουν διακρατικά οι κυρίαρχοι, είτε μέσω ομογένειας είτε μέσω πλουσίων

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 19ος, Φύλλο 211
Ιανουάριος 2021

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.

ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82

Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

bic: ETHNGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:

Γεώργιο Ν. Βλασσόπουλο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

ιδιωτών. Κοινώς, ο νόμος αυτός προσφέρεται για άφθονα μελλοντικά αλισβερίσια και ανταλλάγματα, οικονομικά, πολιτικά, εμπορικά, κ.λπ. Δεν πρόκειται για κάποια «διαφήμιση» του αρχαίου πολιτισμού στο εξωτερικό και στην εθνική τόνωση της ομογένειας , αλλά για το γεγονός ότι τα αρχαία είναι ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί που μπορεί να αποφέρει από λεφτά μέχρι και ψήφους.

Δειλή επίθεση ανθρωποειδών σε κέντρο φιλοξενίας ανήλικων προσφύγων στο Ωραιόκαστρο

Ακροδεξιά και ρατσιστικά στοιχεία, περίπου δέκα άτομα στον αριθμό, επιτέθηκαν σε δομή φιλοξενίας στο Ωραιόκαστρο όπου στεγάζονται προσφυγόπουλα 12-15 ετών. Τα ανθρώπινα μιάσματα ήταν οπλισμένα με μαχαίρια, σιδηρογροθιές και καδρόνια, και αφού έσπασαν την πόρτα άρχισαν να τα κυνηγάνε και να τα δέρνουν με απειλές και φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα. Δεν είναι δύσκολο να ανιχνεύσουμε το «ήθος» και την ψυχολογία των συγκεκριμένων ατόμων, τα οποία προφανώς και διέπονται από δειλία εκτός από μισανθρωπισμό, χαρακτηριστικά που υπάρχουν απροκάλυπτα και σε αφθονία στον συγκεκριμένο μισανθρωπικό πολιτικό χώρο, και όχι μόνο. Να θυμηθούμε ότι στα μέσα Σεπτέμβρη ο δήμαρχος σε εκδήλωση με θέμα τα προσφυγόπουλα στο Ωραιόκαστρο, είχε προτρέψει σε «μη νόμιμες» πράξεις κατά των προσφύγων, οπότε κάποιοι να έχουν πλάτες ώστε να μπορούν να επιτίθονται σε ανήλικα.

Τέτοιες πρακτικές πρέπει να τσακίζονται απ' τον καθένα.

Συγκρούσεις στο Σαντιάγο μετά από επίθεση της αστυνομίας σε

για μια ειρηνική διαδήλωση. Ξεκίνησε μια πορεία προς το Προεδρικό Μέγαρο κατά μήκος της Alameda, αποτελούμενη από αρκετές δεκάδες μαθητές, ζητώντας την αμνηστία για τους πολιτικούς κρατουμένους και την παραίτηση του Piñera.

Στη συνέχεια, οι διαδηλωτές δέχτηκαν επίθεση από την αστυνομία έξω από τον πύργο Entel, στη διασταύρωση των Alameda & Los Héroes. Ωστόσο η διαδήλωση συνεχίστηκε, παρά τον έντονο εκφοβισμό από την αστυνομία.

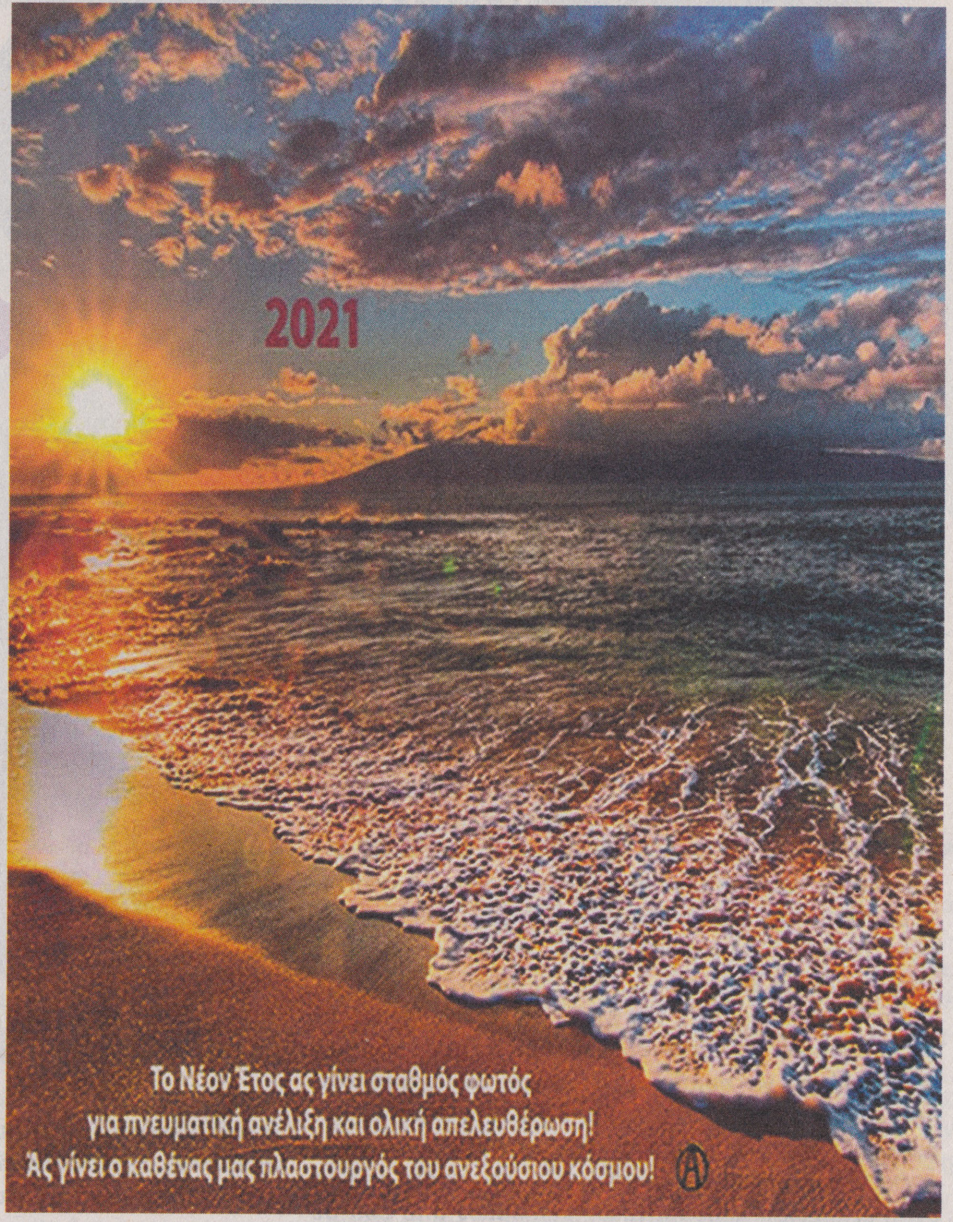
Ένας διαδηλωτής δέχθηκε επίθεση από νεοφασιστές υποστηρικτές του πρώην δικτάτορα Augusto Pinochet, ο οποίος είχε δημιουργήσει στρατόπεδα συγκέντρωσης για πολιτικούς αντιφρονούντες. Η νεοφασιστική ομάδα «Los faches» ξυλοκοπήθηκε από το πλήθος και στη συνέχεια υποχώρησε πίσω από τις γραμμές της αστυνομίας.

Ιταλοί αναρχικοί διαμαρτύρονται για τη διακοπή των περικοπών της υγειονομικής περίθαλψης

Ιταλοί αναρχικοί διαμαρτυρήθηκαν στο Σαρόννο της Λομβαρδίας, απαιτώντας την ακύρωση των περικοπών της δημόσιας υγείας που δεσμεύτηκε η κυβέρνηση της επαρχίας για τις τελευταίες δεκαετίες. Οι διαδηλωτές καταδίκασαν, επίσης, τις περικοπές στην αμοιβή των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, καθώς και την έλλειψη

μέτρων στα σχολεία και στον κίνδυνο που

ΠΡΟΣΟΧΗ!

που μπορεί να αποφέρει από λεφτά μέχρι και ψήφους.

Δειλή επίθεση ανθρωποειδών σε κέντρο φιλοξενίας ανήλικων προσφύγων στο Ωραιόκαστρο

Ακροδεξιά και ρατσιστικά στοιχεία, περίπου δέκα άτομα στον αριθμό, επιτέθηκαν σε δομή φιλοξενίας στο Ωραιόκαστρο όπου στεγάζονται προσφυγόπουλα 12-15 ετών. Τα ανθρώπινα μιάσματα ήταν οπλισμένα με μαχαίρια, σιδηρογροθιές και καδρόνια, και αφού έσπασαν την πόρτα άρχισαν να τα κυνηγάνε και να τα δέρνουν με απειλές και φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα. Δεν είναι δύσκολο να ανιχνεύσουμε το «ήθος» και την ψυχολογία των συγκεκριμένων ατόμων, τα οποία προφανώς και διέπονται από δειλία εκτός από μισανθρωπισμό, χαρακτηριστικά που υπάρχουν απροκάλυπτα και σε αφθονία στον συγκεκριμένο μισανθρωπικό πολιτικό χώρο, και όχι μόνο. Να θυμηθούμε ότι στα μέσα Σεπτέμβρη ο δήμαρχος σε εκδήλωση με θέμα τα προσφυγόπουλα στο Ωραιόκαστρο, είχε προτρέψει σε «μη νόμιμες» πράξεις κατά των προσφύγων, οπότε κάποιοι να έχουν πλάτες ώστε να μπορούν να επιτίθονται σε ανήλικα.

Τέτοιες πρακτικές πρέπει να τσακίζονται απ' τον καθένα.

Συγκρούσεις στο Σαντιάγο μετά από επίθεση της αστυνομίας σε πορεία για απελευθέρωση των κρατουμένων της εξέγερσης

Εκατοντάδες διαδηλωτές στο Σαντιάγο συγκεντρώθηκαν στο Los Heroes για μια διαδήλωση απαιτώντας αμνηστία για τους πολιτικούς κρατουμένους και την παραίτηση του Piñera. Η αστυνομίας επιτέθηκε στην συγκέντρωση και οι διαδηλωτές τοποθέτησαν οδοφράγματα στον σταθμό του μετρό Protectora De La Infancia και στη συνέχεια τοποθέτησαν φλεγόμενα ελαστικά κατά μήκος της διασταύρωσης των δρόμων Departamental & Route 5. Ανάλογα οδοφράγματα τοποθετήθηκαν, επίσης, στο Maipu, καθώς οι διαδηλωτές άρχισαν

τον πύργο Entel, στη διασταύρωση των Alameda & Los Héroes. Ωστόσο η διαδήλωση συνεχίστηκε, παρά τον έντονο εκφοβισμό από την αστυνομία.

Ένας διαδηλωτής δέχθηκε επίθεση από νεοφασιστές υποστηρικτές του πρώην δικτάτορα Augusto Pinochet, ο οποίος είχε δημιουργήσει στρατόπεδα συγκέντρωσης για πολιτικούς αντιφρονούντες. Η νεοφασιστική ομάδα «Los faches» ξυλοκοπήθηκε από το πλήθος και στη συνέχεια υποχώρησε πίσω από τις γραμμές της αστυνομίας.

Ιταλοί αναρχικοί διαμαρτύρονται για τη διακοπή των περικοπών της υγειονομικής περίθαλψης

Ιταλοί αναρχικοί διαμαρτυρήθηκαν στο Σαρόννο της Λομβαρδίας, απαιτώντας την ακύρωση των περικοπών της δημόσιας υγείας που δεσμεύτηκε η κυβέρνηση της επαρχίας για τις τελευταίες δεκαετίες. Οι διαδηλωτές καταδίκασαν, επίσης, τις περικοπές στην αμοιβή των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, καθώς και την έλλειψη

μέτρων στα σχολεία και στον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία λόγω του covid- 19.

Αυστριακοί στο Ίνσμπρουκ διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και την κακή μεταχείριση των προσφύγων

Δεκάδες Αυστριακοί ακτιβιστές μπλόκαραν αρκετούς δρόμους στο κέντρο του Ίνσμπρουκ για να επιστήσουν την προσοχή στις απάνθρωπες συνθήκες στο στρατόπεδο απέλασης Bürglkopf. Οι διαδηλωτές

για των συγκεκριμένων ατόμων, τα οποία προφανώς και διέπονται από δειλία εκτός από μισανθρωπισμό, χαρακτηριστικά που υπάρχουν απροκάλυπτα και σε αφθονία στον συγκεκριμένο μισανθρωπικό πολιτικό χώρο, και όχι μόνο. Να θυμηθούμε ότι στα μέσα Σεπτέμβρη ο δήμαρχος σε εκδήλωση με θέμα τα προσφυγόπουλα στο Ωραιόκαστρο, είχε προτρέψει σε «μη νόμιμες» πράξεις κατά των προσφύγων, οπότε κάποιοι να έχουν πλάτες ώστε να μπορούν να επιτίθονται σε ανήλικα.

Τέτοιες πρακτικές πρέπει να τσακίζονται απ' τον καθένα.

Συγκρούσεις στο Σαντιάγο μετά από επίθεση της αστυνομίας σε πορεία για απελευθέρωση των κρατουμένων της εξέγερσης

Εκατοντάδες διαδηλωτές στο Σαντιάγο συγκεντρώθηκαν στο Los Heroes για μια διαδήλωση απαιτώντας αμνηστία για τους πολιτικούς κρατουμένους και την παραίτηση του Piñera. Η αστυνομίας επιτέθηκε στην συγκέντρωση και οι διαδηλωτές τοποθέτησαν οδοφράγματα στον σταθμό του μετρό Protectora De La Infancia και στη συνέχεια τοποθέτησαν φλεγόμενα ελαστικά κατά μήκος της διασταύρωσης των δρόμων Departamental & Route 5. Ανάλογα οδοφράγματα τοποθετήθηκαν, επίσης, στο Maipu, καθώς οι διαδηλωτές άρχισαν να φτάνουν στο Πανεπιστήμιο της Χιλής

Ιταλοί αναρχικοί διαμαρτυρήθηκαν στο Σαρόννο της Λομβαρδίας, απαιτώντας την ακύρωση των περικοπών της δημόσιας υγείας που δεσμεύτηκε η κυβέρνηση της επαρχίας για τις τελευταίες δεκαετίες. Οι διαδηλωτές καταδίκασαν, επίσης, τις περικοπές στην αμοιβή των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, καθώς και την έλλειψη

μέτρων στα σχολεία και στον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία λόγω του covid- 19.

Αυστριακοί στο Ίνσμπρουκ διαμαρτύρονται ενάντια στις απελάσεις και την κακή μεταχείριση των προσφύγων

Δεκάδες Αυστριακοί ακτιβιστές μπλόκαραν αρκετούς δρόμους στο κέντρο του Ίνσμπρουκ για να επιστήσουν την προσοχή στις απάνθρωπες συνθήκες στο στρατόπεδο απέλασης Bürglkopf. Οι διαδηλωτές

επέκριναν, επίσης, τις απελάσεις προσφύγων και μεταναστών στο Αφγανιστάν, τη Ρωσία και τη Νιγηρία, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα.

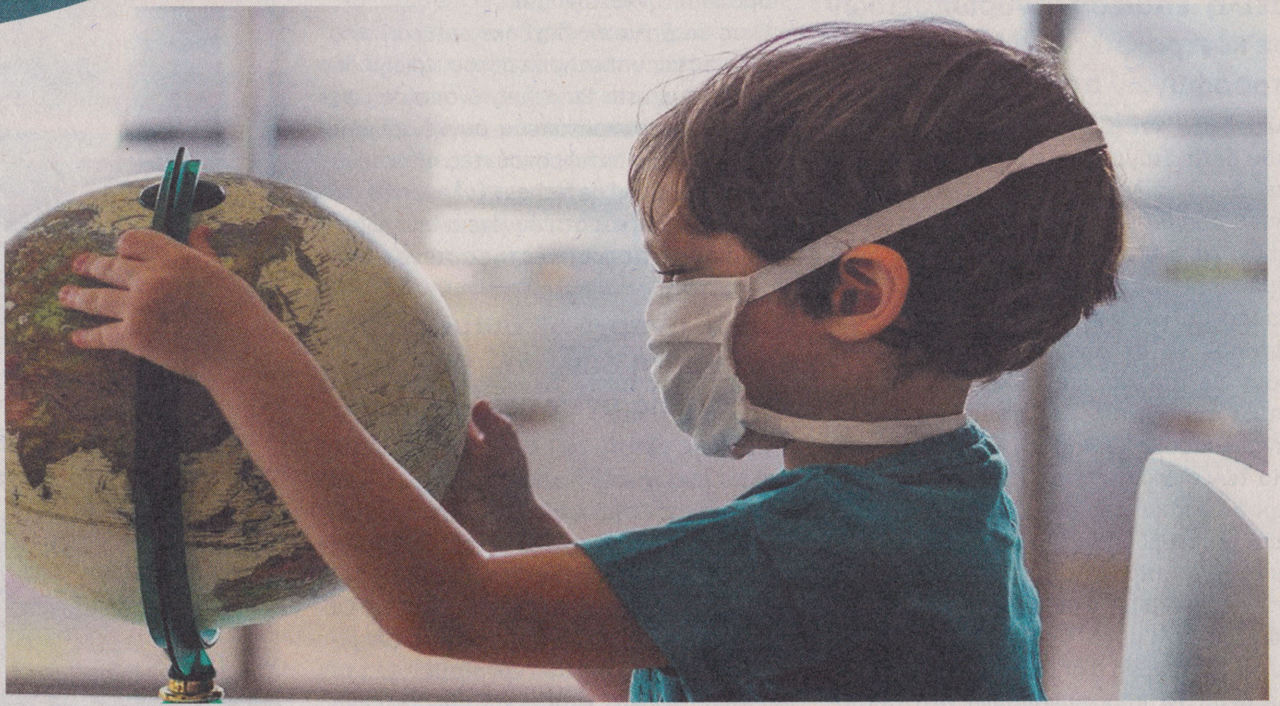
Ε.

«Ένας καθησυχαστικός μύθος» πάνω από τα κεφάλια μας

Πρόσφατα η γενετίστρια Ιντιθ Χέρντ, γενική διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Εργαστηρίου Μοριακής Βιολογίας, τόνισε τον πολύ σημαντικό ρόλο και την επίδραση που φέρουν οι περιβαλλοντικοί παράγοντες στην δημιουργία και εξάπλωση μιας πανδημίας. Σημειώνει, λοιπόν: «*Η γενετική κληρονομιά μας από τους γονείς μας είναι σαν ένα βιβλίο. Ωστόσο, δεν διαβάζονται όλα τα κεφάλαια ταυτόχρονα και μερικές φορές μπορούν να ερμηνευθούν με ελαφρώς διαφορετικούς τρόπους. Οι επιγενετικές αλλαγές εξαρτώνται από γενετικά κωδικοποιημένες πληροφορίες, μπορούν, όμως, να επηρεαστούν και από το περιβάλλον. Έτσι, η γενετική μας κληρονομιά χρησιμοποιείται διαφορετικά σε κάποιο βαθμό, προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο! Τι εννοώ: ο επιγενετικός μηχανισμός είναι απαραίτητος για την κανονική ανάπτυξή μας ή για την απενεργοποίηση του χρωμοσώματος Χ, αλλά, αν κάτι πάει στραβά, μπορεί επίσης να οδηγήσει στην εμφάνιση καρκίνου. (...) Και οι προηγούμενες επιδημίες του SARS (2002), του MERS (2013) και άλλων ιών θα μπορούσαν να έχουν εξελιχθεί σε πανδημίες.* ***Ήταν θέμα χρόνου να συμβεί.*** *Προσωπικά,* ***ως επιστήμονα που ερευνά την Επιγενετική, οι δεσμοί μεταξύ του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας με ενδιέφεραν ανέκαθεν. Έχει γίνει προφανές εδώ και πολλά χρόνια ότι η εξάπλωση μολυσματικών μικροβίων από ζώα σε άλλα ζώα, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου (ζωονόσων), θα είναι ολοένα και πιο συχνή, ως αποτέλεσμα της «εισβολής» του ανθρώπινου είδους, που καταστρέφει τα φυσικά οικοσυστήματα –μέσω της αποψί-***

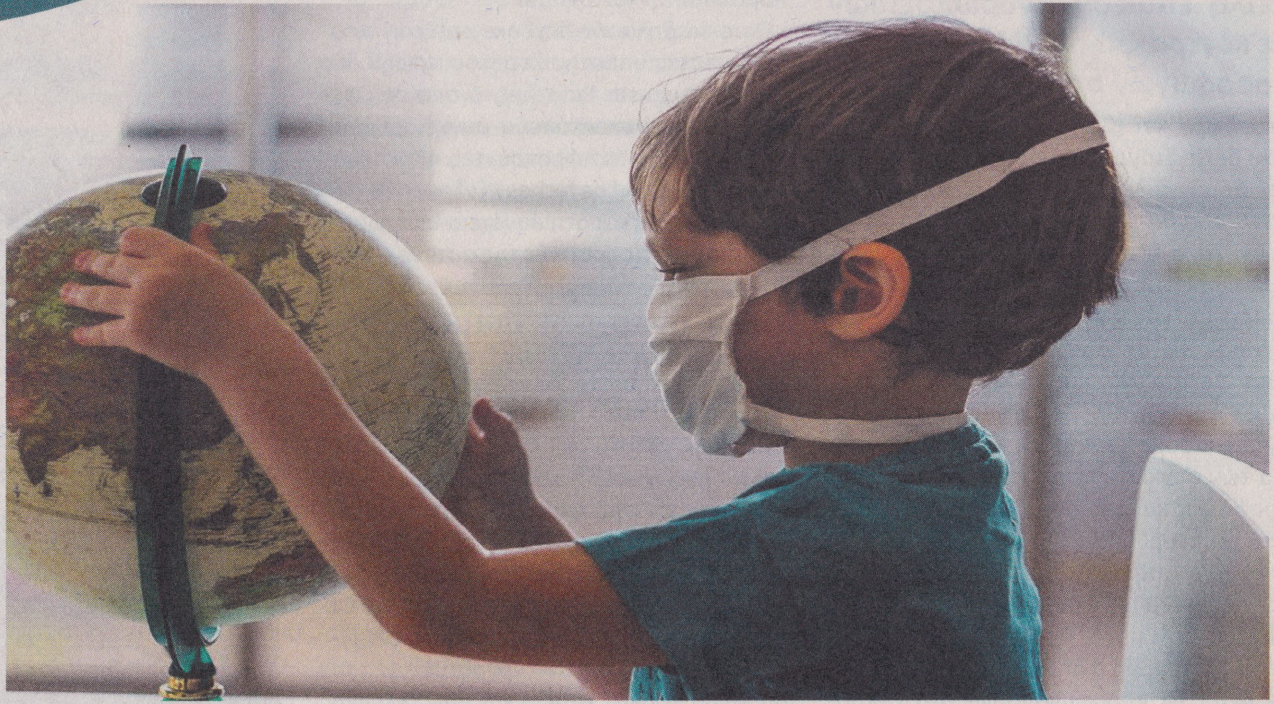

λωση, αστικοποίηση, εντατική γεωργία, οι οποίες άμεσα δεν δείχνουν το σκληρό τους πρόσωπο. Δεν είναι μια καμινάδα που εξάγει ρύπους –άκρως οξειδωμένους και καρκινικούς σύμφωνα με τελευταίες μελέτες– αλλά καταστρέφει με πιο ύπουλο τρόπο και περισσότερο μαζικό. Διότι σε ένα αποψιλωμένο δάσος μπορεί ο Χ ή Ψ επιχειρηματίας να εγκαταστήσει και να παράξει πράσινη ενέργεια μέσω των φωτοβολταϊκών και των ανεμογεν-

δέχονται από τα κυρίαρχα μέσα απόψεις όπως οι παραπάνω, αλλά εκφρασμένες από κάποιον πολίτη που αντιτίθεται στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών για παράδειγμα. Το «ψεκασμένος» πάει και έρχεται... Όμως, η Ι. Χέρντ αναφέρεται σε έννοιες όπως

σαφές ***ότι όσο λιγότερο γνωρίζετε κάτι τόσο λιγότερη αξία έχει για εσάς και τόσο πιο εύκολο σας είναι να το καταστρέψετε.*** *Και όταν λέω εύκολο, εννοώ: χωρίς ενοχές, τύψεις, ανηλεώς, ανόητα και ακόμη, χωρίς αίσθηση δικαίου. Μας πήρε χιλιάδες χρόνια για να γνωρίσουμε το τροπικό δάσος της Αμαζονίας. Για να κατανοήσουμε τους τρόπους, τα μυστικά του, να μάθουμε πώς μπορούμε όχι μόνο να επιβιώνουμε αλλά και να προκόβουμε μέσα του. Όσον αφορά τον λαό μου, τους Waorani, δεν είναι παρά μονάχα τα τελευταία 70 χρόνια που σας γνωρίζουμε (πρωτοήρθαμε σε επαφή τη δεκαετία του 1950 με Αμερικανούς Ευαγγελικούς μισθοφόρους), αλλά μαθαίνουμε γρήγορα και δεν είστε τόσο περίπλοκοι όσο το τροπικό δάσος. Όταν λέτε ότι οι πετρελαϊκές εταιρείες έχουν εξαιρετικές νέες τεχνολογίες που μπορούν να ρουφήξουν το πετρέλαιο από τα έγκατα των εδαφών μας όπως ρουφούν τα κολιμπρί νέκταρ από ένα λουλούδι, ξέρουμε ότι λέτε ψέματα γιατί εμείς ζούμε δίπλα στο μολυσμένο*

Πρόσφατα η γενετίστρια Ιντιθ Χέρντ, γενική διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Εργαστηρίου Μοριακής Βιολογίας, τόνισε τον πολύ σημαντικό ρόλο και την επίδραση που φέρουν οι περιβαλλοντικοί παράγοντες στην δημιουργία και εξάπλωση μιας πανδημίας. Σημειώνει, λοιπόν: «*Η γενετική κληρονομιά μας από τους γονείς μας είναι σαν ένα βιβλίο. Ωστόσο, δεν διαβάζονται όλα τα κεφάλαια ταυτόχρονα και μερικές φορές μπορούν να ερμηνευθούν με ελαφρώς διαφορετικούς τρόπους. Οι επιγενετικές αλλαγές εξαρτώνται από γενετικά κωδικοποιημένες πληροφορίες, μπορούν, όμως, να επηρεαστούν και από το περιβάλλον. Έτσι, η γενετική μας κληρονομιά χρησιμοποιείται διαφορετικά σε κάποιο βαθμό, προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο! Τι εννοώ: ο επιγενετικός μηχανισμός είναι απαραίτητος για την κανονική ανάπτυξή μας ή για την απενεργοποίηση του χρωμοσώματος Χ, αλλά, αν κάτι πάει στραβά, μπορεί επίσης να οδηγήσει στην εμφάνιση καρκίνου. (...) Και οι προηγούμενες επιδημίες του SARS (2002), του MERS (2013) και άλλων ιών θα μπορούσαν να έχουν εξελιχθεί σε πανδημίες.* ***Ήταν θέμα χρόνου να συμβεί.*** *Προσωπικά,* ***ως επιστήμονα που ερευνά την Επιγενετική, οι δεσμοί μεταξύ του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας με ενδιέφεραν ανέκαθεν. Έχει γίνει προφανές εδώ και πολλά χρόνια ότι η εξάπλωση μολυσματικών μικροβίων από ζώα σε άλλα ζώα, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου (ζωονόσων), θα είναι ολοένα και πιο συχνή, ως αποτέλεσμα της «εισβολής» του ανθρώπινου είδους, που καταστρέφει τα φυσικά οικοσυστήματα –μέσω της αποψίλωσης, της αστικοποίησης, της εντατικής γεωργίας, της διασποράς χημικών ρύπων. Κι από την άλλη, η ταχεία εξάπλωση μολυσματικών νόσων ευνοείται από την παγκοσμιοποίηση και την αυξημένη διασυνδεσιμότητα. Είναι σίγουρο ότι στο μέλλον θα υπάρξουν περισσότερες επιδημίες και πανδημίες εάν δεν αλλάξουμε τον τρόπο που ζούμε κι αν δεν συνειδητοποιήσουμε τι συμβαίνει στον πλανήτη και γιατί.*** *Όλοι πρέπει να δράσουμε, λοιπόν, καθένας στον τομέα του. Ως επιστήμονας και ως γενική διευθύντρια του μοναδικού οργανισμού βιοεπιστημών της Ευρώπης προσπαθώ να βοηθήσω μέσω της έρευνας: να κατανοήσω βαθύτερα και να εξηγήσω στους άλλους πώς δημιουργείται μια αναδυόμενη νόσος, πώς επιτυγχάνεται η εύθραυστη ισορροπία της ζωής σε ένα οικοσύστημα και ποιοι παράγοντες μπορούν να τη διαταράξουν. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούν οι επιστήμονες για την αντιμετώπιση της COVID-19 είναι αποτέλεσμα της*

ται... Όμως, η Ι. Χέρντ αναφέρεται σε έννοιες όπως αποψίλωση, αστικοποίηση, εντατική γεωργία, οι οποίες άμεσα δεν δείχνουν το σκληρό τους πρόσωπο. Δεν είναι μια καμινάδα που εξάγει ρύπους –άκρως οξειδωμένους και καρκινικούς σύμφωνα με τελευταίες μελέτες– αλλά καταστρέφει με πιο ύπουλο τρόπο και περισσότερο μαζικό. Διότι σε ένα αποψιλωμένο δάσος μπορεί ο Χ ή Ψ επιχειρηματίας να εγκαταστήσει και να παράξει πράσινη ενέργεια μέσω των φωτοβολταϊκών και των ανεμογεννητριών και να εισπράξει πακτωλό επιδοτήσεων από το πράσινο ευρωπαϊκό ταμείο και να διαφημιστεί ως κάτι πολύ «καθαρό» για το περιβάλλον.

Όμως, όπως είπαμε, όποιος μιλήσει σαν την Χέρντ αλλά δεν φέρει τους βαρύγδουπους τίτλους της είναι «κολλημένος», «ψεκασμένος» κ.λπ. Όχι ότι τέτοιοι τύποι δεν υπάρχουν γύρω μας, πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν, αλλά τα χέρια βαμμένα με αίμα είναι αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις από τους δερμάτινους θώκους τους διεθνώς.

Ας δούμε τι έγραψε μια άλλη κάτοικος του πλανήτη μας, η οποία δεν φέρει την επιστημοσύνη της Χέρντ: «*Σας γράφω αυτό το γράμμα γιατί οι φωτιές συνεχίζουν να κατακαίνε το δάσος. Γιατί οι εταιρείες μολύνουν με πετρέλαιο όλα τα ποτάμια μας. Γιατί οι μεταλλευτές κλέβουν τον χρυσό (όπως έκαναν και πριν από 500 χρόνια) αφή-*

Όσον αφορά τον λαό μου, τους Waorani, δεν είναι παρά μονάχα τα τελευταία 70 χρόνια που σας γνωρίζουμε (πρωτοήρθαμε σε επαφή τη δεκαετία του 1950 με Αμερικανούς Ευαγγελικούς μισθοφόρους), αλλά μαθαίνουμε γρήγορα και δεν είστε τόσο περίπλοκοι όσο το τροπικό δάσος. Όταν λέτε ότι οι πετρελαϊκές εταιρείες έχουν εξαιρετικές νέες τεχνολογίες που μπορούν να ρουφήξουν το πετρέλαιο από τα έγκατα των εδαφών μας όπως ρουφούν τα κολιμπρί νέκταρ από ένα λουλούδι, ξέρουμε ότι λέτε ψέματα γιατί εμείς ζούμε δίπλα στο μολυσμένο από τις πετρελαιοκηλίδες ποτάμι. Όταν λέτε ότι ο Αμαζόνιος δεν καίγεται, εμείς δεν χρειαζόμαστε δορυφορικές λήψεις για να αποδείξουμε πόσο λάθος κάνετε. Γιατί εμείς πνιγόμαστε από τον καπνό που βγαίνει από τους οπωρώνες που καίγονται, οπωρώνες που οι πρόγονοί μας φύτεψαν αιώνες πριν. Όταν λέτε ότι ψάχνετε απεγνωσμένα λύσεις για το κλίμα, αλλά συνεχίζετε να χτίζετε μια παγκόσμια οικονομία που βασίζεται στις εξορύξεις και τη ρύπανση, ξέρουμε ότι λέτε ψέμματα, αφού ***εμείς είμαστε οι κοντινότεροι συγγενείς της γης και είμαστε οι πρώτοι που ακούμε τις κραυγές της. Δεν μου δόθηκε ποτέ η ευκαιρία να πάω στο πανεπιστήμιο, να γίνω γιατρός ή δικηγόρος ή πολιτικός ή επιστήμονας.*** *Οι γηραιοί της φυλής μου είναι οι διδάσκαλοί μου. Το δάσος είναι ο δάσκαλός μου. Και έμαθα αρκετά (και συμφωνούμε με τους αυτόχθονες αδερφούς και αδερφές μου σε όλο τον*

χρησιμοποιείται διαφορετικά σε κάποιο βαθμό, προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο! Τι εννοώ: ο επιγενετικός μηχανισμός είναι απαραίτητος για την κανονική ανάπτυξή μας ή για την απενεργοποίηση του χρωμοσώματος Χ, αλλά, αν κάτι πάει στραβά, μπορεί επίσης να οδηγήσει στην εμφάνιση καρκίνου. (...) Και οι προηγούμενες επιδημίες του SARS (2002), του MERS (2013) και άλλων ιών θα μπορούσαν να έχουν εξελιχθεί σε πανδημίες. ***Ήταν θέμα χρόνου να συμβεί.*** *Προσωπικά, ως επιστήμονα* ***που ερευνά την Επιγενετική, οι δεσμοί μεταξύ του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας με ενδιέφεραν ανέκαθεν. Έχει γίνει προφανές εδώ και πολλά χρόνια ότι η εξάπλωση μολυσματικών μικροβίων από ζώα σε άλλα ζώα, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου (ζωονόσων), θα είναι ολοένα και πιο συχνή, ως αποτέλεσμα της «εισβολής» του ανθρώπινου είδους, που καταστρέφει τα φυσικά οικοσυστήματα –μέσω της αποψίλωσης, της αστικοποίησης, της εντατικής γεωργίας, της διασποράς χημικών ρύπων. Κι από την άλλη, η ταχεία εξάπλωση μολυσματικών νόσων ευνοείται από την παγκοσμιοποίηση και την αυξημένη διασυνδεσιμότητα. Είναι σίγουρο ότι στο μέλλον θα υπάρξουν περισσότερες επιδημίες και πανδημίες εάν δεν αλλάξουμε τον τρόπο που ζούμε κι αν δεν συνειδητοποιήσουμε τι συμβαίνει στον πλανήτη και γιατί.*** *Όλοι πρέπει να δράσουμε, λοιπόν, καθένας στον τομέα του. Ως επιστήμονας και ως γενική διευθύντρια του μοναδικού οργανισμού βιοεπιστημών της Ευρώπης προσπαθώ να βοηθήσω μέσω της έρευνας: να κατανοήσω βαθύτερα και να εξηγήσω στους άλλους πώς δημιουργείται μια αναδυόμενη νόσος, πώς επιτυγχάνεται η εύθραυστη ισορροπία της ζωής σε ένα οικοσύστημα και ποιοι παράγοντες μπορούν να τη διαταράξουν. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούν οι επιστήμονες για την αντιμετώπιση της COVID-19 είναι αποτέλεσμα της βασικής έρευνας των τελευταίων δεκαετιών και πολλά προέρχονται από το EMBL.»*[1]

Δεν επιδέχεται, λοιπόν, καμμία αμφισβήτηση ότι η «εισβολή» του εξουσιαστή-ανθρώπου σε φυσικά οικοσυστήματα ευνοεί την εξάπλωση των επιδημιών. Και αυτό έχει σημασία γιατί δεν εκφράζεται από ένα εναλλακτικό επιστημονικό δίκτυο ή μία πρωτοβουλία κατοίκων αλλά από την Νο1 διευθύντρια του EMBL, του αποκαλούμενου και CERN της μοριακής βιολογίας. Ακόμη ηχούν στα αυτιά μας η απαξίωση και η ειρωνεία, που

1. Καθημερινή, 20.09.20.

αποψίλωση, αστικοποίηση, εντατική γεωργία, οι οποίες άμεσα δεν δείχνουν το σκληρό τους πρόσωπο. Δεν είναι μια καμινάδα που εξάγει ρύπους –άκρως οξειδωμένους και καρκινικούς σύμφωνα με τελευταίες μελέτες– αλλά καταστρέφει με πιο ύπουλο τρόπο και περισσότερο μαζικό. Διότι σε ένα αποψιλωμένο δάσος μπορεί ο Χ ή Ψ επιχειρηματίας να εγκαταστήσει και να παράξει πράσινη ενέργεια μέσω των φωτοβολταϊκών και των ανεμογεννητριών και να εισπράξει πακτωλό επιδοτήσεων από το πράσινο ευρωπαϊκό ταμείο και να διαφημιστεί ως κάτι πολύ «καθαρό» για το περιβάλλον.

Όμως, όπως είπαμε, όποιος μιλήσει σαν την Χέρντ αλλά δεν φέρει τους βαρύγδουπους τίτλους της είναι «κολλημένος», «ψεκασμένος» κ.λπ. Όχι ότι τέτοιοι τύποι δεν υπάρχουν γύρω μας, πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν, αλλά τα χέρια βαμμένα με αίμα είναι αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις από τους δερμάτινους θώκους τους διεθνώς.

Ας δούμε τι έγραψε μια άλλη κάτοικος του πλανήτη μας, η οποία δεν φέρει την επιστημοσύνη της Χέρντ: *«Σας γράφω αυτό το γράμμα γιατί οι φωτιές συνεχίζουν να καταίνε το δάσος. Γιατί οι εταιρείες μολύνουν με πετρέλαιο όλα τα ποτάμια μας. Γιατί οι μεταλλευτές κλέβουν τον χρυσό (όπως έκαναν και πριν από 500 χρόνια) αφήνοντας πίσω τους ανοιχτούς λάκκους και τοξίνες. Γιατί οι καταπατητές της γης αποψιλώνουν πρωτογενή δάση για να βόσκουν βοοειδή, για να εγκαθιστούν φυτείες ώστε να έχει ο λευκός άνθρωπος να φάει. Γιατί οι γηραιοί του λαού μου πεθαίνουν από κοροναϊό, ενώ εσείς σχεδιάζετε τις επόμενες κινήσεις σας για την κατάτμηση των εδαφών μας προκειμένου να αναζωογονήσετε μια οικονομία που εμάς ουδέποτε μας ωφέλησε. Γιατί εμείς οι αυτόχθονες ιθαγενείς δίνουμε μάχες για να προστατεύσουμε ό,τι αγαπούμε –τον τρόπο ζωής μας, τους ποταμούς μας, τα ζώα, τα δάση μας, τη ζωή πάνω στην Γη– και ήρθε πλέον η ώρα να μας ακούσετε(...) Αλλά για τους αυτόχθονες είναι (πρωτοήρθαμε σε επαφή τη δεκαετία του 1950 με Αμερικανούς Ευαγγελικούς μισθοφόρους), αλλά μαθαίνουμε γρήγορα και δεν είστε τόσο περίπλοκοι όσο το τροπικό δάσος. Όταν λέτε ότι οι πετρελαϊκές εταιρείες έχουν εξαιρετικές νέες τεχνολογίες που μπορούν να ρουφήξουν το πετρέλαιο από τα έγκατα των εδαφών μας όπως ρουφούν τα κολιμπρί νέκταρ από ένα λουλούδι, ξέρουμε ότι λέτε ψέματα γιατί εμείς ζούμε δίπλα στο μολυσμένο από τις πετρελαιοκηλίδες ποτάμι. Όταν λέτε ότι ο Αμαζόνιος δεν καίγεται, εμείς δεν χρειαζόμαστε δορυφορικές λήψεις για να αποδείξουμε πόσο λάθος κάνετε. Γιατί εμείς πνιγόμαστε από τον καπνό που βγαίνει από τους οπωρώνες που καίγονται, οπωρώνες που οι πρόγονοί μας φύτεψαν αιώνες πριν. Όταν λέτε ότι ψάχνετε απεγνωσμένα λύσεις για το κλίμα, αλλά συνεχίζετε να χτίζετε μια παγκόσμια οικονομία που βασίζεται στις εξορύξεις και τη ρύπανση, ξέρουμε ότι λέτε ψέμματα, αφού* ***εμείς είμαστε οι κοντινότεροι συγγενείς της γης και είμαστε οι πρώτοι που ακούμε τις κραυγές της. Δεν μου δόθηκε ποτέ η ευκαιρία να πάω στο πανεπιστήμιο, να γίνω γιατρός ή δικηγόρος ή πολιτικός ή επιστήμονας.*** *Οι γηραιοί της φυλής μου είναι οι δάσκαλοί μου. Το δάσος είναι ο δάσκαλός μου. Και έμαθα αρκετά (και συμφωνούμε με τους αυτόχθονες αδερφούς και αδερφές μου σε όλο τον κόσμο) για να ξέρω πως έχετε χάσει τον δρόμο σας, ότι αντιμετωπίζετε μεγάλα προβλήματα (παρ' ότι δεν έχετε πλήρη επίγνωση ακόμη) και ότι τα προβλήματά σας είναι απειλή για κάθε μορφή ζωής πάνω στη Γη.* ***Μας επιβάλατε τον πολιτισμό σας και τώρα δείτε πού βρισκόμαστε: παγκόσμια πανδημία, κλιματική κρίση, αφανισμός των ειδών και πάνω από όλα, μια τεράστια διασπορά πνευματικής φτώχειας».***[2]

Υπάρχει από κάποιον αμφιβολία ότι η επιστήμων Χέρντ και η αμόρφωτη, μη-ειδική –κατά τους δυτικούς–

2. Νεμόντε Νενκίμο, ηγέτιδα φυλής Γουαοράνι (εφ. συν. 24.10.20).

Νενκίμο περιγράφουν το ίδιο πρόβλημα με τους ίδιους όρους; Απλούστατα η επιστήμη πιστοποιεί την αρχέγονη γνώση των αυτόχθονων.

Να υπενθυμίσουμε, ακόμη, ότι η ευρωπαϊκή ήπειρος διαθέτει μόνον το 10% της ελληνικής φυσικής βιοποικιλότητας. Επομένως, οι συνέπειες από μια υποβάθμιση της βιοποικιλότητας δεν έχουν το ίδιο αντίκτυπο. Αλλά, ας δούμε ένα απλό παράδειγμα που αφορά τη λειτουργία του εδάφους στην αγροτική παραγωγή και μάς βοηθά να κατανοήσουμε ευρύτερες βιολογικές λειτουργίες. Από τη χρήση ενός βιολογικού λιπάσματος στόχος είναι η επάρκεια θρεπτικών συστατικών προκειμένου να καλυφθούν οι καλλιεργητικές ανάγκες. Να βελτιώσει, δηλαδή, τη δομή του εδάφους και να **ενθαρρύνει την ανάπτυξη μικροβίων στο χώμα αλλά και στις ρίζες του φυτού. Η σημασία των μικροβίων είναι πολύ σημαντική εφ' όσον αποτελούν παράγοντα ανοργανοποίησης των σύνθετων συστατικών του εδάφους**, επειδή επιτρέπουν στο φυτό/δέντρο να απορροφήσει τα απαραίτητα μόνο θρεπτικά συστατικά μέσω του ριζικού συστήματος. Τα μικρόβια είναι σημαντικά τόσο στα εδάφη και στα φυτά όσο και στα ζώα. Στις τελευταίες **συνθήκες προφύλαξης από τον SARS-CoV-2 περιορίζονται ταυτόχρονα και οι εκθέσεις μας σε όλα τα υπόλοιπα μικρόβια**. Και αυτό **δεν είναι ευεργετικό, ούτε για το ανοσοποιητικό σύστημα ούτε για τον εγκέφαλο** που «τεμπελιάζει» και δεν προσαρμόζεται δυναμικά στις μικροβιακές συνθήκες ώστε να προφυλάσσεται. Και αυτή η αποστείρωση του περιβάλλοντος δημιουργεί ζητήματα άγχους, γνωσιακών διαταραχών και προδιάθεση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων.

Επιμένουμε, ότι ο **ανθρωποκεντρισμός** είναι η ρίζα του κακού για την λεηλασία της φύσης και του περιβάλλοντος, από την ταυτόχρονη διάβρωση που επικρατεί μέσω του ατομικισμού και της αποθέωσης του τεχνολογικού πολιτισμού, από μια κυρίαρχη ελίτ που για το μόνο που ενδιαφέρεται είναι το πως θα παραμείνει ισχυρή, αλώβητη και επιβλητική. Και αυτή η προσέγγιση είναι απόλυτα εμφανής και στην παρασκευή και διακίνηση του εμβολίου anticovid. Έχουν γραφτεί πάρα πολλά και ενδιαφέροντα στοιχεία για τα εμβόλια, θα προσθέσουμε μόνο το εξής: Για τις μακροχρόνιες επιπτώσεις των εμβολίων νέας τεχνολογίας (Moderna και BioNTech) **δεν γνωρίζουμε τίποτα**.

Τέλος, ο καθηγητής Γενικής Βιολογίας στην Ιατρική Σχολή Ιωαννίνων, Σπύρος Γεωργάτος, έχοντας επισημάνει την ευεργετική δράση των μικροβίων, τονίζει επί πλέον, σε πρόσφατη συνέντευξη του, σχετικά με τον μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού και την γεωπολιτική διάσταση του θέματος: *«... ο εμβολιασμός είναι ένα πολύ σημαντικό όπλο, αλλά όχι το μόνο. Υπάρχει και η προοπτική των αντιϊκών φαρμάκων και της θεραπείας μέσω κοκτέιλ αντισωμάτων (...) Σημασία έχουν τα «σκληρά» οικονομικά στοιχεία και τα γεωπολιτικά δεδομένα. Η Κίνα εξήγγειλε από το 2012 σαρωτικές μεταρρυθμίσεις, με στόχο να δημιουργηθούν οι υποδομές που θα προωθήσουν "τη νέα μορφή παγκοσμιοποίησης". Μέρος αυτής της στρατηγικής ήταν η δημιουργία προσβάσεων σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες (το είδαμε και εδώ), αλλά και σε χώρες της Ασίας ή της Αφρικής. Το 2017, ο πρόεδρος Σι Τζινπίνγκ δήλωσε ότι μέχρι το 2035 η Κίνα θα βρίσκεται στην κορυφή της κλίμακας στην Καινοτομία και μέχρι το 2050 θα έχει παγκόσμια επιρροή. Προφανώς, οι ΗΠΑ έχουν πολλά θέματα με αυτή την πολιτική, που τώρα εξελίσσεται αναγκαστικά εν μέσω πανδημίας (...) Ο καθένας από τους «μεγάλους παίκτες» σε αυτό το πλανητικό παιχνίδι (και να μην ξεχνάμε τη Ρωσία!) προσπαθεί, εκμεταλλευόμενος τις συνθήκες της πανδημίας, τόσο στο υγειονομικό επίπεδο όσο και στο επίπεδο της οικονομίας, να «πλασαριστεί» καλύτερα. Ωστόσο, και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι αθώα περιστερά: συνεργάζεται τώρα λίγο περισσότερο στενά με τις ΗΠΑ, αλλά η πανδημία ήταν μια ευκαιρία για να δείξει τη «χειραφέτησή» της από τον ατλαντικό παράγοντα και τις δικές της (ηγεμονικές) φιλοδοξίες. Φοβάμαι ότι (...) όλη αυτή η ρητορική περί αγαστής συνεργασίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας είναι όντως **ένας καθησυχαστικός μύθος**, πίσω από τον οποίο υποκρύπτονται μεγάλες γεωπολιτικές διαφορές και ανταγωνισμοί. Για τους **πολιτικά και ιστορικά νοήμονες, συναίνεση και συμμόρφωση με τα βασικά υγειονομικά μέτρα (όπως π.χ. ο εμβολιασμός) δεν θα πρέπει να σημαίνει και άφεση αμαρτιών στις δυνάμεις εκείνες, που, εν μέσω πανδημίας, συνεχίζουν να ενεργούν με βάση ένα κυνικό σχέδιο παγκόσμιου ηγεμονισμού και στυγνής εκμετάλλευσης ανθρώπων και πλουτοπαραγωγικών πηγών».**[3]*

Από την παράθεση αρκετών αποσπασμάτων –από ειδικούς και μη– γίνεται φανερό, ότι το «παιχνίδι» της παραπληροφόρησης για τις κυρίαρχες εξουσίες δεν έχει τα αποτελέσματα που θα ήθελαν. Ακόμη και από «συστημικά» μέσα ξεπροβάλλουν χαραμάδες φωτός και συνολικά κατατίθενται πληθώρα δημοσιευμάτων που είναι ανεξάρτητα και ακηδεμόνευτα. Τίποτα δεν είναι, έτσι ή αλλιώς, εύκολο και τίποτα δεν είναι χαμένο. Απεναντίας, κερδίζουμε πολλά και πολλούς, γιατί ο αγώνας συνεχίζεται πολυεπίπεδα σε ευρύτερα πεδία ανέλεγκτα.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

3. *εφ. συν.* 19.12.20.

θά να κατανοήσουμε ευρύτερες βιολογικές λειτουργίες. Από τη χρήση ενός βιολογικού λιπάσματος στόχος είναι η επάρκεια θρεπτικών συστατικών προκειμένου να καλυφθούν οι καλλιεργητικές ανάγκες. Να βελτιώσει, δηλαδή, τη δομή του εδάφους και να **ενθαρρύνει την ανάπτυξη μικροβίων στο χώμα αλλά και στις ρίζες του φυτού. Η σημασία των μικροβίων είναι πολύ σημαντική εφ' όσον αποτελούν παράγοντα ανοργανοποίησης των σύνθετων συστατικών του εδάφους**, επειδή επιτρέπουν στο φυτό/δέντρο να απορροφήσει τα απαραίτητα μόνο θρεπτικά συστατικά μέσω του ριζικού συστήματος. Τα μικρόβια είναι σημαντικά τόσο στα εδάφη και στα φυτά όσο και στα ζώα. Στις τελευταίες **συνθήκες προφύλαξης από τον SARS-CoV-2 περιορίζονται ταυτόχρονα και οι εκθέσεις μας σε όλα τα υπόλοιπα μικρόβια**. Και αυτό **δεν είναι ευεργετικό, ούτε για το ανοσοποιητικό σύστημα ούτε για τον εγκέφαλο** που «τεμπελιάζει» και δεν προσαρμόζεται δυναμικά στις μικροβιακές συνθήκες ώστε να προφυλάσσεται. Και αυτή η αποστείρωση του περιβάλλοντος δημιουργεί ζητήματα άγχους, γνωσιακών διαταραχών και προδιάθεση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων.

Επιμένουμε, ότι ο **ανθρωποκεντρισμός** είναι η ρίζα του κακού για την λεηλασία της φύσης και του περιβάλλοντος, από την ταυτόχρονη διάβρωση που επικρατεί **ρίζουμε τίποτα**.

Τέλος, ο καθηγητής Γενικής Βιολογίας στην Ιατρική Σχολή Ιωαννίνων, Σπύρος Γεωργάτος, έχοντας επισημάνει την ευεργετική δράση των μικροβίων, τονίζει επί πλέον, σε πρόσφατη συνέντευξη του, σχετικά με τον μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού και την γεωπολιτική διάσταση του θέματος: «*... ο εμβολιασμός είναι ένα πολύ σημαντικό όπλο, αλλά όχι το μόνο. Υπάρχει και η προοπτική των αντιϊκών φαρμάκων και της θεραπείας μέσω κοκτέιλ αντισωμάτων (...) Σημασία έχουν τα «σκληρά» οικονομικά στοιχεία και τα γεωπολιτικά δεδομένα. Η Κίνα εξήγγειλε από το 2012 σαρωτικές μεταρρυθμίσεις, με στόχο να δημιουργηθούν οι υποδομές που θα προωθήσουν «τη νέα μορφή παγκοσμιοποίησης». Μέρος αυτής της στρατηγικής ήταν η δημιουργία προσβάσεων σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες (το είδαμε και εδώ), αλλά και σε χώρες της Ασίας ή της Αφρικής. Το 2017, ο πρόεδρος Σι Τζινπίνγκ δήλωσε ότι μέχρι το 2035 η Κίνα θα βρίσκεται στην κορυφή της κλίμακας στην Καινοτομία και μέχρι το 2050 θα έχει παγκόσμια επιρροή. Προφανώς, οι ΗΠΑ έχουν πολλά θέματα με αυτή την πολιτική, που τώρα εξελίσσεται αναγκαστικά εν μέσω πανδημίας (...) Ο καθένας από τους «μεγάλους παίκτες» σε αυτό το πλανητικό παιχνίδι (και να μην ξεχνάμε τη Ρωσία!) προ-*

*της πανδημίας είναι όντως **ένας καθησυχαστικός μύθος**, πίσω από τον οποίο υποκρύπτονται μεγάλες γεωπολιτικές διαφορές και ανταγωνισμοί. Για τους **πολιτικά και ιστορικά νοήμονες, συναίνεση και συμμόρφωση με τα βασικά υγειονομικά μέτρα (όπως π.χ. ο εμβολιασμός) δεν θα πρέπει να σημαίνει και άφεση αμαρτιών στις δυνάμεις εκείνες, που, εν μέσω πανδημίας, συνεχίζουν να ενεργούν με βάση ένα κυνικό σχέδιο παγκόσμιου ηγεμονισμού και στυγνής εκμετάλλευσης ανθρώπων και πλουτοπαραγωγικών πηγών**»*.[3]

Από την παράθεση αρκετών αποσπασμάτων –από ειδικούς και μη– γίνεται φανερό, ότι το «παιχνίδι» της παραπληροφόρησης για τις κυρίαρχες εξουσίες δεν έχει τα αποτελέσματα που θα ήθελαν. Ακόμη και από «συστημικά» μέσα ξεπροβάλλουν χαραμάδες φωτός και συνολικά κατατίθενται πληθώρα δημοσιευμάτων που είναι ανεξάρτητα και ακηδεμόνευτα. Τίποτα δεν είναι, έτσι ή αλλοιώς, εύκολο και τίποτα δεν είναι χαμένο. Απεναντίας, κερδίζουμε πολλά και πολλούς, γιατί ο αγώνας συνεχίζεται πολυεπίπεδα σε ευρύτερα πεδία ανέλεγκτα.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

3. *εφ. συν.* 19.12.20.

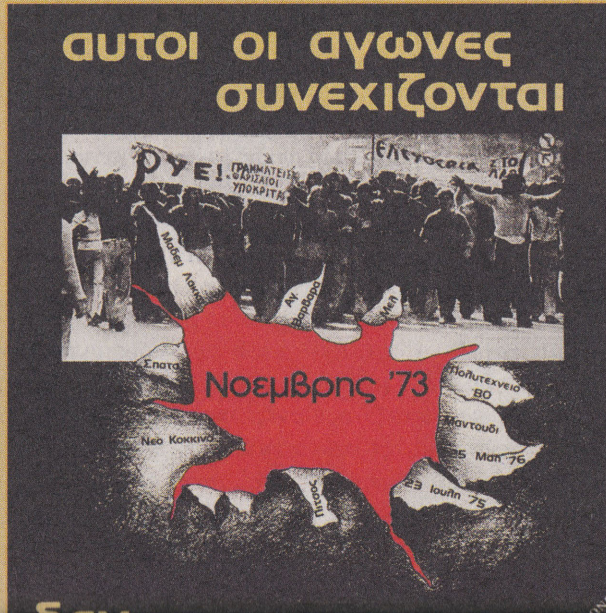
Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΝΕΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἄν ἱστορία εἶναι συστηματική μελέτη τῶν ὅσων ἔχουν συμβεῖ μέ ἐπίκεντρο τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα καί τά γραπτά, τότε μία μικρή συμβολή στήν ἀποκατάσταση τῶν στρεβλώσεων, εἶναι καί τά

σαρμόζεται δυναμικά στις μικροβιακές συνθήκες ώστε να προφυλάσσεται. Και αυτή η αποστείρωση του περιβάλλοντος δημιουργεί ζητήματα άγχους, γνωσιακών διαταραχών και προδιάθεση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων.

Επιμένουμε, ότι ο **ανθρωποκεντρισμός** είναι η ρίζα του κακού για την λεηλασία της φύσης και του περιβάλλοντος, από την ταυτόχρονη διάβρωση που επικρατεί

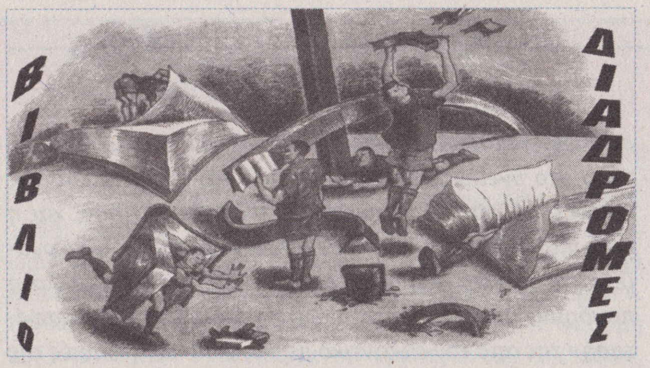
εδρος Σι Τζινπίνγκ δήλωσε ότι μέχρι το 2035 η Κίνα θα βρίσκεται στην κορυφή της κλίμακας στην Καινοτομία και μέχρι το 2050 θα έχει παγκόσμια επιρροή. Προφανώς, οι ΗΠΑ έχουν πολλά θέματα με αυτή την πολιτική, που τώρα εξελίσσεται αναγκαστικά εν μέσω πανδημίας (...) Ο καθένας από τους «μεγάλους παίκτες» σε αυτό το πλανητικό παιχνίδι (και να μην ξεχνάμε τη Ρωσία!) προ-

ανεξάρτητα και ακηδεμόνευτα. Τίποτα δεν είναι, έτσι ή αλλοιώς, εύκολο και τίποτα δεν είναι χαμένο. Απεναντίας, κερδίζουμε πολλά και πολλούς, γιατί ο αγώνας συνεχίζεται πολυεπίπεδα σε ευρύτερα πεδία ανέλεγκτα.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

3. *εφ. συν.* 19.12.20.

Πιέρο Μαρτινέτι
Η Ψυχή των Ζώων

Εισαγωγή-Μετάφραση-Επίμετρο
Παναγιώτης Τσιαμούρας
Εκδόσεις Κυαναυγή / 2019 / σελ. 244

«Για τον Πιέρο Μαρτινέτι το ζώο είναι προικισμένο τόσο με νοημοσύνη όσο και με συνείδηση και γι' αυτό ο πόνος του πρέπει να προκαλεί στον άνθρωπο μια βαθιά συμπόνια, καθώς όχι μόνο η δραστηριότητά του, αλλά και ολόκληρη η συμπεριφορά του και η φυσιογνωμία του προδίδουν την ''έκφραση μιας εσωτερικής ζωής: μιας ζωής ενδεχομένως εντελώς διαφορετικής και μακρινής από τη δική

και τον ενθουσιασμό που χαρακτήρισε το ξέσπασμα της Πρώτης Μεγάλης ανθρωποσφαγής, από τους επίσης ελάχιστους πανεπιστημιακούς, που αρνήθηκαν να δώσουν όρκο πίστης στο φασιστικό καθεστώς του *Μουσολίνι*. Το 1928 κυκλοφόρησε την μονογραφία του ***Περί ελευθερίας*** (*La libertà*), ενώ η τριλογία του που αφιέρωσε στον χριστιανισμό απαγορεύτηκε από την *Αγία Έδρα*. Όπως αναφέρεται στην ***Εισαγωγή*** της έκδοσης ο *Πιέρο Μαρτινέτι* το 1920 αφιερώνει έναν ολόκληρο κύκλο μαθημάτων στην ***ινδική θρησκεία και φιλοσοφία***, ενώ επίσης δείχνει ενδιαφέρον για τον ***βουδισμό*** και τον ***ζαϊνισμό***, όπου άνθρωποι και ζώα αποτελούν μια ουσιαστική οντολογική ενότητα, ενώ ανάλογο σεβασμό διατηρούσε για την αίρεση των ***Καθαρών***.

Σύμφωνα με τον *Άντζελο Παβιόλο*, «*Αγαπούσε όλα τα κατοικίδια ζώα: είχε γίνει χορτοφάγος, έλεγε ότι οι κότες του χρησίμευαν μόνο για τα αυγά τους, και στο σπίτι του πέθαιναν μόνο από γηρατειά. Όταν είχε άσχημο καιρό, φρόντιζε τα πουλιά να έχουν λίγη τροφή, είχε πραγματικά πάθος με τις γάτες και πολλή συμπόνια για τα άλογα και για τα ζώα εργασίας. Τις γάτες τις αγαπούσε για την περηφάνια τους, για την αξιοπρέπειά τους, για το πνεύμα ανεξαρτησίας που έδειχναν, ακόμη κι όταν δένονταν συναισθηματικά με τον άνθρωπο και του ήταν αφοσιωμένες χωρίς να γίνουν ποτέ δούλες του [...] ήταν ιδιαίτερα δεμένος με μια γάτα που είχε γίνει και αυτή χορτοφάγος [...] Τα τελευταία χρόνια της ζωής του [...] αυτή η ζωοφιλία του έλαβε μορφές που πολλοί θεωρούσαν μανιακές, αλλά που ίσως να συνιστούσαν ολοένα και περισσότερο την αντανάκλαση της ανατολικής θρησκευτικής παιδείας του: στο σπίτι του δεν επέτρεπε σε κανέναν να σκοτώσει αράχνες, μύγες και οποιοδήποτε άλλο πλάσμα ζητούσε με την παρουσία του φιλοξενία και προστασία*».

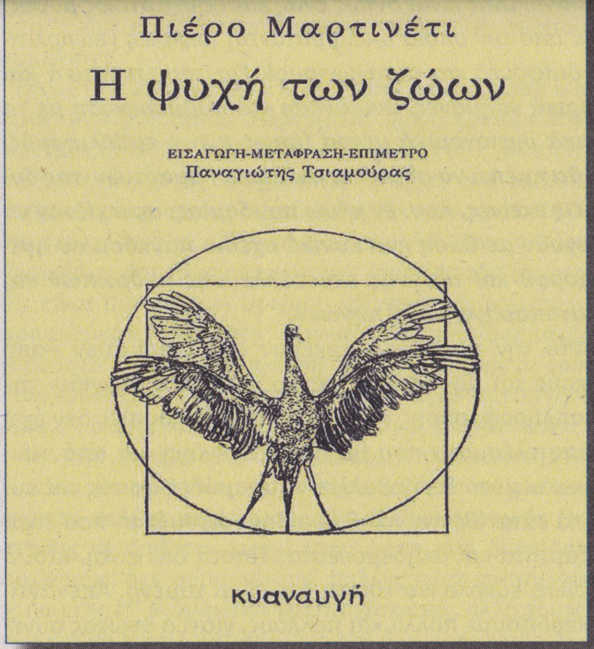
Ο *Πιέρο Μαρτινέτι* θεωρούσε ότι υπάρχει μια στενή σχέση μεταξύ της φρίκης του πολέμου και του πόνου των ζώων. Όπως ανέφερε αλληλογραφώντας: «Μια από τις

αμφιβολία, ότι μας αποκαλύπτεται μια εσωτερική ζωή παρόμοια με την δική μας.

Ο *Μαρτινέτι* επιχειρηματολογεί διεξοδικά για να απορρίψει τους γνωστούς ισχυρισμούς περί στήριξης ολόκληρης της ζωής ενός ζώου στα ένστικτα και για να καταλήξει ότι τα ζώα συμμετέχουν στη νοημοσύνη και στον λόγο(,) δηλαδή στην ανθρώπινη φύση, ότι είναι υπάρξεις συγγενικές μας και ότι το σπλαχνικό προαίσθημα δεν μας ξεγελά, όταν στα μάτια τους διαβάζουμε την βαθιά ενότητα που μας συνδέει μαζί τους.

Δεν γνωρίζουμε, υποστηρίζει ο *Μαρτινέτι*, γιατί από παντού μας διαφεύγει η έσχατη, η οριστική αλήθεια, όμως νιώθουμε πως η αναζήτησή της δεν είναι ένα άλογο και άπελπι εγχείρημα, αλλά αντίθετα χαρακτηρίζεται από μια ασίγαστη διάθεση, μια πορεία δίχως τέλος. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι «βαθμίδες» της γνώσης αποτελούν αυτοσκοπό: «*όπως ο φοίνικας η γνώση φλέγεται, για να μεταφραστεί σε μια νέα προσωπικότητα και σε μια νέα ζωή, από την οποία συνεχώς ξαναγεννιέται ανανεωμένη και ανώτερη, σε μια υψηλότερη βαθμίδα της ύπαρξης*».

Αυτή η αναζήτηση της γνώσης, για τον *Πιέρο Μαρτινέτι*, στοχεύει σε μια εξωτερική και επιφανειακή επέκτασή της, σε μια ποσοτική συσσώρευση, αφού η γνώση είναι ενοποίηση. «Για τον λόγο αυτό», καταλήγει ο *Μαρτινέτι*, «*ωφέλιμο είναι να ελπίζουμε ότι, όταν εισχωρήσει εντός μας μια περισσότερο αληθινή αντίληψη της φύσης του ζώου και των σχέσεων μας μαζί του, τότε θα ανοιχθεί και για τα δικά μας πνευματικά μάτια ένα βασίλειο του πνεύματος πλατύτερο από το ανθρώπινο βασίλειο: τότε οι άνθρωποι θα αναγνωρίσουν ότι μεταξύ όλων των πλασμάτων υφίσταται μια σχέση και μια αμοιβαία δέσμευση και θα διευρύνουν αβίαστα σε όλα τα έμβια όντα εκείνα τα αισθήματα ελέους, αγάπης και δικαιοσύνης, τα οποία σήμερα θεωρούν ότι οφείλουν να έχουν μονάχα απέναντι στους συνανθρώπους τους*».

Εισαγωγή-Μετάφραση-Επίμετρο
Παναγιώτης Τσιαμούρας
Εκδόσεις Κυαναυγή / 2019 / σελ. 244

«Για τον Πιέρο Μαρτινέτι το ζώο είναι προικισμένο τόσο με νοημοσύνη όσο και με συνείδηση και γι' αυτό ο πόνος του πρέπει να προκαλεί στον άνθρωπο μια βαθιά συμπόνια, καθώς όχι μόνο η δραστηριότητά του, αλλά και ολόκληρη η συμπεριφορά του και η φυσιογνωμία του προδίδουν την "έκφραση μιας εσωτερικής ζωής: μιας ζωής ενδεχομένως εντελώς διαφορετικής και μακρινής από τη δική μας, αλλά η οποία σε κάθε περίπτωση έχει και αυτή με τη σειρά της τα χαρακτηριστικά συνείδησης και δεν είναι δυνατόν να αναχθεί σ' έναν απλό φυσιολογικό μηχανισμό". Ο Ιταλός φιλόσοφος αναφέρει όλες εκείνες τις αποδείξεις της νοημοσύνης τους που μας παρέχουν τα ζώα, όπως το σκυλί και το άλογο, αλλά και την εκπληκτική οργανωτική ικανότητα των μυρμηκιών και άλλων μικρών εντόμων, τα οποία ο άνθρωπος έχει την υποχρέωση να σέβεται, μεριμνώντας να μην καταστρέφει ό,τι η φύση δημιουργεί. Επομένως η ηθική δεν πρέπει να περιορίζεται στη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, αλλά οφείλει να επεκτείνει τα όριά της και να επιδιώκει την ευημερία και την ευτυχία κάθε ζωντανού πλάσματος, που, όπως ο άνθρωπος(,) είναι σε θέση να νιώσει χαρά και πόνο».

(οπισθόφυλλο της έκδοσης)

«Τοις εγρηγορόσιν ένα και κοινόν κόσμον είναι

χιστους πανεπιστημιακούς, που αρνήθηκαν να δώσουν όρκο πίστης στο φασιστικό καθεστώς του *Μουσολίνι*. Το 1928 κυκλοφόρησε την μονογραφία του ***Περί ελευθερίας*** (*La libertà*), ενώ η τριλογία του που αφιέρωσε στον χριστιανισμό απαγορεύτηκε από την *Αγία Έδρα*. Όπως αναφέρεται στην ***Εισαγωγή*** της έκδοσης ο *Πιέρο Μαρτινέτι* το 1920 αφιερώνει έναν ολόκληρο κύκλο μαθημάτων στην ***ινδική θρησκεία και φιλοσοφία***, ενώ επίσης δείχνει ενδιαφέρον για τον ***βουδισμό*** και τον ***ζαϊνισμό***, όπου άνθρωποι και ζώα αποτελούν μια ουσιαστική οντολογική ενότητα, ενώ ανάλογο σεβασμό διατηρούσε για την αίρεση των ***Καθαρών***.

Σύμφωνα με τον *Άντζελο Παβιόλο*, «*Αγαπούσε όλα τα κατοικίδια ζώα: είχε γίνει χορτοφάγος, έλεγε ότι οι κότες του χρησίμευαν μόνο για τα αυγά τους, και στο σπίτι του πέθαιναν μόνο από γηρατειά. Όταν είχε άσχημο καιρό, φρόντιζε τα πουλιά να έχουν λίγη τροφή, είχε πραγματικά πάθος με τις γάτες και πολλή συμπόνια για τα άλογα και για τα ζώα εργασίας. Τις γάτες τις αγαπούσε για την περηφάνια τους, για την αξιοπρέπειά τους, για το πνεύμα ανεξαρτησίας που έδειχναν, ακόμη κι όταν δένονταν συναισθηματικά με τον άνθρωπο και του ήταν αφοσιωμένες χωρίς να γίνουν ποτέ δούλες του […] ήταν ιδιαίτερα δεμένος με μια γάτα που είχε γίνει και αυτή χορτοφάγος […] Τα τελευταία χρόνια της ζωής του […] αυτή η ζωοφιλία του έλαβε μορφές που πολλοί θεωρούσαν μανιακές, αλλά που ίσως να συνιστούσαν ολοένα και περισσότερο την αντανάκλαση της ανατολικής θρησκευτικής παιδείας του: στο σπίτι του δεν επέτρεπε σε κανέναν να σκοτώσει αράχνες, μύγες και οποιοδήποτε άλλο πλάσμα ζητούσε με την παρουσία του φιλοξενία και προστασία*».

Ο *Πιέρο Μαρτινέτι* θεωρούσε ότι υπάρχει μια στενή σχέση μεταξύ της φρίκης του πολέμου και του πόνου των ζώων. Όπως ανέφερε αλληλογραφώντας: «*Μια από τις πιο στυγερές εικόνες είναι η μεταχείριση που επιφυλάσσει ο άνθρωπος στα ζώα: σκεφτείτε για παράδειγμα την κτηνωδία του κυνηγιού! Και όμως ποιος στενοχωριέται! Είδατε ποτέ κάποια κυρία ν' ανησυχεί για την προέλευση της γούνας της ή έναν άνθρωπο να αρνείται για λόγους αρχής να τρέφεται με δολοφονημένα ζώα; Και στον κόσμο των ανθρώπων τα δεινά των φτωχών και των ταπεινών είναι απειράριθμα· αλλά πόσοι από εκείνους που έχουν και που είναι σε θέση, σκέφτονται σοβαρά την άσκηση του ελέους; Όλοι αυτοί είναι πάρα πολύ απασχολημένοι με την ικανοποίηση των συμφερόντων τους και τις απολαύσεις τους. Οι φρικαλεότητες του πολέμου πηγάζουν από τις συγκρούσεις μεταξύ υστερόβουλων και φιλόδοξων προσώπων, που δρουν για λογαριασμό τους εκ του ασφαλούς και γκρεμίζουν με αδιαφορία στον θάνατο και στην εξαθλίωση έναν ανήκουστο αριθμό κακόμοιρων πλασμάτων*».

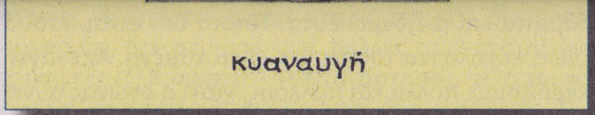
Ο *Μαρτινέτι* επιχειρηματολογεί διεξοδικά για να απορρίψει τους γνωστούς ισχυρισμούς περί στήριξης ολόκληρης της ζωής ενός ζώου στα ένστικτα και για να καταλήξει ότι τα ζώα συμμετέχουν στη νοημοσύνη και στον λόγο(,) δηλαδή στην ανθρώπινη φύση, ότι είναι υπάρξεις συγγενικές μας και ότι το σπλαχνικό προαίσθημα δεν μας ξεγελά, όταν στα μάτια τους διαβάζουμε την βαθιά ενότητα που μας συνδέει μαζί τους.

Δεν γνωρίζουμε, υποστηρίζει ο *Μαρτινέτι*, γιατί από παντού μας διαφεύγει η έσχατη, η οριστική αλήθεια, όμως νιώθουμε πως η αναζήτησή της δεν είναι ένα άλογο και άπελπι εγχείρημα, αλλά αντίθετα χαρακτηρίζεται από μια ασίγαστη διάθεση, μια πορεία δίχως τέλος. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι «βαθμίδες» της γνώσης αποτελούν αυτοσκοπό: «*όπως ο φοίνικας η γνώση φλέγεται, για να μεταφραστεί σε μια νέα προσωπικότητα και σε μια νέα ζωή, από την οποία συνεχώς ξαναγεννιέται ανανεωμένη και ανώτερη, σε μια υψηλότερη βαθμίδα της ύπαρξης*».

Αυτή η αναζήτηση της γνώσης, για τον *Πιέρο Μαρτινέτι*, στοχεύει σε μια εξωτερική και επιφανειακή επέκτασή της, σε μια ποσοτική συσσώρευση, αφού η γνώση είναι ενοποίηση. «Για τον λόγο αυτό», καταλήγει ο *Μαρτινέτι*, «*ωφέλιμο είναι να ελπίζουμε ότι, όταν εισχωρήσει εντός μας μια περισσότερο αληθινή αντίληψη της φύσης του ζώου και των σχέσεων μας μαζί του, τότε θα ανοιχθεί και για τα δικά μας πνευματικά μάτια ένα βασίλειο του πνεύματος πλατύτερο από το ανθρώπινο βασίλειο: τότε οι άνθρωποι θα αναγνωρίσουν ότι μεταξύ όλων των πλασμάτων υφίσταται μια σχέση και μια αμοιβαία δέσμευση και θα διευρύνουν αβίαστα σε όλα τα έμβια όντα εκείνα τα αισθήματα ελέους, αγάπης και δικαιοσύνης, τα οποία σήμερα θεωρούν ότι οφείλουν να έχουν μονάχα απέναντι στους συνανθρώπους τους*».

Συσπείρωση Αναρχικών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθε-

Εισαγωγή-Μετάφραση-Επίμετρο
Παναγιώτης Τσιαμούρας
Εκδόσεις Κυαναυγή / 2019 / σελ. 244

«Για τον Πιέρο Μαρτινέτι το ζώο είναι προικισμένο τόσο με νοημοσύνη όσο και με συνείδηση και γι' αυτό ο πόνος του πρέπει να προκαλεί στον άνθρωπο μια βαθιά συμπόνια, καθώς όχι μόνο η δραστηριότητά του, αλλά και ολόκληρη η συμπεριφορά του και η φυσιογνωμία του προδίδουν την ''έκφραση μιας εσωτερικής ζωής: μιας ζωής ενδεχομένως εντελώς διαφορετικής και μακρινής από τη δική μας, αλλά η οποία σε κάθε περίπτωση έχει και αυτή με τη σειρά της τα χαρακτηριστικά συνείδησης και δεν είναι δυνατόν να αναχθεί σ' έναν απλό φυσιολογικό μηχανισμό''. Ο Ιταλός φιλόσοφος αναφέρει όλες εκείνες τις αποδείξεις της νοημοσύνης τους που μας παρέχουν τα ζώα, όπως το σκυλί και το άλογο, αλλά και την εκπληκτική οργανωτική ικανότητα των μυρμηγκιών και άλλων μικρών εντόμων, τα οποία ο άνθρωπος έχει την υποχρέωση να σέβεται, μεριμνώντας να μην καταστρέφει ό,τι η φύση δημιουργεί. Επομένως η ηθική δεν πρέπει να περιορίζεται στη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, αλλά οφείλει να επεκτείνει τα όριά της και να επιδιώκει την ευημερία και την ευτυχία κάθε ζωντανού πλάσματος, που, όπως ο άνθρωπος(,) είναι σε θέση να νιώσει χαρά και πόνο».

(οπισθόφυλλο της έκδοσης)

«Τοις εγρηγορόσιν ένα και κοινόν κόσμον είναι
των δε κοιμωμένων έκαστον
εις ίδιον αναστρέφεσθαι»

(Για τους ξυπνητούς ο κόσμος είναι ένας και κοινός
ενώ ο καθένας από τους κοιμισμένους
καταφεύγει στον δικό του κόσμο)

Ηράκλειτος, απόσπασμα Β 89 (Πλούταρχος,
Περί δεισιδαιμονίας 3, 166c)

Ο ***Πιέρο Μαρτινέτι*** (1872-1943) δίδαξε φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο του *Μιλάνο*, ήταν από τους ελάχιστους διανοούμενους που δεν παρασύρθηκαν από την παραζάλη

[...] κά πάθος με τις γάτες και πολλή συμπόνια για τα άλογα και για τα ζώα εργασίας. Τις γάτες τις αγαπούσε για την περηφάνια τους, για την αξιοπρέπειά τους, για το πνεύμα ανεξαρτησίας που έδειχναν, ακόμη κι όταν δένονταν συναισθηματικά με τον άνθρωπο και του ήταν αφοσιωμένες χωρίς να γίνουν ποτέ δούλες του [...] ήταν ιδιαίτερα δεμένος με μια γάτα που είχε γίνει και αυτή χορτοφάγος [...] Τα τελευταία χρόνια της ζωής του [...] αυτή η ζωοφιλία του έλαβε μορφές που πολλοί θεωρούσαν μανιακές, αλλά που ίσως να συνιστούσαν ολοένα και περισσότερο την αντανάκλαση της ανατολικής θρησκευτικής παιδείας του: στο σπίτι του δεν επέτρεπε σε κανέναν να σκοτώσει αράχνες, μύγες και οποιοδήποτε άλλο πλάσμα ζητούσε με την παρουσία του φιλοξενία και προστασία».

Ο *Πιέρο Μαρτινέτι* θεωρούσε ότι υπάρχει μια στενή σχέση μεταξύ της φρίκης του πολέμου και του πόνου των ζώων. Όπως ανέφερε αλληλογραφώντας: *«Μια από τις πιο στυγερές εικόνες είναι η μεταχείριση που επιφυλάσσει ο άνθρωπος στα ζώα: σκεφτείτε για παράδειγμα την κτηνωδία του κυνηγιού! Και όμως ποιος στενοχωριέται! Είδατε ποτέ κάποια κυρία ν' ανησυχεί για την προέλευση της γούνας της ή έναν άνθρωπο να αρνείται για λόγους αρχής να τρέφεται με δολοφονημένα ζώα; Και στον κόσμο των ανθρώπων τα δεινά των φτωχών και των ταπεινών είναι απειράριθμα· αλλά πόσοι από εκείνους που έχουν και που είναι σε θέση, σκέφτονται σοβαρά την άσκηση του ελέους; Όλοι αυτοί είναι πάρα πολύ απασχολημένοι με την ικανοποίηση των συμφερόντων τους και τις απολαύσεις τους. Οι φρικαλεότητες του πολέμου πηγάζουν από τις συγκρούσεις μεταξύ υστερόβουλων και φιλόδοξων προσώπων, που δρουν για λογαριασμό τους εκ του ασφαλούς και γκρεμίζουν με αδιαφορία στον θάνατο και στην εξαθλίωση έναν ανήκουστο αριθμό κακόμοιρων πλασμάτων».*

Ο συγγραφέας επιτίθεται με σφοδρότητα στην καρτεσιανή θεωρία των τροπισμών που ανάγει την ζωική ψυχολογία στα ερεθίσματα της φυσικοχημικής δράσης, ενώ αντίθετα επηρεάζεται έντονα, εκτός των άλλων, από τον Σοπενάουερ.

Ο *Μαρτινέτι* ομολογεί ότι δεν έχουμε μια αντικειμενική γνώση της συνείδησης των ζώων, αλλά παρ' όλα αυτά όταν βλέπουμε στην στάση τους και στις πράξεις τους ένα πλέγμα το οποίο παρουσιάζει την πλέον στενή αναλογία με την δική μας συμπεριφορά, τότε έχουμε κάθε δικαίωμα να εικάσουμε, αν και με κάθε δυνατή επιφύλαξη και

ζωή, από την οποία συνεχώς ξαναγεννιέται ανανεωμένη και ανώτερη, σε μια υψηλότερη βαθμίδα της ύπαρξης».

Αυτή η αναζήτηση της γνώσης, για τον *Πιέρο Μαρτινέτι*, στοχεύει σε μια εξωτερική και επιφανειακή επέκτασή της, σε μια ποσοτική συσσώρευση, αφού η γνώση είναι ενοποίηση. «Για τον λόγο αυτό», καταλήγει ο *Μαρτινέτι*, *«ωφέλιμο είναι να ελπίζουμε ότι, όταν εισχωρήσει εντός μας μια περισσότερο αληθινή αντίληψη της φύσης του ζώου και των σχέσεων μας μαζί του, τότε θα ανοιχθεί και για τα δικά μας πνευματικά μάτια ένα βασίλειο του πνεύματος πλατύτερο από το ανθρώπινο βασίλειο: τότε οι άνθρωποι θα αναγνωρίσουν ότι μεταξύ όλων των πλασμάτων υφίσταται μια σχέση και μια αμοιβαία δέσμευση και θα διευρύνουν αβίαστα σε όλα τα έμβια όντα εκείνα τα αισθήματα ελέους, αγάπης και δικαιοσύνης, τα οποία σήμερα θεωρούν ότι οφείλουν να έχουν μονάχα απέναντι στους συνανθρώπους τους».*

Συσπείρωση Αναρχικών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών. Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.